

1. Σχέδιο Υποδειγματικής Διδασκαλίας του μαθήματος: «Παιδαγωγική του Θεάτρου IV: Η Διδασκαλία της Θεατρικής Αγωγής στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση»

Ομάδα: «Μπλε Οκτάβα» [Καλαντζή Μάρα (συντονίστρια), Γιαννοπούλου Γεωργία, Γκιώνη Λορέτα, Γκούσεβα Μποριάνα, Θεμελή Χριστίνα, Μαρινάκου Ελένη, Νταβέλου Ελένη, Παπουτσή Αλεξάνδρα]

Ημερομηνία: 4 Νοεμβρίου 2013

Τάξη: Γ' Δημοτικού

Διδακτικοί στόχοι: Όπως κάθε μάθημα Δραματικής Τέχνης, έτσι και αυτή η υποδειγματική διδασκαλία του μαθήματος της Θεατρικής Αγωγής, αποσκοπούσε στην γνωστική, κοινωνική, συναισθηματική και ψυχική ανάπτυξη των παιδιών. Κύριο μέλημα, βέβαια, της ομάδας μας ήταν η δημιουργική χρήση του θεάτρου στην εκπαίδευση, ως μέσου για μια εναλλακτική και πολύ πιο ενδιαφέρουσα προσέγγιση ενός τμήματος από την ύλη του μαθήματος της Ιστορίας, που διδάσκονται οι μαθητές της Γ' Δημοτικού (συγκεκριμένα, το θέμα μας ήταν η «εξερεύνηση» ενός πολύ γνωστού μύθου, «του Μίτου της Αριάδνης»). Επομένως, οι πρωταρχικοί στόχοι της διδασκαλίας μας αν και φαινομενικά διδακτικοί (γνωστική ανάπτυξη), ουσιαστικά σχετίζονται εξίσου και με την συναισθηματική ανάπτυξη των παιδιών, που επιτυγχάνεται μέσω των ρόλων που κλήθηκαν να παραστήσουν, καθώς και μέσω της ενδυνάμωσης της φαντασίας τους.

Συμπληρωματικά, κατά την πρώτη φάση, αυτή της *Εισαγωγής-Εναισθητοποίησης*, στοχεύσαμε στην βιωματική συμμετοχή όλων των παιδιών - για αυτό το λόγο εξ άλλου δώσαμε μεγάλη προσοχή στην είσοδο των μαθητών στη Σχολή, σχεδιάζοντας κάτι το οποίο αφ' ενός θα τους κέντριζε το ενδιαφέρον, αφ'ετέρου θα τα εισήγαγε εν αγνοία τους στο μύθου -, στη δημιουργία ενός φιλικού και ασφαλούς κλίματος μέσω της άσκησης γνωριμίας, καθώς και στην εξοικείωσή τους με το χώρο μέσω των κινητικών ασκήσεων στον ευρύτερο χώρο της αίθουσας. Στο σημείο αυτό αξίζει να αναφερθεί ότι σκόπιμα η πρώτη και η τελευταία φάση έλαβαν χώρα σε διαφορετικό επίπεδο, αφού θεωρήσαμε την ελαφρώς υπερυψωμένη και σαφώς οριοθετημένη σκηνή τον πιο κατάλληλο χώρο για να εισάγουμε τα παιδιά στη θεατρική ψευδαίσθηση.

Όσον αφορά στη *Δραματοποίηση*, δηλαδή την κύρια φάση της διδασκαλίας μας, η αφομοίωση και κατανόηση του μύθου, καθώς και η ανάπτυξη της ενσυναίσθησης - μέσω των νέων ρόλων των εξερευνητών - αποτέλεσαν βασικούς στόχους για το πρόγραμμά μας. Επιπροσθέτως, είχαμε ως επιμέρους στόχους την επίτευξη αρμονικής συνεργασίας ανάμεσα σε όλα τα μέλη της ομάδας (δηλαδή μαθητές και εκπαιδευτές), την ενίσχυση της μεταξύ τους επικοινωνίας, των ιδεών τους και, τέλος, τη συνεχή ανατροφοδότηση του ενδιαφέροντός τους και του φαντασιακού παιχνιδιού. Όλοι αυτοί οι στόχοι διαφαίνονται στις δραστηριότητες που προετοιμάσαμε, οι οποίες περιγράφονται συνοπτικά στις σελίδες που ακολουθούν.

A) Ασκήσεις προθέρμανσης: Αρχικά, το πρόγραμμά μας ξεκίνησε με την είσοδο των παιδιών στον ευρύτερο χώρο της Σχολής, η οποία έγινε με τη βοήθεια ενός αντικειμένου- συμβόλου, το οποίο χρησιμοποιήθηκε κυριολεκτικά από την αρχή ως το τέλος της διδασκαλίας, με διάφορους τρόπους. Αυτό το αντικείμενο δεν ήταν παρά ένα κόκκινο μάλλινο κουβάρι, «ο μίτος της Αριάδνης»! Τα παιδιά συνοδευόμενα από 4 εμψυχώτριες, ακολούθησαν την πορεία του κουβαριού που τους οδηγούσε από τις πλαϊνές εξωτερικές σκάλες της Σχολής στον χώρο όπου θα εξελισσόταν η διδασκαλία, στο κέντρο της αίθουσας Λήδα Τασοπούλου. Στο τελευταίο στάδιο της εισόδου τους -και ακολουθώντας πάντα την χαραγμένη πορεία του κουβαριού- τα παιδιά σχημάτισαν έναν κύκλο, ο οποίος αποτέλεσε τη βάση μας για την πρώτη δραστηριότητα.

Κατά την διάρκεια της δραστηριότητας γνωριμίας, η τελευταία εμψυχώτρια που είχε κλείσει τον κύκλο και είχε μαζέψει όλο το κουβάρι (Νταβέλου Ελένη), καλούσε τα παιδιά, το ένα μετά το άλλο, να πουν το όνομά τους στην υπόλοιπη ομάδα, αλλάζοντας πρώτα χρήση στο κουβάρι.

Έπειτα ως δραστηριότητα προθέρμανσης, επιλέξαμε την περιήγηση των παιδιών στον χώρο (κινητική άσκηση), που τους είχαμε ορίσει από την αρχή. Σταδιακά, μέσω του περπατήματός μας μεταφερθήκαμε στην Κρήτη. Προχωρήσαμε με βάση διάφορες συνθήκες (πάνω σε κοφτερές πέτρες, σε καυτές πέτρες, με πολλή ζέστη) και με την παρότρυνση των εμψυχωτριών (Θεμελή Χριστίνα, Παπουτσή Αλεξάνδρα) παρατηρήσαμε το τοπίο γύρω μας (βουνά, ζώα κτλ), μπήκαμε μέσα στη θάλασσα για να δροσίσουμε τα πόδια μας και βρήκαμε καταφύγιο από τον καύσωνα μέσα σε μια σκοτεινή σπηλιά.

B) Δραματοποίηση: Η εκκίνηση της εν λόγω φάσης σηματοδοτήθηκε με το ανέβασμα όλης της ομάδας επάνω στη σκηνή, η οποία έλαβε το ρόλο του λαβύρινθου. Σε αυτή τη σπηλιά, λοιπόν, μπήκαμε έρποντας (αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό, καθώς έτσι θα έπρεπε να γίνει και η έξοδος, γεγονός που διευκόλυνε ιδιαίτερα την τελευταία φάση της διδασκαλίας), ο ένας πίσω από τον άλλον, ανάψαμε τους φανταστικούς μας φακούς και ξεκινήσαμε με την παρότρυνση της εμψυχώτριας (Μαρινάκου Ελένη) την περιήγησή μας, η οποία είχε πολλές δυσκολίες: έπρεπε συνεχώς να αλλάζουμε επίπεδα, προκειμένου να διασχίσουμε στενά και χαμηλά περάσματα!

Σε ένα μεγάλο άνοιγμα μέσα στη σπηλιά, αναγνωρίσαμε περίεργα αποτυπώματα στους τοίχους και μία εμψυχώτρια (Γιαννοπούλου Γεωργία) ενημέρωσε τα παιδιά για την σπουδαία ανακάλυψη που είχαν κάνει: η σπηλιά αυτή ήταν ο Λαβύρινθος του Μινώταυρου. Τους περιέγραψε, λοιπόν, την ιστορία του Μινώταυρου, δίνοντας τους βασικά στοιχεία τόσο για τη ζωή του και την εμφάνισή του, όσο και για την ήττα του από τον Θησέα. Εμπνευσμένη από την έξοδο του Θησέα από τον Λαβύρινθο, μια άλλη εμψυχώτρια (Γκιώνη Λορέτα), με τη βοήθεια ενός παιδιού, επέστρεψε στην είσοδο της σπηλιάς προκειμένου να δέσει το νήμα, το οποίο θα βοηθούσε όλους τους εξερευνητές να επιστρέψουν σώοι κι αβλαβείς, χωρίς να χάσουν τον δρόμο για την έξοδο.

Στη συνέχεια, μέσα στο άνοιγμα, οι εξερευνητές χωρισμένοι σε 4 ομάδες, με την βοήθεια των εμψυχωτών, μελέτησαν τα αποτυπώματα του Μινώταυρου και τα δραματοποίησαν βάσει διαφόρων συνθηκών, όπως για παράδειγμα την ώρα του φαγητού, κατά την οποία ο Μινώταυρος ήταν χαρούμενος. Έτσι, μία ομάδα ασχολήθηκε με τα χέρια του Μινώταυρου, μία άλλη με τα πόδια, η τρίτη με το κεφάλι και η τελευταία με την ουρά του. Η εμψυχώτρια που ανέλαβε το συντονισμό όλης

αυτής της δράσης (Καλαντζή Μάρα), τράβηξε φωτογραφίες τις αναπαραστάσεις των παιδιών, προκειμένου να χρησιμοποιηθούν ως τεκμήρια.

Μετά την ολοκλήρωση της ανακάλυψης και αφού είχαμε εξασφαλίσει όλα τα απαραίτητα «αποδεικτικά στοιχεία», μια άλλη εμπυχωτρία (Γκιώνη Λορέτα), με την βοήθεια του νήματος, οδήγησε όλη την ομάδα των παιδιών-εξερευνητών στην έξοδο της σπηλιάς, κατά ανάλογο τρόπο με την εμπυχωτρία που τα είχε οδηγήσει μέσα.

Γ) Αξιολόγηση: Συνειδητά, δεδομένου ότι γνωρίζουμε τη βαρύνουσα σημασία της φάσης της *Αντανάκλασης*, επιλέξαμε αντί για αξιολόγηση να κάνουμε μια δραστηριότητα χαλάρωσης. Συγκεκριμένα, θεωρήσαμε πως τα παιδιά θα ήταν ιδιαίτερα φορτισμένα μετά την ολοκλήρωση της δραματοποίησης – όπως κι έγινε - και πως θα ήταν προτιμότερο να τα επαναφέρουμε σε μία κατάσταση ηρεμίας. Έτσι, λοιπόν, μετά την «έξοδο» μας από την σπηλιά, δηλαδή με το πέρας της φάσης της δραματοποίησης, η τελευταία εμπυχωτρία (Γκούσεβα Μποριάνα) ανέλαβε, με την βοήθεια χαλαρωτικής μουσικής, να αποφορτίσει τα παιδιά, τα οποία ήταν ήδη ξαπλωμένα στο έδαφος με κλειστά μάτια, και να τα επαναφέρει στον πραγματικό χώρο και χρόνο. Έπειτα, κάναμε όλοι μαζί μία ομαδική αγκαλιά, ενημερώσαμε τα παιδιά ότι θα τους στείλουμε τις φωτογραφίες που τραβήξαμε κατά τη διάρκεια της δραματοποίησης, προκειμένου όχι μόνο να θαυμάσει όλο το σχολείο τους τα κατορθώματά τους, αλλά και να μην ξεχάσουν ούτε εκείνα την εν λόγω μέρα και «περιπέτεια» (αυτός ήταν ο τρόπος που επιλέξαμε για να συνεχίσει η ψευδαίσθηση μέχρι τέλους), τους δώσαμε ως ενθύμιο ένα μικρό κομμάτι απ' το κουβάρι και - τέλος - τα συνοδεύσαμε μέχρι την είσοδο της Σχολής.

Δ) Αυτοαξιολόγηση: Δεδομένου ότι εξ αρχής λειτουργήσαμε ομαδικά, σχεδιάζοντας από κοινού την εν λόγω διδασκαλία, αποφασίσαμε να προχωρήσουμε με τον ίδιο τρόπο και να συγγράψουμε (με την κυριολεκτική έννοια του όρου) τα συμπεράσματά μας, τα οποία δεν μπορούν παρά να είναι όμοια, αφού συμμετείχαμε όλες ισάξια σε αυτό το «παιχνίδι».

Όπως έχει ήδη αναφερθεί, δύο από τους κύριους στόχους μας ήταν η εξοικείωση των παιδιών με τον μύθο, αλλά και η ανάπτυξη της φαντασίας τους, εφόδιου απαραίτητου όχι μόνο για τον ηθοποιό του θεάτρου, αλλά και για τον θεατή του. Συνοπτικά, θεωρούμε πως και οι δύο επιτεύχθηκαν, σε μικρότερο και μεγαλύτερο βαθμό αντίστοιχα. Όσον αφορά στο μύθο, δηλαδή στο θέμα μας - το οποίο υπερασπιστήκαμε όσο περισσότερο μπορούσαμε και φυσικά μέχρι τέλος -, αυτός ήταν παρμένος από τη διδακτέα ύλη της Ιστορίας της Γ' Δημοτικού και θεωρώντας πως τα παιδιά τον έχουν διδαχθεί, αναφέραμε μόνο τα πιο βασικά του στοιχεία, αφού στόχος μας ήταν η αφομοίωσή του μέσω της δραματοποίησης και εν γένει του θεατρικού παιχνιδιού, με άλλα λόγια η γνωστική ανάπτυξη των παιδιών. Δυστυχώς, μόνο μετά το τέλος της υποδειγματικής διδασκαλίας πληροφορηθήκαμε ότι τα παιδιά δεν τον είχαν ακόμη διδαχθεί κι επομένως όλες οι πληροφορίες που εισήγαγαν στη δραματοποίηση ήταν προϊόντα άλλων πηγών γνώσης. Έτσι, χάθηκε μία σπουδαία ευκαιρία να ακούσουν τα παιδιά - ή καλύτερα να μάθουν - τα παιδιά τον εν λόγω μύθο στο σύνολό του και με πληθώρα πληροφοριών, τις οποίες είμαστε πεπεισμένες ότι θα συγκρατούσαν, μέσω της υποδειγματικής διδασκαλίας της Θεατρικής Αγωγής. Παρ' όλα αυτά, θεωρούμε ότι τουλάχιστον καταφέραμε να «προετοιμάσουμε το έδαφος» κι ότι τα παιδιά που παρευρέθηκαν εκείνη την ημέρα στο μάθημα θα βρίσκονται σε πλεονεκτική θέση όταν θα έρθει η ώρα να διδαχθεί η ιστορία του Θησέα, της Αριάδνης και του Μινώταυρου.

Σχετικά με την συναισθηματική ανάπτυξη των παιδιών, μέσω του ρόλου τους ως εξερευνητές, αλλά και με τη διεύρυνση της φαντασίας τους πιστεύουμε ότι καταφέραμε πολύ σπουδαία πράγματα. Το πρώτο ζήτημα στο οποίο υπήρξαμε απολύτως σύμφωνες ευθύς εξ αρχής ήταν η άρνησή μας να χρησιμοποιήσουμε πληθώρα υφασμάτων, αντικειμένων και γενικά υποστηρικτικών υλικών, αν και γνωρίζουμε τη σπουδαιότητά τους. Αυτή μας η στάση υπαγορεύτηκε κυρίως από την ηλικία των παιδιών (άτομα ηλικίας 8-9 ετών θεωρούμε πως είναι απολύτως ικανά να προβούν σε μία δραματοποίηση, χωρίς καμία βοήθεια - όσο ελκυστική κι αν είναι -, μόνο με τη δύναμη της φαντασίας τους), αλλά και από τις αντικειμενικές συνθήκες μιας σχολικής τάξης, όπου πολλές φορές δεν υπάρχει η δυνατότητα για τέτοιου είδους «πολυτέλειες». Με γνώμονα το «φτωχό θέατρο» του Γ. Γκροτόφσκι, λοιπόν, και μοναδικά εφόδια ένα κόκκινο μάλλινο κουβάρι (η επιλογή του δεν είναι τυχαία, καθώς εκτός από αναπόσπαστο στοιχείο του μύθου αποτελεί κι ένα αντικείμενο-σύμβολο «δεσίματος» της ομάδας), ένα τραγούδι για την φάση της χαλάρωσης και πολλή όρεξη αποδεχτήκαμε την πρόκληση να παρουσιάσουμε στα παιδιά τον λαβύρινθο του Μινώταυρου, καθώς και όλα όσα βρίσκονταν μέσα σε αυτόν, πάνω σε μία άδεια σκηνή (η αλλαγή επιπέδου, βέβαια, ήταν επιτακτική)...και τα καταφέραμε! Αναλυτικά, η είσοδος των μαθητών στη Σχολή έγινε ακριβώς όπως την είχαμε σχεδιάσει κι έτσι τα παιδιά βρέθηκαν από την αρχή σε μία συνθήκη, με αποτέλεσμα να τοποθετηθούν πολύ ήρεμα κι αβίαστα σε έναν κύκλο. Ωστόσο, όταν ξεκίνησε η πρώτη κινητική δραστηριότητα παρατηρήθηκε μία μικρή ανησυχία, ενώ οι πρώτες δυσκολίες δεν άργησαν να φανούν, όταν 2-3 παιδιά αμφισβήτησαν τα όσα τους λέγαμε. Η αντίδρασή μας ήταν άμεση: επιδείξαμε ετοιμότητα κι ευελιξία, αξιοποιώντας δημιουργικά τα σχόλια των «δύσπιστων» παιδιών (στάση που υιοθετήσαμε και στις τρεις φάσεις της διδασκαλίας) όχι μόνο καταφέραμε να τα ηρεμήσουμε και να τα οδηγήσουμε εν τέλει στην υπεράσπιση του όλου εγχειρήματος, αλλά και να μην τα αφήσουμε να επηρεάσουν και να παρασύρουν τα υπόλοιπα μέλη της ομάδας. Από εκεί και πέρα όλα κύλησαν ομαλά και σύμφωνα με το πλάνο μας, το οποίο αξίζει να αναφερθεί ότι - εξ αιτίας εσφαλμένης αντίληψής μας - ήταν προσαρμοσμένο στη διάρκεια μιας διδακτικής ώρας, δηλαδή 45 λεπτών. Το εκπληκτικό είναι ότι τα παιδιά ανταποκρίθηκαν εξάίσια στη δραματοποίηση, έλαβαν μέρος σε όλες τις δραστηριότητες με μεγάλη προθυμία κι ευχαρίστηση, εξέφραζαν άφοβα κι αβίαστα τις σκέψεις και τις ιδέες τους και δεν ξέφυγαν από την φανταστική συνθήκη στην οποία τα είχαμε εισάγει ακόμα κι όταν βρίσκονταν έξω από τη Σχολή, αφού συνομιλούσαν για τα όσα είχαν συμβεί. Για όλες εμάς, λοιπόν, που χαρήκαμε την όλη διαδικασία όσο κι εκείνα, τόσο που καμιά μας δεν κατάλαβε πότε γέμισε η αίθουσα, δεν θα μπορούσε να υπάρχει καλύτερη φάση αξιολόγησης από αυτήν τη συζήτηση μεταξύ των μαθητών, καθισμένων στα πεζούλια του κτιρίου, της οποίας υπήρξαμε μάρτυρες. Επίσης, ιδιαίτερα σημαντικά για εμάς ήταν τα σχόλια της Διευθύντριας του σχολείου, η οποία συνόδευε τα παιδιά, εκείνα των ακροατών και των συμφοιτητών μας, ενώ ξεχωρίσαμε το ακόλουθο: *«Δεν δώσατε καμία σημασία σε εμάς, αφοσιωθήκατε στα παιδιά κι αφεθήκατε να σας κοιτούν τόσα μάτια: βλέπαμε μία κανονική παράσταση»*, το οποίο συνοψίζει όχι μόνο τον στόχο μας, αλλά κι όλα όσα νιώσαμε εκείνη τη μία ώρα.

Ολοκληρώνοντας, ήταν πραγματικά μια πολύ όμορφη εμπειρία, που μας βοήθησε τόσο σε ατομικό, όσο και σε ομαδικό επίπεδο, ενθαρρύνοντάς μας απ' τη μια κι εμπνέοντάς μας απ' την άλλη για την παιδική παράσταση που πρόκειται να παρουσιάσουμε στο τέλος του εξαμήνου, η οποία θα έχει τίτλο: «Ω, Θεοί!» και θέμα παρμένο, για ακόμη μία φορά, από τη μυθολογία που διδάσκεται στα πλαίσια της Ιστορίας της Γ' Δημοτικού.

2. Σχέδιο υποδειγματικής διδασκαλίας του μαθήματος της Θεατρικής Αγωγής

Ομάδα: Κλουκίνα Ευαγγελία, Κάβουρα Νίκη, Λύκου Φανή, Σελήνη Κατερίνα, Τσίγκου Παρασκευή, Νέστορα Αρτεμης, Μπινίκου Μαρία, Χαλκορόκα Δέσποινα, Καλογεροπούλου Κωνσταντίνα (ακροάτρια)

Ημερομηνία: 4/11/2013

Τάξη: Α' Δημοτικού

Θεματική:

Πλανήτες και Διάστημα

Διδακτικοί στόχοι:

Στόχος είναι η γνωριμία των παιδιών με έναν άλλο κόσμο, φανταστικό, έναν κόσμο έξω από τη γη με οδηγό τη φαντασία και τη δημιουργική σκέψη. Αλληλεπιδρώντας μεταξύ τους και συμμετέχοντας σε ομαδικές δραστηριότητες θα οδηγηθούν στην επινόηση του δικού τους πλανήτη/κόσμου.

Άσκηση γνωριμίας:

Τα παιδιά μπαίνουν στην αίθουσα και οι εμπυχωτές εισάγουν αμέσως τα παιδιά σε μια συνθήκη «ταξιδιού» στο διάστημα. Τα παιδιά μπαίνουν σε σειρά. Στη συνέχεια, για να μπουν στον κύκλο-διαστημόπλοιο πρέπει να πουν το όνομα τους. Με τον τρόπο αυτό όλη η ομάδα γνωρίζεται και μπαίνει σε έναν κύκλο, ώστε να ξεκινήσουν τα παιχνίδια προθέρμανσης.

Άσκηση προθέρμανσης:

- 1) Ο εμπυχωτής πλέον από το κέντρο του κύκλου-πηδάλιο του διαστημοπλοίου, που έχει σχηματιστεί από την προηγούμενη δραστηριότητα, προσπαθεί να ενεργοποιήσει το σκάφος για την απογείωση. Ο εμπυχωτής δεν θυμάται ποιο είναι το κουμπί εκίνησης. Οπότε δοκιμάζει όλα τα κουμπιά από την κατασκευασμένη από χαρτί «κονσόλα». Κάθε κουμπί αντιστοιχεί σε μια κίνηση-κατάσταση (α. Πηδηματάκια, β.Χάνω την ισορροπία μου, αλλά δεν πέφτω, γ. Ανακάτεμα, δ. Βαρύτητα).
- 2) Μέσα στο διαστημόπλοιο τα παιδιά είναι καθισμένα πλέον σε κύκλο. Ο εμπυχωτής εισάγει σε αυτό το σημείο το αντικείμενο «βαλίτσα». Καθ' ένας επιβάτης καλείται, ο ένας μετά τον άλλον, να περιγράψει το αντικείμενο ή και το πρόσωπο που έχει φέρει από τη γη και βρίσκεται τώρα μέσα στο κουτί, το οποίο θα τον συνοδεύσει στο μακρινό του ταξίδι (επιστράτευση φαντασίας).
Ως εξέλιξη αυτής της δραστηριότητας, η «βαλίτσα» θα περάσει από κάθε έναν επιβάτη του διαστημοπλοίου ανοιχτή και ο καθ' ένας με το χέρι του θα επιλέξει τυχαία ένα γεωμετρικό σχήμα από αυτά που θα υπάρχουν εκεί μέσα εξ' αρχής. Με αυτόν τον τρόπο τα παιδιά θα χωριστούν σε ομάδες.
- 3) Το διαστημόπλοιο επιτέλους έφτασε στον Τρίγωνο πλανήτη. Όλοι όσοι έχουν το τρίγωνο σχηματάκι αποβιβάζονται στον Τρίγωνο πλανήτη (καθοδηγούμενοι από

τους εμπυχωτές). Η ίδια διαδικασία θα πραγματοποιηθεί και για τον πλανήτη Κύκλο και για τον Τετράγωνο πλανήτη και για τον πλανήτη Ρόμβο (τέσσερις ομάδες). Η κάθε ομάδα που θα φτάνει στον πλανήτη της θα φτιάχνει το σχήμα του πλανήτη με τα σώματα (π.χ. στον πλανήτη Κύκλο θα σχηματίσουν κύκλο).

Δραματοποίηση:

Φάση 1^η : Τα παιδιά καλούνται να καθίσουν κάτω σε σχήμα, να κλείσουν τα μάτια τους και να χαλαρώσουν. Ο εμπυχωτής της κάθε ομάδας ζητάει από τα παιδιά να φανταστούν τον πλανήτη τους χωρίς να μιλάνε. Παράλληλα ο εμπυχωτής καθοδηγεί/βοηθάει με ερωτήσεις. Στη συνέχεια τα παιδιά ανοίγουν τα μάτια τους και περιγράφουν τον πλανήτη διαδοχικά, το ένα μετά το άλλο, εντάσσοντας την μια περιγραφή μέσα στην άλλη (από φράση σε φράση).

Φάση 2^η: Ολοκληρώνοντας την παραπάνω διαδικασία έχουμε καταλήξει στην απόδοση της εικόνας του πλανήτη. Ακολουθεί η κυρίως δραματοποίηση. Τα παιδιά θα αναπαραστήσουν την ή τις εικόνες που περιέγραψαν νωρίτερα, όσον αφορά τον πλανήτη, με την βοήθεια του εμπυχωτή-αφηγητή.

Παιγνίδι αποχαιρετισμού:

Αφού ολοκληρωθεί η δραματοποίηση ανά ομάδα και γίνει η παρουσίαση, ένας εμπυχωτής ως οδηγός καλεί τα παιδιά ανά πλανήτη στο διαστημόπλοιο, για να φύγει το διαστημόπλοιο για τη γη. Εκεί, ο κύκλος θα σπάσει και θα δημιουργηθούν ζευγάρια. Οι συμμετέχοντες θα χορέψουν έχοντας ο ένας κολλημένη την πλάτη του στον άλλον.

Επιπλέον παιγνίδια:

Τα παιχνίδια αυτά προέκυψαν την ώρα της διδασκαλίας λόγω διαθέσιμου χρόνου:

1. Το ποντικάκι: Η ομάδα σχηματίζει κύκλο. Ο πρώτος δίνει στον διπλανό του ένα φανταστικό ποντίκι. Αυτός το δίνει στον επόμενο κ.ο.κ. Την πρώτη φορά το ποντίκι κυκλοφορεί από χέρι σε χέρι. Κατόπιν το ποντίκι κάνει πρώτα μια διαδρομή πάνω στο σώμα πριν περάσει στο επόμενο. Τα σώματα πρέπει να αντιδρούν σαν να περπατάει πάνω τους ένα ποντίκι!
2. ΕΥ-ΠΩ /ΔΥΣ-ΠΩ: Στο τέλος όλης της διδασκαλίας που προηγήθηκε η δασκάλα των παιδιών πρότεινε ένα παιχνίδι. Καθισμένοι όλοι σε κύκλο, ο ένας μετά τον άλλον, στη σειρά θα έπρεπε να πει δυνατά ΕΥ-ΠΩ ή ΔΥΣ-ΠΩ. Αν δηλαδή είχε μείνει ευχαριστημένος με όσα έζησε εκείνες τις ώρες θα έπρεπε να πει ΕΥ-ΠΩ και αν όχι ΔΥΣ-ΠΩ.

Αξιολόγηση (ομάδας):

Τα παιδιά είναι γέλιο, χαρά, παιχνίδι, αυθορμητισμός, φαντασία, ζωή, βάσανο γλυκό! Όσο πιο κοντά τους έρχεσαι τόσο πιο πολλά μαθαίνεις. Η ομάδα μας, πλησίασε τα παιδάκια της Α' Δημοτικού και απέκτησε μια πολλή ενδιαφέρουσα εμπειρία παρ' όλες τις δυσκολίες.

Αυτοαξιολόγηση:

ΝΕΣΤΟΡΑ ΑΡΤΕΜΗΣ:

Σαν πρώτη επαφή που είχα με τα παιδιά και σαν πρώτη μου φορά ως εμψυχώτρια, έχω να πω πως το πήρα σαν πρόκληση και κατέληξε μία ευχάριστη εμπειρία. Τα παιδιά της πρώτης δημοτικού δεν μπορούσα να φανταστώ πώς θα ήταν ή πώς θα αντιδρούσαν στα ερεθίσματα του περιβάλλοντος, αλλά και δεν θα περίμενα να μας ακούνε. Ωστόσο, διαψεύστηκα για το τελευταίο, γιατί με λίγη προσπάθεια και υπομονή από όλους εμάς τα παιδιά μπόρεσαν να συνεργαστούν μαζί μας και να βγάλουμε όλοι μαζί εις πέρας το "πρόγραμμα" που είχαμε σχεδιάσει. Ευτυχώς, η ομάδα στην οποία ανήκα ήταν συνεργάσιμη και με πολλές ιδέες κι αυτός ήταν ένας παράγοντας που μ' έκανε να το δω πολύ θετικά! Από εμένα, στα πλαίσια της διδασκαλίας, έμεινα ευχαριστημένη. Ίσως θα άλλαζα μόνο την ενεργητικότητά μου, αλλά έτυχε να μην είμαι σε καλή σωματική κατάσταση και δεν μπόρεσα, δυστυχώς, να έχω τη διάθεση και την ενέργεια που θα ήθελα.

ΚΑΒΟΥΡΑ ΝΙΚΗ:

Τα παιδάκια στην α' δημοτικού δεν έχουν αναπτύξει ακόμα την ικανότητα της συγκέντρωσης. Η προσοχή τους διασπάτε πάρα πολύ εύκολα. Επίσης η συγκεκριμένη τάξη είχε μπει μόλις ένα μήνα στην τάξη, γεγονός που έκανε το έργο μας ακόμα πιο δύσκολο. Σε αυτή την ηλικία είναι καλό τα παιχνίδια να είναι πολλά και σύντομα ούτως ώστε να μην προλαβαίνουν εύκολα τα παιδιά να αποσυγκεντρώνονται. Παρ' όλα αυτά η τάξη μας ήταν αρκετά συγκεντρωμένη και πολύ ομαδική. Είναι σημαντικό ότι μέσα από τα παιχνίδια εκφράστηκαν όλα τα παιδάκια και κατάφεραν να καθίσουν όλα ήσυχα όταν ήρθε η ώρα να ακούσουν το συμμαθητή τους. Ακόμα όμως και όταν κάποιο παιδί αποσυγκεντρώνονταν και ήθελε να κάνει την "αταξία" του, την έκανε πάντα μέσα στα πλαίσια της θεατρικής σύμβασης που του είχε δοθεί. Έχει πολύ μεγάλη σημασία ο εμψυχωτής να αισθάνεται ήρεμος και σίγουρος για τον εαυτό του. Τα παιδιά επηρεάζονται από τα συναισθήματα του εμψυχωτή. Είναι πολύ θετικό το γεγονός ότι κατά την αξιολόγηση στο τέλος, όλα τα παιδάκια δήλωσαν ΕΥ-ΠΩ, που σήμαινε ότι ήταν ευτυχισμένα. Το ίδιο μας δήλωσε και η δασκάλα τους αφού είδε πράγματα στα παιδιά τα οποία δεν τα είχε ξαναδεί.

ΧΑΛΚΟΡΟΚΑ ΔΕΣΠΟΙΝΑ:

Δύσκολο αλλά ταυτόχρονα πολύ ευχάριστο το θεατρικό παιχνίδι στην Α' Δημοτικού. Τα παιδιά γεμάτα ζωή και αυθορμητισμό ακολούθησαν το σχέδιο διδασκαλίας της ομάδας, έπαιξαν και εκφράστηκαν. Ακόμη και τα πιο ντροπαλά (κατά τα λεγόμενα της δασκάλας τους). Η θεματική του διαστήματος φάνηκε να ενδιέφερε τους μικρούς μας φίλους. Το βίντεο που είχαμε βάλει να παίζει στον υπολογιστή με τις εικόνες του διαστήματος δεν αποδείχτηκε και τόσο καλή ιδέα, αφού η προσοχή των παιδιών συνεχώς έμενε εκεί. Γι' αυτό το λόγο αναγκαστήκαμε να το σταματήσουμε. Τα αντικείμενα που χρησιμοποιήσαμε (βαλίτσα, πηδάλιο) άρεσαν πολύ στα παιδιά και τα βοήθησαν να μπουν περισσότερο στο κλίμα του διαστήματος και γενικότερα του φανταστικού κόσμου. Ματά το τέλος της διδασκαλίας συνειδητοποίησα ότι έπρεπε να

έχουμε και πιο πολλά παιχνίδια/δραστηριότητες στο πρόγραμμα, ώστε να καταφέρουμε να κρατήσουμε τα παιδιά περισσότερο συγκεντρωμένα στη διαδικασία. Παρ'όλες τις δυσκολίες ήταν μια πολύ ωραία εμπειρία. Τα παιδιά φάνηκε να μας συμπάθησαν, αφού στο τέλος μας αγκαλιάζανε. Το μεγαλύτερο μάθημα που πήρα από αυτή την διδασκαλία ήταν πως καμιά φορά πρέπει να υποχωρείς και στις προτάσεις των παιδιών.

ΤΣΙΓΚΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ:

Καλησπέρα, το όνομα μου είναι Τσίγκου Παρασκευή. Όσον αφορά τη διδασκαλία η οποία έγινε τη Δευτέρα 4 Νοέμβρη θέλω να πω ότι ήταν μια πολύ ωραία εμπειρία η οποία μας έμαθε πολλά! Περίμενα να αντιμετωπίσουμε δυσκολίες καθώς τα παιδιά που έλαβαν μέρος ήταν αρκετά μικρά, παρόλα αυτά μπορώ να πω ότι τα καταφέραμε. Φυσικά και αντιμετωπίσα προσωπικά δυσκολίες γιατί συναντήσαμε ατίθασα παιδάκια τα οποία μπορώ να πω ότι δεν μας έδιναν σημασία σε αυτά που τους λέγαμε και τσακώνονταν μεταξύ τους. Κάτι τέτοιο μου φάνηκε περίεργο καθώς δεν έχω ούτε εγώ ούτε οι περισσότερες συμφοιτήτριες μου την εμπειρία πάνω σε κάτι τέτοιο και έτσι δεν ήξερα πως να το αντιμετωπίσω. Για παράδειγμα μέσα στην ομάδα είχαμε δύο παιδάκια τα οποία ήθελαν να είναι και οι δύο ο σπάλιντερμαν και μάλωναν μεταξύ τους για το ποιος θα είναι ! Έτσι αποφασίσαμε με την άλλη εμψυχώτρια της ομάδας να είναι και οι δύο σούπερ μαν . Ευτυχώς συμφώνησαν και τα δύο .Κάτι άλλο που μου έκανε πολύ καλή εντύπωση είναι το ότι ενώ πίστευα πως θα κάνουν φασαρία και δεν θα μας δίνουν καμιά σημασία όταν τα παιδιά μπήκαν στην αίθουσα δεν μίλαγε κανένα κάτι που δεν πίστευα πως θα συμβεί ποτέ και κάτι που μου άρεσε πάρα πολύ. Εγώ προσωπικά το διασκέδασα πάρα πολύ. Τα παιδιά έχουν την μαγική ικανότητα να σε κάνουν και εσένα παιδί ! Ενθουσιάστηκα με το γεγονός ότι έρχονταν και μας αγκάλιαζαν και συγκινήθηκα όταν μια μικρή η μικρή Ειρήνη με πήρε αγκαλιά και μου είπε ότι με αγαπάει. Χαίρομαι που είδα ενθουσιασμένες φάτσες γιατί αυτό πάει να πει ότι τους άρεσε, μακάρι να ξανά λάβω μέρος σε κάτι τέτοιο.

ΣΕΛΗΝΗ ΚΑΤΕΡΙΝΑ:

Χαίρεται,
Ονομάζομαι Κατερίνα Σελήνη και είμαι μια απο τις εμψυχώτριες-φοιτήτριες που συμμετείχαν στην υποδειγματική διδασκαλία θεατρικής αγωγής της Α' δημοτικού. Αρχικά, πρέπει να αναφέρω πως περίμενα τη συγκεκριμένη μέρα με άγχος και αγωνία. Την ημέρα της διδασκαλίας πίστευα πως όλη η διαδικασία θα ήταν δύσκολη και θα έκρυβε πολλές προκλήσεις σχετικά με την προσωπικότητα, την ενέργεια και την προσήλωση των παιδιών σε αυτό που θα κάναμε. Τελικά, δεν ήταν δύσκολα τα πράγματα αλλά ούτε και εύκολα, ήταν στο μεταίχμιο. Η δυσκολία που συνάντησα μαζί με την εμψυχώτρια-φοιτήτρια που ήμασταν ομάδα ήταν, πως είχαμε δύο παιδάκια τα οποία, είχαν έντονη προσωπικότητα και ήθελαν να τραβάνε την προσοχή των συμμαθητών τους αλλά και τη δική μας. Πιο συγκεκριμένα, ήθελαν σε ένα απο τα παιχνίδια που κάναμε να ήταν και τα δύο ο σπάλιντερμαν. Τεράστιο, πρόβλημα διότι, άρχισαν να μαλώνουν και το ένα παιδάκι άγγιζε το άλλο με επιθετικό τρόπο. Δεν ξέραμε πως να ενεργήσουμε εκείνη την ώρα και βρήκαμε ένα "τέχνασμα" δηλαδή, να είναι και οι δύο σπάλιντερμαν ο ένας ο κόκκινος και ο άλλος ο μαύρος (που υφίσταται και στην πραγματικότητα του έργου). Έτσι, με αυτό τον τρόπο λύθηκε το πρόβλημα. Στη συνέχεια, μέσα απο αυτό το "παιχνίδι" ένιωσα πως ήμουν και πάλι παιδί και ξέχασα για λίγη ώρα τα πράγματα που με προβλημάτιζαν. Καταληκτικά, το ομορφότερο και συγκινητικό πράγμα που έκαναν τα "τερατάκια" ήταν, ότι στο τέλος με αγκάλιασαν και με φιλούσαν σαν να ήμουν η μαμά τους ή η

πραγματική τους δασκάλα! Συνολικά, ήταν μια καταπληκτική εμπειρία και θα ήθελα πολύ να ξαναζήσω μια απο αυτή.

ΚΛΟΥΚΙΝΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ:

"Το Θεατρικό παιχνίδι διαφέρει από την καθημερινή παραστασιολογία των σχολείων, όπου το προσωπικό στοιχείο εκμηδενίζεται. Είναι ένα καθαρά δημιουργικό συμβάν που προσφέρει στα παιδιά άμεση ικανοποίηση. Το παιδί ανακαλύπτει μόνο του ένα ρόλο, διαλέγοντας έτσι έμμεσα έναν τρόπο επικοινωνίας και έκφρασης. Ουσιαστικά λοιπόν το θεατρικό παιχνίδι είναι ένας τρόπος επικοινωνίας και έκφρασης."

Στην παρουσίαση μας, που πραγματοποιήθηκε στις 04/11/2013, θεωρώ πως κατορθώσαμε να βγάλουμε την αποστολή μας εις πέρας, σύμφωνα και με τον ορισμό που σας παρέθεσα παραπάνω. Στόχος μας ήταν να διευρύνουμε την φαντασία των παιδιών και να προσελκύσουμε το ενδιαφέρον τους, έτσι ώστε να επιτύχουμε τη διδασκαλία μας! Τα παιδιά συνεργάστηκαν και βοήθησαν στο να κάνουμε ένα ολοκληρωμένο παιχνίδι, με αρχή, μέση και τέλος. Όσο τα παιδιά, τόσο και εμείς διασκεδάσαμε καθ' όλη τη διάρκεια του φανταστικού μας ταξιδιού! Βέβαια, υπήρξαν κάποιες στιγμές αδυναμίας, όπου η προσοχή των λιλιπούτειων φίλων μας αποσπάστηκε αλλά με γρήγορους και ευρηματικούς τρόπους καταφέραμε να την επαναφέρουμε στο επίκεντρο της δραστηριότητας!

Τέλος, θέλω να ευχαριστήσω της συμφοιτήτριες μου για το ενδιαφέρον και για το πνεύμα ομαδικότητας που έδειξαν και καταφέραμε να κάνουμε ένα τόσο δημιουργικό θεατρικό παιχνίδι!

ΜΠΙΝΙΚΟΥ ΜΑΡΙΑ:

Αρχικά να σημειώσουμε πως η αξιολόγηση και η αυτό-αξιολόγηση στην εκπαίδευση αποτελούν θεμέλιο λίθο της επικοινωνίας του εκπαιδευτικού – εμπυχωτή στη δόμηση μιας γόνιμης και θετικής σχέσης με τα παιδιά – μαθητές που συμμετέχουν στην εκπαιδευτική διαδικασία. Βάσει αυτών μπορούμε να επεξεργαστούμε τους διδακτικούς, και όχι μόνο, στόχους που τίθενται από την αρχή ώστε να κρίνουμε εάν η προσπάθεια μας οδηγήθηκε εκεί που από την αρχή είχαμε την πρόθεση.

Πιο συγκεκριμένα, η ομάδα μας λειτούργησε από την αρχή με υψηλό το συναίσθημα της υπευθυνότητας για το έργο που της είχε ανατεθεί. Οι συναντήσεις για την προετοιμασία του προγράμματος πραγματοποιήθηκαν σε κλίμα θετικής δημιουργικότητας και παράλληλα στη βάση ενός προσεκτικού σχεδιασμού πάνω σε συγκεκριμένους στόχους και κατεύθυνση. Η σύλληψη της θεματικής (Πλανήτες και Διάστημα) διευκόλυne την εύστοχη επιλογή δραστηριοτήτων που είχαν κάθε φορά σαν κριτήριο για την επιλογή τους, τις δυνατότητες αλλά και τις ικανότητες που θα αναδείκνυαν παιδιά στις ηλικίες των 6 χρόνων (Α' τάξη). Η συζήτηση που προηγούνταν σε κάθε βήμα δόμησης του προγράμματος είχε χαρακτήρα σοβαρό και συγκεκριμένο, στα πλαίσια της αλληλεπίδρασης και ανταλλαγής απόψεων από τα μέλη της ομάδας που το ενδιαφέρον τους επικεντρώνονταν στο όφελος για την τάξη και τον κάθε μαθητή ξεχωριστά.

Στην υλοποίηση του το πρόγραμμα εξελίχθηκε ομαλά και σύμφωνα με τον προγραμματισμό που είχε η ομάδα προτείνει. Όποιες δυσκολίες οι εμπυχωτές συνάντησαν αφορούσαν στη συγκέντρωση των μαθητών σε κάθε δραστηριότητα για λιγότερο από το χρόνο που είχε αρχικά προβλεφτεί. Το γεγονός οφείλεται στην νεαρή ηλικία των συμμετεχόντων και απαιτούσε μεγαλύτερη εγρήγορηση και δημιουργική αντίδραση από τους εμπυχωτές ώστε να κατευθύνουν το ενδιαφέρον σε μια νέα πηγή

ή σ' ένα νέο ερέθισμα. Οι δράσεις εξελίχθηκαν και ολοκληρώνονταν κάθε φορά. Η ανταπόκριση από τα παιδιά ήταν θετική στο σύνολο της και η ανατροφοδότηση από τις αντιδράσεις τους με το τέλος του προγράμματος ήταν επίσης θετική.

ΦΑΝΗ ΛΥΚΟΥ:

Έζησα μια ιδιαίτερα ξεχωριστή εμπειρία παίζοντας με τα παιδιά. Μια αίσθηση που ξανακάνει κι εσένα παιδί, θυμίζοντας μου την χαμένη αθωότητα που κάποτε όλοι είχαμε. Παρότι έχω ξαναδουλέψει με παιδιά στο παρελθόν (ως ομαδάρχισσα σε παιδικές κατασκηνώσεις και σε παιδότοπους) κάθε φορά η αίσθηση και η εμπειρία είναι διαφορετική καθώς το κάθε παιδί έχει πάντα κάτι καινούριο να σου δώσει και να του δώσεις κι εσύ. Αντιμετωπίσαμε, όπως είναι φυσικό, ορισμένες δυσκολίες καθώς είχαμε και αρκετούς ζωντανούς μπόμπιρες στην παρέα μας, αλλά αυτό δεν μας εμπόδισε από το να εκπληρώσουμε με επιτυχία τον σκοπό μας. Το σημαντικό είναι πως μαζί με τα παιδιά περάσαμε κι εμείς υπέροχα στο φανταστικό ταξίδι στο διάστημα.

Ευχαριστούμε πολύ για την εμπειρία αυτή, ήταν κάτι που με πολύ χαρά θα ξανακάναμε στο μέλλον.

3. Σχέδιο υποδειγματικής διδασκαλίας του μαθήματος της Θεατρικής Αγωγής

Ομάδα: Πασιά, Αναστασία, Δρακοπούλου Χριστιάννα, Τσιλιβή Ευσταθία, Μαμαλάκης Εμμανουήλ, Γιαννουλάκη Μαρία-Δανάη, Νταουτάκη Ιφιγένεια, Μαγαλιού Λυδία, Τάχου, Ειρήνη, Κωνσταντάρας Δημήτρης, Χαλκίδης Ευθύμης, Τσουρουνάκη Γεωργία, Τσιλικά Κατερίνα,

Ημερομηνία: 9/12/2013

Τάξη: Β Γυμνασίου

Θεματική:

Ακολουθώντας τα χνάρια του Σέρλοκ Χόλμς

Σκοπός:

Ιστορία μυστηρίου: Σκοπός της διδασκαλίας-παιχνιδιού είναι να καλλιεργήσει το ομαδικό πνεύμα των παιδιών μέσα από ένα ξεκάθαρο παιχνίδι ρόλων. Τα παιδιά παίζοντας το ρόλο τους (ντεντέκτιβ) θα πρέπει να περάσουν από μια σειρά δραστηριοτήτων συντονιζόμενες από τους εμπυχωτές με σκοπό να λύσουν το μυστήριο. Για να το πετύχουν θα πρέπει κυρίως να συνεργαστούν, να συντονιστούν με την ομάδα τους και να αναπτύξουν τις δεξιότητες τους μέσω των δραστηριοτήτων.

Αφόρμηση:

1) Ο κύριος Αρίσταρχος Πλουσιόπουλος (Ευθύμης Χαλκίδης) καλεί τα παιδιά (για τα οποία έχει μάθει ότι είναι πολύ ικανοί ντεντέκτιβ) στην έπαυλή του με σκοπό να τον βοηθήσουν να βρει το χαμένο κειμήλιο της οικογένειάς του που έχει κλαπεί. Πριν από αυτό το περιστατικό στο σπίτι έχουν έρθει για δείπνο κάποιοι προσκεκλημένοι του κυρίου Πλουσιόπουλου.

Έπειτα ο κύριος Πλουσιόπουλος καλεί τα παιδιά να τον βοηθήσουν σε συνεργασία με 2 ντεντέκτιβ που έχει καλέσει και τους αναφέρει όλους τους θαμώνες του σπιτιού που λογίζονται ως ύποπτοι... Αυτοί είναι: Ο Μπάτλερ του Πλουσιόπουλου, η Καμαριέρα, ο Κηπουρός, η Δεσποινίς Φλόγα, η Καθηγήτρια Πλάμ, η κυρία Μουστάρδα, η κυρία Πίκοκ, η κυρία Γουάιτ και ο Αιδεσιμότατος Γκρήν. Κάνει ένα παιχνίδι γνωριμίας με τα παιδιά και τα χωρίζει σε 2 ομάδες. (Δραστηριότητα κυρίου Πλουσιόπουλου: ασκήσεις προθέρμανσης).

2) - 3) Ντεντέκτιβ: Φαίη Τσιλιβή/Δημήτρης Κωνσταντάρας... Οι δύο ντεντέκτιβ καλούν τα παιδιά μαζί με τον κύριο Πλουσιόπουλο να τους βοηθήσουν να διαλευκάνουν το έγκλημα. Είναι αυτοί που θα πρέπει να εισάγουν τα παιδιά στο θέμα, ενώ επίσης θα τα βοηθήσουν να ανακρίνουν τους υπόπτους...(είναι αυτοί που θα βρίσκονται συνεχώς μαζί με τα παιδιά και θα είναι μέλη της ομάδας τους).

ΚΥΡΙΑ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ

1)Μπάτλερ: Λυδία Μαγαλιού... Το παιχνίδι της βόμβας. Τα παιδιά θα πρέπει να «προστατευτούν» από τη βόμβα όντας κοντά στην ασπίδα τους. Τα παιδιά πρέπει να σκεφτούν χωρίς να μιλήσουν μεταξύ τους και χωρίς να το πουν δυνατά ποιός είναι

βόμβα και ποιός ασπίδα. Έπειτα πρέπει να κινηθούν στο χώρο και να προστατευτούν από τη βόμβα. Όποιος βρίσκεται κοντά στον άνθρωπο που έχει διαλέξει ως βόμβα βγαίνει από το παιχνίδι. (διάρκεια 5-7 λεπτά)...

2) Καθηγήτρια Πλάμ: Χριστιάννα Δρακοπούλου... Τα παιδιά κάνουν έναν κύκλο και χρησιμοποιώντας την αλφάβητο θα πρέπει να βρουν μια λέξη σχετική με το έγκλημα που συνέβη στην έπαυλη. (διάρκεια 5 λεπτά)...

3) Κυρία Γουάιτ: Κατερίνα Τσιλικά... Τα παιδιά θα πρέπει κινούμενα στο χώρο να μιμηθούν με παντομίμα τη φυσιογνωμία του ανθρώπου που θεωρούν ύποπτο (διάρκεια 5 λεπτά)..

4) Αιδεσιμότητα Γκρήν: (Μανώλης Μαμαλάκης) παραδίδεται στα παιδιά μια αφήγηση μιας ιστορίας, τα παιδιά θα πρέπει με τη φαντασία τους να τη συνεχίσουν και να την ολοκληρώσουν (διάρκεια 5 λεπτά).

5) Δραματοποίηση: Συντονίζουν οι ντεντέκτιβ (sos) : Οι 2 ντεντέκτιβ μιας και φτάσαμε στη μέση του παιχνιδιού θέλουν να μάθουν εάν τα παιδιά μπορούν να λειτουργήσουν ως ομάδα έτσι ώστε να λύσουν το μυστήριο. Θα πρέπει να κινηθούν στο χώρο περπατώντας όλοι μαζί πιασμένοι χωρίς να μπορούν να αφήσουν τα χέρια τους. Πρέπει να καταφέρουν να περάσουν τα εμπόδια όλοι μαζί χωρίς να αφήσουν κανέναν πίσω...(διάρκεια 5 λεπτά)

6) Κυρία Μουστάρδα: Δανάη-Μαρία Γιαννουλάκη... Παιχνίδι μνήμης. Στο χώρο υπάρχει ένα σεντούκι θησαυρού με αριθμημένα αντικείμενα, τα παιδιά θα πρέπει να παρατηρήσουν καλά το σεντούκι και έπειτα πρέπει να επανατοποθετήσουν τα αντικείμενα με τη σωστή αριθμημένη σειρά... (διάρκεια 5-7 λεπτά)

7)Κυρία Πίκοκ: Γεωργία Τσουρουνάκη. Παιχνίδι (ενδυνάμωσης ομάδας). Τα παιδιά κάθονται σε έναν κύκλο ένα παιδί μπαίνει στη μέση του κύκλου και κλείνει τα μάτια του. Ο καθένας τον αγγίζει με έναν συγκεκριμένο τρόπο και ο καθένας του λέει το όνομά του (από μια φορά) και αφού πουν όλοι το όνομά τους ξεκινούν ξανά να αγγίζουν το παιδί μέσα στον κύκλο και αυτό προσπαθεί να θυμηθεί το όνομα του παιδιού που τον άγγιξε με τον συγκεκριμένο τρόπο. (διάρκεια 5-7 λεπτά).

8) Δεσποινίς Φλόγα: Ειρήνη Τάχου... Η Καυτή πατάτα... Τα παιδιά κάνουν κύκλο και μεταφέρουν ο ένας στα χέρια του άλλου μια μπάλα. Η κυρία Φλόγα ξεκινά να λέει μια ιστορία στην οποία θα χρησιμοποιήσουν γράμματα της αλφαβήτου... (Πχ πήγα στο σουπερμάρκετ και πήρα αυγά, βούτυρο, γάλα κτλ.)...(διάρκεια 5 λεπτά).

9) Καμαριέρα: Αναστασία Πασιά. Τα παιδιά θα πρέπει να κάνουν έναν κύκλο και να μιμηθούν έναν ήχο της έπαυλης. Αρχικά ένας-ένας και αργότερα όλοι μαζί (διάρκεια 5 λεπτά).

Αξιολόγηση:

- Φαίη Τσιλιβή: Το βρήκα πολύ ενδιαφέρον γιατί είδαμε στην πράξη την ενασχόληση με τα παιδιά. Και είχε ενδιαφέρον το γεγονός ότι συνεργαστήκαμε τόσα

άτομα μαζί για ένα άρτιο αποτέλεσμα. Χάρηκα πολύ που τα παιδιά το απόλαυσαν όσο και εμείς.

- Ειρήνη Τάχου: Πολύ διασκεδαστικό και η ενέργεια από τα παιδιά το έκανε ακόμα καλύτερο. Η συνεργασία με την ομάδα ήταν σωστή και ένιωσα ότι δεθήκαμε παραπάνω.
- Γεωργία Τσουρουνάκη: Τα παιδιά ανταποκρίθηκαν πλήρως, όπως και όλοι στην ομάδα μας και αυτό βοήθησε πολύ να εξελίξουμε στις συνθήκες που είχαμε βάλει όλοι μαζί εξ αρχής. Χάρηκα ιδιαίτερος γιατί δεν υπήρχαν στιγμές αμηχανίας και όλα κύλησαν ομαλά και ευχάριστα..
- Αναστασία Πασιά.: Το βρήκα πιο ενδιαφέρον απ' ότι περίμενα.. Μ' άρεσε πολύ η συνεργασία με τα παιδιά και με τους συμφοιτητές-συνεργάτες. Μου άρεσαν τα σχόλια των παιδιών. Θα το ξαναέκανα αν δοθεί η ευκαιρία.
- Μανώλης Μαμαλάκης: Τα παιδιά ήταν πολύ συνεργάσιμα παρά τις αρχικές μου αμφιβολίες.. Ήταν δημιουργικά καθώς και οι συμφοιτητές μου νιώθοντας μια ανείπωτη ευφορία. Δεν δημιουργήθηκε κανένα πρόβλημα και η διδασκαλία πήγε καλά.
- Χριστιάνα Δρακοπούλου: Μου φάνηκε πολύ ωραίο, τα παιδιά ήταν πολύ συνεργάσιμα και δημιουργικά και γενικότερα υπήρχε μια καλή συνεργασία μέσα στην ομάδα..
- Δανάη Γιαννουλάκη: Μου άρεσε πολύ το γεγονός ότι υπήρχε καλή επικοινωνία με τα παιδιά. Στην αρχή ανησυχούσα για τη δραστηριότητά μου αλλά μετά είδα ότι τα παιδιά ενθουσιάστηκαν. Η συνεργασία μεταξύ ήταν εξαιρετική και ήμασταν πολύ οργανωμένοι και υπήρχε συνοχή και συνεννόηση.
- Ευθύμης Χαλκίδης.: Μου άρεσε πολύ, τα παιδιά ήταν πολύ συνεργάσιμα, θα ήθελα να το ξανακάνω και πέρασα πολύ ωραία.
- Λυδία Μαγαλιού: Μου άρεσε πολύ, ήταν πολύ διασκεδαστικό, η συνεργασία μας ήταν εποικοδομητική και πετυχημένη.
- Κατερίνα Τσιλικά: Ήταν πολύ δημιουργικό, τα παιδιά είχαν ενεργότατη συμμετοχή, διασκεδάσαν πολύ, όλο το παιχνίδι είχε ρυθμό και οι δραστηριότητες συνδέονταν όμορφα και τα παιδιά ασκούσαν διαφορετικές δεξιότητες.
- Ιφιγένεια Νταουντάκη: Είχαμε άγχος στην αρχή μέχρι να έρθουν τα παιδιά αλλά μετά ήταν πολύ συνεργάσιμα και μας βοήθησαν, ήμασταν εντός χρόνου και το διασκεδάσα πολύ.
- Κωνσταντάρας Δημήτρης: Ήταν μια πολύ διασκεδαστική εμπειρία και ήταν πραγματικά πρόκληση να δώσουμε στα παιδιά την έμπνευση να κάνουν μια δραστηριότητα που δεν έχουν ξανακάνει. Ως ομάδα λειτουργήσαμε υποδειγματικά και μπορώ να πω ότι ήμασταν έτοιμοι πολύ νωρίτερα απ' όσο θα έπρεπε ίσως. Είμαι πολύ ευχαριστημένος που καταφέραμε να δείξουμε κάτι πρωτότυπο και που καταφέραμε να το στηρίξουμε καθ' όλη τη διάρκεια της προετοιμασίας και της δραστηριότητας.

4. Σχέδιο υποδειγματικής διδασκαλίας του μαθήματος της Θεατρικής Αγωγής

Ομάδα εμπυχωτών: Δεληγιαννίδη Χαρίκλεια, Δάνος Ευστράτιος, Γεωργακοπούλου Ιόλη, Τραχίλη Αναστασία, Ρεγκινάκη Παναγιώτα, Πέττα Παυλίνα, Χαντζηγιάννη Πελαγία, Μπουκάλα Αικατερίνη

Δ' τάξη δημοτικού (23 μαθητές-μαθήτριες)

Τίτλος: “Το μαγεμένο δάσος”

Φάσεις του θεατρικού εργαστηρίου

Α' φάση: Ευαισθητοποίηση των συμμετεχόντων

1. Γνωριμία. Τα παιδιά σχηματίζουν έναν κύκλο και ο καθένας λέει το όνομά του.
2. Στον ίδιο κύκλο το κάθε παιδί επαναλαμβάνει το όνομά του μαζί με μία κίνηση για να δηλώσει κάποιο χαρακτηριστικό του.
3. Χαλασμένο τηλέφωνο. Τα παιδιά χωρίζονται σε δυο ομάδες ο ένας πλάτη στον άλλον και ο πρώτος κάνει μια κίνηση ενώ σκουντά τον μπροστινό του για να γυρίσει και να τον δει και να μεταφέρει την κίνηση. Ο τελευταίος δείχνει σε όλους την κίνηση (το παιχνίδι θα επαναληφθεί μέχρι 3 φορές). Ανάμεσα στα παιδιά θα εμπλέκονται και οι εμπυχωτές.
* Μετά το τέλος της άσκησης λέμε στα παιδιά ότι τώρα θα ξεκινήσουν να κάνουν κάποιες ασκήσεις για να εκπαιδευτούν πριν πάνε στο μαγεμένο δάσος, διότι ένας καλός εξερευνητής χρειάζεται σωστή εκπαίδευση.
4. Παραλλαγή της γνωστής φρουτοσαλάτας με μυθικά πλάσματα. Δίνουμε στα παιδιά ονόματα (μάγισσες, νάνοι, γίγαντες και δράκοι). Τα παιδιά δημιουργούν ένα κύκλο, όρθιος στη μέση ο εμπυχωτής που ονομάζει το κάθε παιδί με ένα από τα παραπάνω. Ο εμπυχωτής λέει π.χ. Όλες οι μάγισσες να αλλάξουν θέσεις, τότε τα παιδιά πρέπει να αλλάξουν θέσεις. Στην εντολή “μαγικοσαλάτα” σηκώνονται όλοι και αλλάζουν θέσεις.
5. Αγάλματα και γλύπτες. Σε ζευγάρια ο ένας έχει το ρόλο του γλύπτη κι ο άλλος του αγάλματος. Ο γλύπτης φτιάχνει αγάλματα που έχουν σχέση με το δάσος.

Β' φάση: Κυρίως δραματοποίηση

Καλούμε τους μαθητές να κλείσουν τα μάτια τους (στο σημείο αυτό αλλάζει ο φωτισμός της αίθουσας και δημιουργείται η ατμόσφαιρα του δάσους). Όταν ανοίγουν τα μάτια τους τούς λέμε ότι είμαστε εξερευνητές και πάμε να εξερευνήσουμε ένα μαγεμένο δάσος. Θα ξεκινήσουν τότε να περπατούν σιγά σιγά. Στη διάρκεια θα δίνονται από τους εμπυχωτές διάφορες συνθήκες:

1. Εντομοεπίθεση
2. Βάλτος (θα προσπαθούν να βρουν τρόπο να βγουν από τον βάλτο)
3. Νεραϊδόσκηνη. Μας μετατρέπει σε δέντρα, ζώα, μέρη του δάσους.

4. Δημιουργούμε την αίσθηση ότι περνάει από το δάσος ένα μυστήριο πλάσμα και πρέπει όλοι να μείνουμε ακίνητοι για να μην μας δει.

5. Πυκνά δέντρα/πυκνή βλάστηση. Πρέπει να βρούμε τρόπο να περάσουμε στην άλλη μεριά.

6. Στο δάσος υπάρχει ένας γίγαντας ο οποίος κοιμάται. Οι εξερευνητές πρέπει να περάσουν περπατώντας στις μύτες για να μην τους καταλάβει ο γίγαντας και ξυπνήσει.

Στη συνέχεια όλοι οι εμπνευστές δημιουργούν με τα σώματά τους μια πόλη με σκοπό να περάσουν από κάτω όλα τα παιδιά για να οδηγηθούν πάλι πίσω στο Ναύπλιο.

Καταληκτική δραστηριότητα

Τα παιδιά ξαπλώνουν στο πάτωμα για να χαλαρώσουν. Θα ακολουθήσει μια άσκηση με αναπνοές.

Γ' φάση: Αξιολόγηση

Όλοι κάθονται σε κύκλο και μιλούν για τις εντυπώσεις τους. Τέλος τους βάζουμε να κάνουν μια ζωγραφιά με βάση όσα έζησαν σήμερα στο δάσος.

Μία ομαδική αγκαλιά για αποχαιρετισμό. Σοκολατάκια.

Αυτοαξιολογήσεις-εντυπώσεις

Μπουκάλα Αικατερίνη: Στις 18/11/13 η ομάδα μου πραγματοποίησε την πρώτη της υποδειγματική διδασκαλία σε παιδιά της Δ' δημοτικού. Η εμπειρία αυτή για μένα ήταν μοναδική, διότι ήταν κάτι που έκανα για πρώτη φορά στη ζωή μου και μου προκάλεσε ιδιαίτερη χαρά και άγχος μαζί. Μπορώ να πω ότι καθ' όλη τη διάρκεια της προετοιμασίας της διδασκαλίας είχα πολύ άγχος γιατί μου φαινόταν πολύ δύσκολο όλο αυτό που είχα να κάνω, όμως την ημέρα εκείνη ήμουν χαλαρή και σκεφτόμουν θετικά.

Όταν τα παιδιά μπήκαν στην αίθουσα και είδα πόσα ήταν συνειδητοποίησα ότι έπρεπε να είμαι πάνω απ' όλα ψύχραιμη και να τα κάνω να καταλάβουν ότι δεν είμαι η δασκάλα τους αλλά είμαι σαν εκείνα ή καλύτερα σαν τη μεγάλη τους αδερφή. Με το που ξεκίνησε το πρόγραμμα της διδασκαλίας φάνηκε ότι τα παιδιά ήταν αρκετά ζωηρά και δεν συγκεντρώνονταν εύκολα, ωστόσο παρακολουθούσαν ευχάριστα και συμμετείχαν στις ασκήσεις όλα με το δικό τους τρόπο. Η δραστηριότητα η οποία παρουσίασα, η παραλλαγή της γνωστής φρουτοσαλάτας, ενθουσίασε τα παιδιά και τρόμαξε εμένα θα μπορούσα να πω γιατί φοβόμουν μην χτυπήσουν έτσι όπως έτρεχαν, έμεινα όμως ευχαριστημένη από το αποτέλεσμα.

Όσον αφορά όλο το πρόγραμμα της διδασκαλίας πιστεύω ότι πήγε αρκετά καλά αν και στην κυρίως δραματοποίηση τα παιδιά δεν συντονίζονταν εύκολα. Το μόνο που με άγχωσε ήταν το γεγονός ότι δυο-τρία παιδάκια ήταν λίγο αρνητικά και δεν ήθελαν να συμμετέχουν παρ' όλα αυτά πιστεύω ότι καταφέραμε να τα κερδίσουμε.

Η εμπειρία αυτή για μένα ήταν εμπειρία ζωής και κάτι που σίγουρα θα ήθελα να ξαναζήσω. Απέδειξα στον εαυτό μου ότι μπορώ να τα βγάλω πέρα και ότι τίποτα δεν είναι δύσκολο.

Θέλω να ευχαριστήσω τα μέλη της ομάδας μου για την άριστη συνεργασία και τον δάσκαλό μας τον κύριο Τσιάρα.

Πέττα Παυλίνα: Αρχικά θα ήθελα να πω πως η υποδειγματική διδασκαλία ήταν κάτι πρωτόγνωρο και πολύ ενδιαφέρον για μένα και για τα περισσότερα μέλη της ομάδας

καθώς δεν είχαμε ξαναέρθει σε επαφή με παιδιά τετάρτης δημοτικού και γενικότερα με τη συγκεκριμένη δραστηριότητα, όσον αφορά τη διδασκαλία της θεατρικής αγωγής. Μέχρι και λίγο πριν τον ερχομό των παιδιών στη σχολή είχα πολύ άγχος αλλά μόλις ξεκινήσαμε τις δραστηριότητες που είχαμε προγραμματίσει το ξεπέρασα, σ' αυτό βοήθησε η καλή συνεργασία των μελών της ομάδας. Η διδασκαλία υπήρξε αρκετά εποικοδομητική όχι μόνο για τους φοιτητές αλλά και για τους μαθητές του σχολείου που μας επισκέφτηκε. Κλείνοντας, πιστεύω ότι έμαθα πολλά πράγματα από αυτή την εμπειρία και μου έδειξε πως θέλω να ασχοληθώ μελλοντικά με τη διδασκαλία και το θεατρικό παιχνίδι.

Δελγιαννίδη Χαρίκλεια: Η διδασκαλία που πραγματοποιήθηκε στις 18/11/13 με τα παιδιά της Δ' δημοτικού αποτέλεσε για μένα πολύ σημαντική εμπειρία. Ήταν κάτι το οποίο το έκανα πρώτη φορά και μπορώ να πω ότι στην αρχή είχα αγχωθεί πάρα πολύ καθώς δεν ήξερα τι θα αντιμετωπίσω. Τα παιδιά αποδείχθηκαν αρκετά ζωνηρά κάτι απόλυτα φυσιολογικό σε αυτή την ηλικία μιας και τα παιδιά είναι ακόμα μικρά και αθώα και θέλουν να παίζουν. Η αλήθεια είναι ότι πολλές φορές τα παιδιά ξέφευγαν αρκετά με αποτέλεσμα κάποιες φορές να είναι αρκετά δύσκολο να τους συντονίσουμε. Όμως παρόλη τη ζωνηράδα τους ανταποκρίνονταν θετικά στις δραστηριότητες.

Η πρώτη φάση, αυτή της γνωριμίας εξελίχθηκε καλά και τα παιδιά άρχισαν σιγά σιγά να εγκλιματίζονται στην διαδικασία. Τα παιδιά μας είπαν τα ονόματά τους και μάλιστα ήταν αρκετά πρόθυμα να σηκωθούν επάνω στη σκηνή. Στο χαλασμένο τηλέφωνο με την παντομίμα, δραστηριότητα την οποία παρουσίασα, τα παιδιά δυσκολεύτηκαν λίγο μέχρι να καταλάβουν την άσκηση καθώς εκείνα γνωρίζουν μόνο το κλασικό χαλασμένο τηλέφωνο. Όμως, όταν μπήκαν στο κλίμα της δραστηριότητας φάνηκε ότι τους άρεσε. Η παραλλαγή της γνωστής φρουτοσαλάτας σε μαγικοσαλάτα ενθουσίασε τα παιδιά ενώ το παιχνίδι με τα αγάλματα και τους γλύπτες φάνηκε να τους δυσκολεύει και έτσι δεν ανταποκρίθηκαν όπως θα έπρεπε.

Όσον αφορά την κυρίως δραματοποίηση, με τα παιδιά είχαμε επιλέξει να τους κάνουμε ένα ταξίδι σε ένα μαγεμένο δάσος. Επιλέξαμε να βάλουμε, αντί για ζωγραφισμένα σκηνικά πράσινο προβολέα να χτυπάει πάνω στη σκηνή και κλείσαμε και τα φώτα. Αυτό ενθουσίασε τα παιδιά καθώς όταν κλείσαμε τα φώτα βάλουμε και διάφορους ήχους να ακούγονται από το δάσος και τα παιδιά όντως νόμιζαν ότι βρίσκονται το μαγεμένο δάσος. Δυστυχώς όμως, τα παιδιά έφευγαν αρκετές φορές από την ψευδαίσθηση στου δάσους και απογοητεύονταν με αποτέλεσμα κάποια να μην συμμετέχουν στις ασκήσεις ή ακόμα και να βαριούνται. Παρόλα αυτά μέσα από την κυρίως δραματοποίηση τα παιδιά πήραν πολλά πράγματα και μας το έδειξαν μέσα από τις ζωγραφιές τους στο τέλος.

Μέσα από αυτή την εμπειρία της διδασκαλίας μαζί με τα παιδιά έμαθα και εγώ πολλά πράγματα σχετικά με τα παιδιά. Ήταν μια πολύ καλή εμπειρία την οποία θα ήθελα να ξαναζήσω.

Κλείνοντας θα ήθελα να ευχαριστήσω τον κύριο Τσιάρα καθώς και όλα τα παιδιά της ομάδας με τα οποία είχαμε μια άψογη συνεργασία.

Πελαγία Χαντζηγιάννη: Αρχικά θα ήθελα να πω πως μέχρι να έρθουν τα παιδιά με διακατείχε το άγχος, όταν μπήκαν στην αίθουσα όλα άλλαξαν. Ήταν 23 υπέροχα πλάσματα, ξεχωριστές προσωπικότητες, θεωρώ πως μέσα από την διδασκαλία της ομάδας μας αναδείχθηκαν όλοι οι διαφορετικοί χαρακτήρες των παιδιών. Επίσης με ξάφνιασε και ίσως με έκανε για μια στιγμή να αγχωθώ ξανά, το γεγονός ότι είχαμε κάποιες έντονες προσωπικότητες, που ήθελαν ιδιαίτερη προσέγγιση και επιζητούσαν με τον τρόπο τους την προσοχή μας, παρ' όλα αυτά και πάλι βρήκαμε τον τρόπο να τα

προσεγγίσουμε όσο καλύτερα μπορούσε ο καθένας μας τόσο που μας είπαν και τα παράπονα τους που έχουν στο σχολειό και πως όντως είχαν την ανάγκη να ξεφύγουν απ' την καθημερινότητα του σχολειού.

Όσον αφορά την δραματοποίηση θεωρώ πως είχαμε καλές ασκήσεις αλλά δεν είχανε συνοχή μεταξύ τους, θα έπρεπε να υπήρχε καλύτερη ροή της διδασκαλίας. Παρ' όλα αυτά ολοκληρώθηκε η διδασκαλία μας παρά τις μικρές δυσκολίες και πιστεύω πως το διασκεδάσαμε πολύ και ακόμη περισσότερο τα παιδιά, άλλωστε και για μας αυτός ήταν ο στόχος της διδασκαλίας, να καταφέρουμε να κερδίσουμε τα παιδιά να μας εμπιστευτούν και να φύγουν με τις αναμνήσεις μιας ωραίας μέρας γεμάτη από διασκέδαση, παιχνίδι αλλά και γνώση στο μαγεμένο αυτό κόσμο του δάσους.

Τέλος θα θελα να πω πως με τα παιδιά περάσαμε υπέροχα, στο τέλος τους δώσαμε να ζωγραφίσουν κάτι που τους έμεινε από το δάσος αν και κάποια από τα παιδάκια έκαναν παράπονα γιατί δεν τους έφτανε μόνο αυτό, ήταν τόσο ενθουσιασμένα. Στη συνέχεια τους ζητήσαμε να μας γράψουν κάτι στα χεριά μας για να τα θυμόμαστε, τότε τα περισσότερα από αυτά ήρθαν και μας έκαναν αφιερώσεις, τόσο στα κορίτσια της ομάδας όσο και στον άντρα της παρέας μας, ο οποίος την άλλη μέρα είχε γενέθλια και όπως καταλαβαίνετε όταν εμφανίστηκαν τα σοκολατάκια που είχε φέρει τα παιδιά έπεσαν πάνω του φωνάζοντας χρόνια πολλά!!!! Προφανώς και δεν έμεινε κανένα σοκολατάκι. Αυτό που μου έμεινε ήταν ότι τα παιδιά και κυρίως τα πιο ομιλητικά μου θύμισαν τον εαυτό μου όταν και εγώ τέταρτη δημοτικού. Οι πιο ιδιαίτερες προσωπικότητες ήταν τα δίδυμα της παρέας και προς έκπληξή μας είχαμε τρία ζευγάρια διδύμων παιδιών. Θα το ξανά έκανα σίγουρα αυτό στο μέλλον μόνη μου ως δουλειά.. Νιώθω ευχαριστημένη από την δουλειά μου και από την δουλειά των συναδέλφων μου αλλά και από το ενδιαφέρον και τον ενθουσιασμό των παιδιών.

Ρεγκινάκη Παναγιώτα: Ήταν μια φοβερή τάξη με ένα ευρύ φάσμα χαρακτήρων και προσωπικοτήτων. Δυσκολεύτηκα αρκετά στην αρχή στο να τα προσεγγίσω και να τα κάνω να νιώσουν άνετα μαζί μου. Αυτό ήταν προφανές εφόσον ήταν η πρώτη μου φορά ως εμψυχωτής. Το πιο σημαντικό ήταν ότι ήμασταν πολύ δεμένοι με την ομάδα μου και στην οποιαδήποτε δυσκολία βοηθούσαμε ο ένας τον άλλον και όντας ενωμένοι καταφέραμε να κερδίσουμε την εμπιστοσύνη των παιδιών και όλοι μαζί να ζήσουμε μια νέα και ευχάριστη εμπειρία.

Η εμπειρία αυτή για μένα είναι ανεκτίμητη, ανεξάρτητα από το εάν ακολουθήσω ή όχι το επάγγελμα του παιδαγωγού του θεάτρου. Μπορεί και στην πορεία ν' αλλάξω γνώμη και να ανοίξω το δικό μου θεατρικό εργαστήρι. Η ζωή είναι γεμάτη περιπέτεια, χαρές κι εμπόδια και γι' αυτό προτιμώ να μην κάνω μακροπρόθεσμα σχέδια. Ωστόσο το να έχεις μια καλή σχέση με τα παιδιά και να μπορείς να γίνεις κι εσύ μέλος του δικού τους κόσμου, φανταστικού ή πραγματικού, θεωρώ ότι σε κάνει καλύτερο και ανώτερο άνθρωπο. Η παιδαγωγική του θεάτρου είναι κατά τη γνώμη μου απαραίτητη στα σχολεία. Επίσης, θα ήταν ιδανικό να λειτουργούσαν τμήματα θεατρικής αγωγής για τους ενήλικες και ιδιαίτερα για τους γονείς γιατί το να είσαι γονέας είναι η πιο δύσκολη δουλειά του κόσμου.

Δάνος Ευστράτιος: Η διδασκαλία με τους μαθητές της τετάρτης τάξης δημοτικού ήταν μια μοναδική εμπειρία. Θεωρώ πως όλα τα μέλη της ομάδας, εισπράξαμε παρόμοια συναισθήματα. Η δύναμη, η ζωντάνια και η όρεξη των παιδιών για ζωή μας έκανε να νιώσουμε και εμείς για λίγο παιδιά. Οι πρώτες μου σκέψεις όταν ανέβαιναν τα παιδιά στην αίθουσα της Λήδας Τασοπούλου ήταν περίεργες. Στο μυαλό μου υπήρχε άγχος, φόβος αλλά συνάμα ενθουσιασμός και όρεξη για νέες εμπειρίες. Με την είσοδο των παιδιών στην αίθουσα το άγχος και κάθε κακή σκέψη που είχα χάθηκε. Αμέσως μια θετική και όμορφη αύρα ξεχειλίστηκε σε όλο τον χώρο.

Γνωριστήκαμε, παίξαμε, μάθαμε από τα παιδιά και αυτά από εμάς. Ο ενθουσιασμός των παιδιών και η όρεξη για παιχνίδι ήταν η ανταμοιβή μας. Χαμόγελα, γέλιο αλλά και πειράγματα επικρατούσαν σε όλη την διδασκαλία. Υπήρχαν και περιπτώσεις που κάποια παιδιά δεν ήθελαν να συμμετέχουν. Πιστεύω πως σαν ομάδα διαχειριστήκαμε σωστά την κατάσταση, αφού στο τέλος όλα τα παιδιά συμμετείχαν με ευχαρίστηση. Στο τέλος τα παιδιά έφυγαν αφού πρώτα μας πήραν μια μεγάλη αγκαλιά που συγκίνησε όλους μας.

Σε γενικές γραμμές αυτή την εμπειρία θα ήθελα να την ξαναζήσω ακόμα και με τα εκάστοτε ευτράπελα που μπορεί να υπάρχουν.

Ακόμα ένα περιστατικό που μου δίνει χαρά είναι πως ακόμα και σήμερα συναντάω πολλά από τα παιδιά της διδασκαλίας στον δρόμο και με χαιρετούν ως "Κύριο Στράτη".

Ιόλη Γεωργακοπούλου: Αρχικά, όταν πρωτοπαρακολούθησα το μάθημα, είχα ήδη αρχίσει να το βρίσκω εξαιρετικά ενδιαφέρον αλλά είχα κι ένα φόβο. Πίστευα ότι η θεωρία θα απείχε πολύ από την πράξη και ότι η συναναστροφή με τα παιδιά (και κυρίως τα μικρότερα, θα ήταν πολύ δύσκολη και ίσως το αποτέλεσμα όχι και τόσο ικανοποιητικό ή ευχάριστο). Ευτυχώς, μου δόθηκε η ευκαιρία να γίνω εμπυχωτρία μαζί με την ομάδα μου στα παιδιά της τετάρτης δημοτικού κι έτσι μπόρεσα να αναθεωρήσω τελείως την προγενέστερη άποψή μου.

Η ομάδα μου αποτελούταν από πολλά μέλη (8) κάτι που πιστεύω βοήθησε αρκετά για να έχουμε τον έλεγχο ευκολότερα. Ακόμη, το γεγονός ότι τα μέλη της ομάδας, είμαστε και φίλοι, πιστεύω πως συνέβαλε πολύ θετικά στην καλύτερη συνεννόηση μεταξύ μας και στη διευκόλυνση της επικοινωνίας τόσο μεταξύ μας, όσο και με τα παιδιά.

Τα παιδιά, όπως έχουμε μάθει και μέσα από το βιβλίο, χωρίζονται στις εξής κατηγορίες. Αρχικά στην κατηγορία των φιλοκατήγορων στην οποία ανήκουν οι μαθητές που αρνούνται να συμμετάσχουν στο θεατρικό παιχνίδι επειδή βρίσκουν τις δραστηριότητες κουραστικές, στην κατηγορία των απορριπτόμενων που χαρακτηρίζει μαθητές που δυσκολεύονται στη σύναψη διαπροσωπικών σχέσεων με τους συμμαθητές τους. Ακόμα συναντάμε την κατηγορία των ηγετών η οποία περιλαμβάνει μαθητές που επηρεάζουν τη συμπεριφορά των άλλων με τη χαρισματική τους προσωπικότητα, την κατηγορία των απρόσεκτων οι οποίοι δεν προσέχουν τις οδηγίες του δασκάλου κι εμφανίζουν μια δειλία στη συμμετοχή τους σε ομαδικές δραστηριότητες. Τέλος, γνωρίσαμε ακόμα και την κατηγορία των φλύαρων στην οποία βρίσκονται μαθητές που ασκούν αρνητική επίδραση στους άλλους, αγνοώντας ή παραφράζοντας τις οδηγίες του δασκάλου.

Όλες τις παραπάνω κατηγορίες τις είδαμε στα παιδιά και γι' αυτό με κάποια είχαμε καλύτερη συνεργασία, ενώ κάποια άλλα μας δυσκόλεψαν περισσότερο. Σε γενικές γραμμές ήταν μια μοναδική και αξέχαστη εμπειρία που σίγουρα θα ήθελα να την ξαναβιώσω και όχι μόνο για μία φορά. Αποκόμισα πολλά θετικά από τη δραστηριότητα που είχαμε με τα παιδιά. Κατάλαβα πόσο καθοριστικό ρόλο παίζει η οικογένεια και πόσο συμβάλλει στο χαρακτήρα των παιδιών. Τα πιο ζωηρά παιδιά ήταν αυτά που είχαν προβλήματα στο σπίτι τους, με γονείς είτε χωρισμένους είτε με πολλά προβλήματα και εντάσεις και γενικότερα μια κατάσταση όχι και τόσο ευχάριστη και κατάλληλη για να μεγαλώνει ένα παιδί.

Όλη αυτή η εμπειρία με γέμισε ενέργεια και χαρά. Στο τέλος της δραστηριότητας ένιωθα εξάντληση, αλλά και μια ανακούφιση κι ευτυχία όταν έβλεπα όλα τα χαμόγελα των παιδιών. Τη χαρά που ένιωθα κοιτώντας τα στα μάτια και βλέποντας τα χαμόγελά τους, είτε ακούγοντας θετικά σχόλια απ' αυτά, κάποια και ιδιαίτερα αστεία "κοπλιμέντα", δεν την αναπληρώνει κάτι άλλο τόσο εύκολα. Ακόμη,

επιβεβαιώθηκα και σε κάτι άλλο που το πίστευα και πριν. Τα παιδιά πρέπει να τα αντιμετωπίζουμε σαν τους μεγάλους! Αυτό που λένε οι περισσότεροι" έλα μωρε παιδιά είναι, δεν καταλαβαίνουν", είναι απίστευτα λανθασμένη άποψη και αντίληψη. Τα παιδιά αντιλαμβάνονται ΤΑ ΠΑΝΤΑ! Γι' αυτό και κατά τη γνώμη μου, πρέπει να χουμε άλλη αντιμετώπιση απέναντί τους, γλυκιά μεν αλλά σοβαρή δε. Γι' αυτό το λόγο θεωρώ πως έπρεπε να διδασκόμαστε και μαθήματα ψυχολογίας στη σχολή, ειδικά όσοι θέλουμε να ασχοληθούμε με την παιδαγωγική του θεάτρου.

Οι ασκήσεις που παρουσιάσαμε, ήταν όλες ψυχαγωγικού περιεχομένου που συνδύαζαν και κίνηση. Περισσότερο, μ' άρεσε η παντομίμα και η μαγικοσαλάτα γιατί και τα παιδιά έδειξαν μεγαλύτερο ενδιαφέρον και συμμετείχαν όλα με πνεύμα συνεργασίας και ενθουσιασμό!

Τέλος, θέλω να ευχαριστήσω και τον δάσκαλό μας τον κ. Τσιάρα που με τον τρόπο του μ' έκανε να ενδιαφερθώ από την αρχή για το μάθημά του και το είδα θετικά. Από το πως αντιμετώπιζε εμάς τους φοιτητές/τριες, πιστεύω πως σίγουρα μας βοήθησε όλους ώστε να είμαστε πιο ικανοί και να νιώσουμε περισσότερη οικειότητα με τα παιδιά. Και ως επακόλουθο να αντιμετωπίσουμε τη δραστηριότητα με ενθουσιασμό και όχι σαν μια καταναγκαστική πράξη. Αν και δεν το πίστευα, θέλω σίγουρα να ξανασχοληθώ ή να ακολουθήσω την παιδαγωγική. Αυτή μου η απόφαση καθορίστηκε από τον τρόπο της διδασκαλίας και από τη δυνατότητα που μας δίνει το μάθημα να έρθουμε σε επαφή με τα παιδιά έχοντας κάποιον ρόλο απέναντι τους, πολύ ουσιαστικό.

Αναστασία Τραχίλη: Η αλήθεια είναι οτι στην αρχή δεν είχα τόσο άγχος όσο θα έπρεπε να έχω, για τα παιδιά που θα συναντούσαμε. Κάτι που με χαροποίησε ιδιαίτερα, ήταν το γεγονός, ότι και τα ίδια τα παιδιά είχαν και αυτά πολύ καλή διάθεση, κάτι που με έκανε να νιώσω αμέσως άνετα από την αρχή της διδασκαλίας. Σαν ομάδα λειτουργήσαμε αρκετά οργανωμένα. Ο καθένας από εμάς είχε αναλάβει έναν συγκεκριμένο ρόλο μέσα στην όλη εξέλιξη της διδασκαλίας, και ευτυχώς, το φέραμε εις πέρας χωρίς να χρειαστεί να κάνουμε κάποια αλλαγή σε κάποια άσκηση που είχαμε προγραμματίσει. Όλοι μέσα στην ομάδα ήμασταν γεμάτοι από ενθουσιασμό και ζωντάνια κάτι το οποίο μεταβιβάστηκε και στα παιδιά όπως φάνηκε, αφού στο τέλος, ήρθαν κοντά μας και μας έλεγαν πόσο ωραία πέρασαν και για να τους θυμόμαστε, έκαναν διάφορες ζωγραφίες πάνω στα χέρια μας. Ήταν μια φανταστική στιγμή στην οποία συγκινηθήκαμε, καθώς ήταν κάτι που μας γύρισε πίσω στο χρόνο και μας θύμισε πως ήμασταν και εμείς στην ηλικία τους. Πέραν όμως της διασκέδασης, ταυτόχρονα μάθαμε και πολλά πράγματα μέσα από την διδασκαλία όπως, το πώς πρέπει να προσεγγίζεις ψυχολογικά ένα μικρό παιδί, και αυτό ήταν πολύ σημαντικό. Πιστεύω ότι η διδασκαλία της Θεατρικής Αγωγής αποτελεί από μόνη της μια ξεχωριστή εμπειρία για όποιον την δοκιμάσει και χαίρομαι που μου δόθηκε αυτή η ευκαιρία μέσα από το μάθημα να το κάνω πράξη.

5. Διάγραμμα διδασκαλίας θεατρικού παιχνιδιού

στην Β΄ Τάξη Δημοτικού

Το παρακάτω διάγραμμα αποτελεί το σχέδιο της παρουσίασης της διδασκαλίας στο μάθημα Παιδαγωγική του θεάτρου.

Θέμα: Εκδρομή στο δάσος

Τάξη: Β΄ Δημοτικού

Αριθμός παιδιών: 25

Ομάδα:

1. Σπυριδούλα Σαλταπήδα
2. Χριστίνα Δελή
3. Παππά Ηλέκτρα
4. Ελεονόρα Κατσού
5. Μαρία Ιωάννου
6. Αννίτα Αποστόλου
7. Κωνσταντίνα Παπαδημητρίου
8. Ραφαέλα Σταματικού

Στόχοι:

- Να ευαισθητοποιηθούν οι μαθητές σε θέματα της φύσης και πιο συγκεκριμένα στο θέμα της προστασίας του δάσους.
- Μέσα από τις αυτοσχέδιες ιστορίες να δουλέψουν την φαντασία τους και να ανακαλύψουν τα συναισθήματά τους για το θέμα.
- Να ασκήσουν δεξιότητες προσοχής, συγκέντρωσης και συντονισμού.
- Να συνεργαστούν με τους συμμαθητές τους, αλλά και με τους εμψυχωτές, ευχάριστα και κυρίως δημιουργικά.

Χώρος:

Ο χώρος διαμορφώθηκε έτσι ώστε να θυμίζει δάσος, υπήρχαν πάνελ με ζωγραφισμένα δέντρα και πίσω τους κρυμμένα ζώα και πραγματικά κλαδιά δέντρων και φύλλα σκορπισμένα στο πάτωμα και στην είσοδο. Διάφορα χρωματιστά υφάσματα χρησίμευσαν ως ποταμάκι στο δάσος (γαλάζιο), φωτιά (κόκκινο) κλπ και στην οθόνη υπήρχε μια εικόνα δάσους.

Χωρισμός σε ομάδες:

Σε όλα τα παιδιά είχαν μοιραστεί αυτοκόλλητα εισιτήρια με διαφορετικά χρώματα ώστε να χωριστούν από την αρχή οι ομάδες με βάση τα χρώματα στα αυτοκόλλητα και να μην υπάρχει σύγχυση σχετικά με το πόσα παιδιά και ποια θα έχει ο κάθε εμψυχωτής υπό την εποπτεία του.

Πρόγραμμα διδασκαλίας

Α΄ Φάση

Εισαγωγή των μαθητών στο θέμα – Ευαισθητοποίηση

Εδώ πραγματοποιήσαμε ασκήσεις προετοιμασίας, ώστε τα παιδιά να ενταχθούν στο φανταστικό περιβάλλον. Πριν ξεκινήσει το ταξίδι στο δάσος – ακόμα από τις σκάλες, στην είσοδο της σχολής – κολλήσαμε στα παιδιά τα αυτοκόλλητα με τα χρώματα, αλλά και σε εμάς και έτσι από πριν ξεκινήσουμε είχαμε αυτόματα δημιουργήσει ομάδες (το ίδιο χρώμα μοιράζονταν 5-6 παιδάκια και δύο εμψυχωτές), που μας χρησίμευσαν σε όλη τη διάρκεια της διδασκαλίας και δεν χρειάστηκε να τα χωρίζουμε εκείνη την ώρα και να γίνεται φασαρία.

Ανεβάσαμε τα παιδιά - από την είσοδο της σχολής - σε ένα τρένο που οδηγεί στο δάσος. Οι πόρτες κλείνουν και το τρένο σφυρίζει. Στην είσοδο της Λ. Τασοπούλου έχουμε ρίξει φύλλα και τα παιδιά μπαίνουν σιγά σιγά στον κόσμο του δάσους.

Συνεχώς δίνουμε οδηγίες ότι έχουμε ανηφόρα, κάνουμε τους ήχους του τρένου, μετά κατηφόρα και τέλος μπαίνοντας στην τάξη πριν ανέβουμε στη σκηνή: φρένο και ανοίγουν οι πόρτες. Τα παιδιά παίρνουν οδηγίες να κατέβουν προσεκτικά και να τεντωθούν να ξεπιαστούν και ανεβαίνουμε στη σκηνή για να μπούμε πλέον στο δάσος.

Τα παιδιά ενημερώνονται ότι τώρα σχεδόν έχει βραδιάσει και πρέπει να κάτσουμε όλοι γύρω από τη φωτιά, ώστε να προλάβουμε να γνωριστούμε πριν πέσει η νύχτα και κοιμηθούμε.

Τότε ένας από τους εμπυχωτές βάζει στο κέντρο το κόκκινο ύφασμα (ότι είναι η φωτιά) και οι μικροί κατασκηνωτές καθόμαστε όλοι γύρω από τη φωτιά για να ξεκινήσουμε.

Με μια φράση τύπου: Για να γνωριστούμε τώρα... κλπ. καθοδηγούμε τα παιδιά ότι κάθε ένας θα λέει το όνομά του και πιο άγριο ζώο του δάσους του αρέσει. Μέχρι να πούνε όλοι περνάει λίγο η ώρα, έχει σπάσει ο πάγος και χαλαρώνουμε.

Στη συνέχεια έγινε μια άσκηση δέσης της ομάδας ώστε να περάσουμε στη κυρίως δραματοποίηση. Η άσκηση αυτή ήταν το ποντικάκι, σύμφωνα με την οποία ο καθένας μας παίρνει στα χέρια του ένα ποντικάκι και του συμπεριφέρεται όπως νομίζει το χαϊδεύει, το αγαπά, το σιχαίνεται κλπ.

Ύστερα τα παιδιά ενημερώνονται ότι βραδιάζει και ότι ήρθε η ώρα να κοιμηθούμε. Εκεί ακούγεται μια μουσική χαλαρή από τα ηχεία και όλοι μας ξαπλώνουμε όπως όπως και περιμένουμε το σύνθημα από έναν εμπυχωτή να μας ξυπνήσει. Πιο πέρα ξετυλίγεται ένα γαλάζιο πανί για να είναι το ρυάκι.

Ακούγονται στη συνέχεια ήχοι του δάσους και νερά.

Εκεί μπαίνουν δύο εμπυχωτήριες, οι οποίες ξυπνούν τα παιδιά σιγά σιγά, τα τεντώνουν και τα ενημερώνουν ότι ξυπνήσαμε στη φύση και ότι τώρα θα πάρουμε καθαρές αναπνοές, θα τεντωθούμε, θα παρατηρήσουμε τη φύση, θα ακούσουμε τους ήχους κλπ.

Μετά άλλες δύο εμπυχωτήριες παίρνουν τα παιδιά για μια βόλτα στο δάσος.

Μυρίζουν τα λουλούδια, κοιτάνε τα πουλιά και τα φυτά, χρησιμοποιώντας φράσεις όπως: Κοιτάξτε το δάσος τι ωραίο που είναι, μυρίστε τα λουλούδια, χαρείτε τη δροσιά, πιείτε νερό στο ποταμάκι, κοιτάξτε ένα πουλί, ακούστε έναν λύκο από μακριά, κλπ.

Ύστερα από τη βόλτα καθοδηγήσαμε τα παιδιά ώστε να φτιάξουμε εικόνες του δάσους αυτοσχεδιαστικά και είναι η πρώτη μίνι άσκηση δραματοποίησης που εκτελούμε με την ομάδα: Ας δείξουμε μερικές εικόνες του δάσους! Με βάση τα χρώματα στα αυτοκόλλητά τους είναι ήδη χωρισμένα σε ομάδες, οπότε δεν χωρίζομαστε εκείνη την ώρα, παρά λέμε: ελάτε οι κόκκινοι εδώ να δούμε τι θα κάνουμε... κλπ

Παρουσιάσαμε τις εξής εικόνες: μέλισσες και λουλούδια του δάσους, λαγουδάκια και δέντρα και υπόλοιπα φυτά του δάσους, ξωτικά που πετάνε στο ποτάμι και εξερευνητές οι οποίοι με τους μεγεθυντικούς τους φακούς εξετάζουν τα σκαθάρια που θα τα υποδυθήκαμε όλοι οι υπόλοιποι.

Β' Φάση

Κυρίως δραματοποίηση

Στόχος: η οικολογική ευαισθητοποίηση των παιδιών στο θέμα του δάσους.

Καθώς τα παιδιά ακόμα εξερευνούν με τους φακούς τους τα σκαθάρια και το δάσος, φτάνουν να εξερευνήσουν κατευθυνόμενα ένα δέντρο (μία από τις εμψυχώτριες), λέγοντας: Ωχ, τι είναι αυτό; Ένα δέντρο που μιλάει; Για καθίστε όλοι μαζί στη σκιά του να το ακούσουμε..., το οποίο αρχίζει να μιλάει και λέει το παράπονό του: Η πόλη πλησιάζει στο δάσος, νιώθει απροστάτευτο, τα πουλιά πλέον δεν κάθονται πάνω του κλπ. Εμείς από κάτω βοηθάμε τα παιδιά να κάνουν ερωτήσεις: Τι δένδρο είσαι; Πέφτουν τα φύλλα σου; Τι φοβάσαι; Τι νιώθεις; Πού είναι οι φίλοι σου τα άλλα δέντρα; Πού βρίσκεται το δέντρο; Είναι φυλλοβόλο, ψηλό, χαμηλό; Έχει βαθιές ρίζες;

Ο δάσκαλος μπαίνει σε ρόλο και όλοι μαζί βοηθάμε να ξετυλιχτεί η ιστορία του.

Το δέντρο κάποια στιγμή ανακοινώνει ότι θέλει να μετακινηθεί.

Εμείς το ρωτάμε, γιατί θέλεις να μετακινηθείς; Ποιες συνθήκες σε πιέζουν; Τι άλλαξε τα τελευταία χρόνια στο περιβάλλον που το κάνει να θέλει να φύγει και να πάει πιο πέρα; Ποιος το ακούει; Τι ζητάει το δέντρο από τα παιδιά; Ποια λύση δίνει το δέντρο; Ποια λύση δίνουν τα παιδιά;

Τότε το δέντρο προτείνει ότι μπορούν να κάνουν μεταφύτευση τα νέα βλαστάρια που ριζώνουν στη σκιά του, ώστε να γεμίσει το δάσος πάλι δέντρα και όταν μεγαλώσουν να προσφέρουν τη σκιά και το οξυγόνο στους ανθρώπους. Αλλά να προσέξουν γιατί η κάθε εποχή του χρόνου έχει τις δικές της παραξενιές και μπορεί το δάσος να ταλαιπωρηθεί.

Τότε οι ομάδες (με βάση τα χρώματα στα αυτοκόλλητα είναι πάλι έτοιμες), μπαίνουν στη θέση του ειδικού (Μανδύας του ειδικού) και ως άλλοι ειδικοί θα σώσουν το δάσος:

Μία εμψυχώτρια προτείνει στην ομάδα της: «Ας γίνουμε γεωπόνους που την ΑΝΟΙΞΗ φροντίζουν το δάσος» και δείχνει στα παιδιά πώς θα πάρουν τα νέα φυτά από τις ρίζες προσεκτικά και θα τα φυτέψουν με στοργή πιο πέρα μέσα στο βαθύ δάσος. Οι υπόλοιποι κάνουμε τα δέντρα που γεννιούνται και μεγαλώνουν.

Στη συνέχεια έρχεται το ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ και μια άλλη ομάδα γίνεται η φωτιά που απειλεί το δάσος, ενώ μια άλλη ομάδα γίνεται οι πυροσβέστες που θα σβήσουν τη φωτιά. Οι υπόλοιποι κάνουν τα δέντρα.

Ύστερα έρχεται το ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ και τα παιδιά κάνουν τα πρωτοβρόχια στα δέντρα και το αεράκι που τα κουνά, πέφτουν τα φύλλα και αρχίζουν να κρυώνουν.

Μετά ακολουθεί ο ΧΕΙΜΩΝΑΣ όπου ομοίως κάνουν τον αέρα που κουνά τα δέντρα δεξιά κι αριστερά, πάνω κάτω με δύναμη και είναι κοκαλωμένα από το κρύο.

Γ' Φάση – Προς το τέλος της δραστηριότητας – Αξιολόγηση

Αφού τέλειωσε το δρώμενο αυτό χειροκροτήσαμε όλοι μαζί και πιαστήκαμε χέρι χέρι για χορέψουμε ένα χορό επειδή ΣΩΣΑΜΕ ΤΟ ΔΑΣΟΣ!

Ύστερα απλώσαμε στο πάτωμα ένα ρολό χαρτί και στρωθήκαμε να ζωγραφίσουμε ό,τι μας έκανε εντύπωση από το δάσος.

Εδώ τα παιδιά μπορούν να μιλάνε και να κάνουν λίγη φασαρία γιατί είναι η δημιουργική φάση. Είναι ταυτόχρονα και η φάση της αξιολόγησης, όπου το κάθε παιδί θα πει τι έφτιαξε.

Μετά πραγματοποιήσαμε ένα χαιρετισμό με παλαμάκια (ένας ένας το κολλάει με όλους στον κύκλο περπατώντας όπως θέλει: με αστείο τρόπο, χορεύοντας κλπ). Στη συνέχεια χειροκρότημα, ενώ θα ξανανέβουμε στο τρένο μας για να φύγουμε από το δάσος.

Ευχαριστούμε πολύ!!!

Αξιολόγηση από τα μέλη της ομάδας - Η εμπειρία μας

Επιμέλεια:

Χριστίνα Δελή, Παππά Ηλέκτρα, Ελεονόρα Κατσού, Μαρία Ιωάννου, Αννίτα Αποστόλου

Στη συγκεκριμένη διδασκαλία πήραμε ως βασικό άξονα τα οικολογικά προβλήματα που μας περιβάλλουν και πως θα κάνουμε τα παιδιά να ευαισθητοποιηθούν απέναντι σ' αυτά και να σκεφτούν τρόπους επίλυσης τους.

Για να επιτευχθεί αυτός ο στόχος που τέθηκε με τον αρτιότερο τρόπο ήταν απαραίτητη η ολοκληρωμένη και ενδεδειγμένη έρευνα γύρω από το θέμα. Ταυτόχρονα οι πληροφορίες που συλλέχθηκαν έπρεπε να προσαρμοστούν κατάλληλα λαμβάνοντας ως γνώμονα την ηλικία των παιδιών στα οποία απευθυνόμαστε έτσι ώστε να τους είναι κατανοητές και να έχουν την δυνατότητα να αφομοιώσουν όσο το δυνατόν περισσότερες.

Έτσι λοιπόν, ψάξαμε πληροφορίες σχετικά με την αναδάσωση, τις αιτίες που οδηγούν στην καταστροφή των δασών αλλά και ιδέες για την προστασία τους αντίστοιχα. Με αυτές κυρίως τις θεματικές ασχοληθήκαμε κατά τη διάρκεια των τριών συναντήσεων μας αναλύοντας και εμπλουτίζοντας τις με δικές μας ιδέες που βασίστηκαν πάνω στην έρευνα που πραγματοποιήσαμε.

Με αυτόν τον τρόπο καταλήξαμε στη δόμηση του σχεδίου διδασκαλίας βασιζόμενοι σ' αυτά τα δεδομένα, θέτοντας ως στόχους όλα τα παραπάνω σε συνδυασμό με την δημιουργικότητα και την ψυχαγωγία των παιδιών.

Ο σκοπός της ομάδας ήταν να μετατρέψει μέσω της δραματικής τέχνης τη νοητική μάθηση των μαθητών σε βιωματική μάθηση. Έτσι έθεσε τους εξής πιο κάτω στόχους :

- (α) να ευαισθητοποιηθούν οι μαθητές σε θέματα που σχετίζονται με το φυσικό περιβάλλον του δάσους και τους τρόπους προστασίας του,
- (β) να εξερευνήσουν τις σχέσεις του σώματός τους με το χώρο
- (γ) να ασκήσουν δεξιότητες της προσοχής, της συγκέντρωσης και του συντονισμού
- (δ) να ευαισθητοποιηθούν ως προς τις τέχνες (ζωγραφική, μουσική, κίνηση, υποκριτική).

Αξιολογώντας τον τρόπο συμμετοχής των παιδιών στο σχέδιο διδασκαλίας που οργανώθηκε αναφέρουμε ότι φάνηκε πως ήταν αρκετά κατευθυνόμενο και αυτό δημιούργησε κάποιες φορές ανάγκη για εκτόνωση από μέρους των παιδιών (υπήρξαν φορές που νιώσαμε ότι θα μπορούσαμε να χάσουμε την προσοχή και τη συμμετοχή τους). Χρειαζόταν επομένως, μεγαλύτερο εισαγωγικό μέρος (ασκήσεις συγκέντρωσης) μια και ο αριθμός των παιδιών ήταν μεγάλος και δίχως αρκετή εμπειρία στη δραματική τέχνη. Όμως μέσα από τη διαδικασία της αυτοέκφρασης, της φαντασίας, της αυτογνωσίας, της συνεργασίας με την εμπλοκή τους σε αυτοσχέδιες ιστορίες, κατάφεραν να έρθουν σε επαφή με όλους τους τομείς ανάπτυξης (κινηστικό, νοητικό, κοινωνικό, ψυχικό). Επίσης, χρησιμοποιώντας την τεχνική «ο μανδύας του ειδικού» άσκησαν και ανέπτυξαν δεξιότητες της προσοχής, της συγκέντρωσης και της δημιουργικής σκέψης. Έτσι με την πιο πάνω τεχνική καταφέραμε να ευαισθητοποιήσουμε τους μαθητές σε θέματα που σχετίζονται με το περιβάλλον (αυτοκίνητα, ρύπανση και ηχορύπανση, οικολογική συνείδηση και

δράση, συνθήκες ανάπτυξης και συντήρησης του δάσους). Επιπλέον, ευαισθητοποιήθηκαν ως προς την έκφραση και τη δημιουργία μέσα από τη ζωγραφική (ζωγράφισαν μια ομαδική ζωγραφιά την οποία και σχολίασαν), τη μουσική (δημιούργησαν ήχους του δάσους και άκουσαν ήχους του δάσους αλλά και μουσική), την υποκριτική (μέσα από τις μεταμορφώσεις τους στον πρώτο αυτοσχεδιασμό μιμήθηκαν τα ξωτικά, τις μέλισσες και τα λουλούδια, τα ζώα, τα δέντρα και τους θάμνους του δάσους, τους γεωπόνους που μεταφύτευαν με πολύ προσοχή τα μικρά δέντρα).

Συνοψίζοντας, αναφέρουμε ότι η διδασκαλία ήταν επιτυχής εφόσον οι διδακτικοί στόχοι επετεύχθησαν. Τέλος, σημεία που θα ήταν χρήσιμα να τα προσέξουμε είναι ο τρόπος εμπλοκής των παιδιών στην αρχή της συνάντησης, η καλύτερη «εκμετάλλευση» των εργασιών τους (ιδέες που ειπώθηκαν θα μπορούσαν να καταγραφούν σε χαρτί ώστε να έχουμε και άσκηση γραπτού λόγου) και να εξελίξουμε ό,τι προϊόν παρήγαγαν οι μαθητές σε άλλες δράσεις (επισκέψεις σε δασική υπηρεσία κ.α.)

Η ώρα της διδασκαλίας ήταν για όλες τις εμπυχώτριες ένα στοίχημα να τα καταφέρουμε και γι' αυτό προσπαθήσαμε από πριν να οργανώσουμε την κάθε λεπτομέρεια. Γνωρίζοντας ότι καλούμασταν να εμπυχώσουμε 25 περίπου παιδιά, ένας αριθμός αρκετά μεγάλος, προσπαθήσαμε η κάθε εκπαιδύτρια να «αναλάβει» μια μικρή ομάδα παιδιών, ούτως ώστε να έχουμε καλύτερα αποτελέσματα στη διδασκαλία μας και να έχουμε κατά κάποιο τρόπο τον έλεγχο των παιδιών. Υποδεχθήκαμε τα παιδιά με ενθουσιασμό στην είσοδο της σχολής όπου τους επιφυλάσσαμε και μια μικρή έκπληξη ένα αυτοκόλλητο που ήταν το εισιτήριο τους για να ανεβούν στο τρένο για τη βόλτα στο δάσος. Το αυτοκόλλητο ήταν σε διάφορα χρώματα κι έτσι πετύχαμε να χωρίσουμε σε ομάδες τα παιδιά και η καθεμιά μας ανέλαβε μία ομάδα για την οποία ήταν υπεύθυνη χωρίς αυτό να γίνεται άμεσα αντιληπτό από τα παιδιά. Μόλις τα παιδιά πήραν το εισιτήριό τους ανεβήκαμε στο τρένο και μπήκαμε στη «Λήδα Τασσοπούλου» με χαρά για τη βόλτα μας στο δάσος.

Τα παιδιά υποδέχτηκαν με φωνές κι ενθουσιασμό το χώρο κι αρχίσαμε από κοινού την εξερεύνηση. Μπήκαν πολύ εύκολα στο φανταστικό χώρο του δάσους και σ' αυτό βοήθησε κι ο κατάλληλα διαμορφωμένος χώρος με τα φύλλα, τα σκηνικά με τα δέντρα που είχε προετοιμάσει η Ρούλα καθώς και η εικόνα δάσους που προβάλαμε στην οθόνη. Ήταν συγκινητικό που τα παιδιά έμπαιναν τόσο εύκολα στους ρόλους που τους προτεινάμε όπως το να μυρίσουν τα λουλούδια, να ακούσουν τους ήχους του δάσους, να κοιμηθούν γιατί βράδιαζε. Η πιο συγκινητική στιγμή που όλες βιώσαμε ήταν όταν τα παιδιά παρουσίαζαν με αυτοσχεδιασμό εικόνες του δάσους όπως μια ομάδα από μέλισσες ή τα ξωτικά τους δάσους ή ακόμα και οι μικροί εξερευνητές με τους μεγεθυντικούς φακούς. Ωστόσο, εκεί που μας εξέπληξαν ολοκληρωτικά ήταν την ώρα της κυρίως δραματοποίησης, όταν έκαναν διάλογο με εμπυχώτρια που παρίστανε το παραπονεμένο δέντρο αντιμετωπίζοντάς την ως πραγματικό δέντρο κάνοντάς της ερωτήσεις που τους έβγαιναν αυθόρμητα.

Πριν έρθουν τα παιδιά στην αίθουσα μπορούμε να πούμε πως δεν υπήρχε ιδιαίτερο άγχος αν εξαιρέσουμε τις μικρές ανησυχίες που είχαμε ειδικά τα μέλη της ομάδας που δεν είχαν διδάξει ξανά σε παιδιά και αυτή θα ήταν η πρώτη τους εμπειρία. Υπήρχε μια σχετική ψυχραιμία καθώς προετοιμάζαμε το χώρο. Πολλές από εμάς είχαν μια μικρή ανησυχία μήπως ξεχάσουμε τη σειρά της παρουσίασης γι' αυτό και διαβάζαμε ξανά και ξανά το σχεδιάγραμμα. Όταν έφτασαν τα παιδιά αγχωθήκαμε κάπως αντικρίζοντας το τσούρμο παιδιών, αλλά γρήγορα ερχόμενες σε επαφή μαζί τους το ξεπεράσαμε και ξεκινήσαμε με κέφι τη διδασκαλία μας.

Μετά τη διδασκαλία όχι μόνο μας έφυγε το αρχικό άγχος, αλλά νιώσαμε όλες γεμάτες από την ενέργεια που μεταδίδουν τα παιδιά. Η δεύτερα δημοτικού είναι μια δύσκολη σχετικά τάξη καθώς τα μικρά παιδιά έχουν αδυναμία συγκέντρωσης. Παρόλ' αυτά καταφέραμε να τους τραβήξουμε το ενδιαφέρον με αποτέλεσμα σε πολλά σημεία να δείχνουν μεγάλη όρεξη και επιθυμία να δράσουν. Αυτό έγινε ιδιαίτερα αντιληπτό όταν μιλούσαν στο στεναχωρημένο δέντρο για να το βοηθήσουν. Ακούστηκαν πάρα πολλές ενδιαφέρουσες προτάσεις από τα παιδιά. Όλα ήθελαν να προτείνουν κάτι και είχαν κάτι διαφορετικό να πούνε, καθώς το καθένα χρησιμοποιούσε τη φαντασία του για να βοηθήσει στο πρόβλημα του δέντρου. Ήταν μια ξεχωριστή εμπειρία, καθώς το αρχικό άγχος μετατράπηκε τελικά σε κάτι πολύ δημιουργικό και ευχάριστο.

Η όλη διδασκαλία κύλησε πολύ ωραία παρά το μεγάλο αριθμό των παιδιών τα οποία ανταποκρίθηκαν πολύ θετικά κι έδειχναν να το διασκεδάζουν. Ευχόμαστε από κοινού να έχουμε πολλές τέτοιες θετικές εμπειρίες και στο μέλλον.

6. Διάγραμμα διδασκαλίας Θεατρικής Αγωγής στην Β' Τάξη Δημοτικού 25/11/13

Το παρακάτω διάγραμμα αποτελεί το σχέδιο της παρουσίασης της διδασκαλίας στο μάθημα Παιδαγωγική του θεάτρου.

Θέμα: Ο Ξέρξης ο Ξιφίας

Τάξη: Β' Δημοτικού Δαλαμανάρας

Αριθμός παιδιών: 16

Ομάδα:

1. Σπυριδούλα Σαλαπαήδα
2. Χριστίνα Δελή
3. Ελεονόρα Κατσού

Στόχοι:

- Να ευαισθητοποιηθούν οι μαθητές σε θέματα της διαφορετικότητας και του ρατσισμού.
- Να αποκτήσουν ενσυναίσθηση σε σχέση με το άτομο που βάλλεται και να πάρουν θέση.
- Να δουλέψουν διάφορες «λύσεις» με τους συμμαθητές τους και να κατανοήσουν τον τρόπο λήψεων αποφάσεων.
- Μέσα από τις αυτοσχέδιες ιστορίες να δουλέψουν την φαντασία τους και να ανακαλύψουν τα συναισθήματά τους για το θέμα.
- Να ασκήσουν δεξιότητες προσοχής, συγκέντρωσης και συντονισμού.
- Να συνεργαστούν με τους συμμαθητές τους, αλλά και με τους εμπυχωτές, ευχάριστα και κυρίως δημιουργικά.

Είμαστε όλοι ψάρια στο Θαλασσοσχολειό.

Χώρος:

Ο χώρος της αίθουσας αυτή τη φορά έμεινε ως έχει με σκοπό να αναπτύξουν μόνα τους τη φαντασία τους χωρίς να υπάρχει σκηνικό που να δεσμεύει τη δράση. Ένα χρωματιστό ύφασμα (γαλάζιο) χρησίμευσε ως θάλασσα και στην οθόνη υπήρχε μια εικόνα βυθού.

Στην είσοδο της σχολής μοιράσαμε στα παιδιά καρτελάκια με κορδέλες που απεικόνιζαν διάφορα είδη ψαριών και τα κρεμάσαμε στο λαιμό.

1. Ασκήσεις χαλάρωσης – γνωριμίας

A. Είπαμε τα **ονόματά μας** με βάση τα καρτελάκια μας και αν δεν ξέραμε τι ψάρι είμαστε λέγαμε τυχαία (πχ. Κουτσομούρα, τσιπούρα, μηλοκόπι κλπ). –

Καθοδηγούμενη φαντασία - αισθησιοκινητική δράση:

B. Βάλαμε τη γνωστή μουσική του Σπανουδάκη με τα κύματα.

- Ξαπλώσαμε όλοι κάτω, κάναμε ησυχία και ακούσαμε τον εμπυχωτή να μας καθοδηγεί να **φανταστούμε** τη θάλασσα.

Φανταστήκαμε **ότι ακούμε τη θάλασσα**, τους ήχους της, ότι μυρίζουμε τις μυρουδιές τα φύκια, ότι γεύομαστε το αλάτι, ότι ακούμε τους γλάρους, τα κύματα, πιάνουμε τα βοτσαλάκια, μας χτυπάει το θαλασσινό αεράκι.

Ξυπνάμε σιγά σιγά και ο καθένας μπαίνει στη μέση και κάνουμε εντελώς αυτοσχεδιαστικά τα **κύματα** με το σώμα μας.

Γ. Στη συνέχεια κάνουμε ένα μίνι αυτοσχεδιασμό:

Η εμπυχωτήρια: - Για να δείξουμε εικόνες της θάλασσας!

Δείξαμε τρεις εικόνες: **κωπηλασία, κολύμπι, ψαράδες.**

2. Κυρίως δραματοποίηση

Αλλάξαμε την εικόνα και βάλαμε τον Ξιφία.

Συνδυάσαμε τη διδασκαλία με το μάθημα που έχουν διδαχτεί τα παιδιά στην τάξη: **Τον Ξέρξη τον Ξιφία** (κείμενο από το Ανθολόγιο).

A. Θυμόμαστε τον Ξέρξη και την ιστορία του. Μιλάμε για την περιπέτειά του.

- Ποιος είναι ο Ξέρξης; - Τι έπαθε; - Τι ένωσε; Μιλάμε για τα συναισθήματά του. – Απογοήτευση, λύπη, ντροπή, θυμό, φόβο, ταραχή, θλίψη, αγανάκτηση.
- Τι έκανε τελικά στο κείμενο;

- Μιλάμε για τη **διαφορετικότητα**: Τι σημαίνει; Τι μπορεί να συμβεί όταν κάποιος νιώθει διαφορετικός και ότι δεν ταιριάζει; Πώς μπορεί να πληγωθεί κάποιος όταν το περιβάλλον του δεν τον αποδέχεται;
- Γιατί ένιωσε έτσι ο Ξιφίας; Είναι όντως διαφορετικός; Είμαστε όλοι ίδιοι μεταξύ μας; Εδώ μέσα έχουμε κανέναν που να είναι ολόιδιος με τον άλλον; Μπορεί να είναι ίδιο ένα χταπόδι και μια τσιπούρα;
- Τι κοινό όμως έχουν όλα αυτά τα ψάρια; Δε ζούνε όλα μαζί στο βυθό; Δεν είναι τελικά όλα ίσα;

B. Τώρα ας υποθέσουμε ότι είμαστε η τάξη του Ξιφία και μόλις μαθαίνουμε ότι ο Ξέρξης στεναχωρήθηκε τόσο πολύ που δεν το αποδέχονταν κανείς στην ομάδα, που έφυγε και δεν ξανάρθε στο Θαλασσοσχολειό. Τον αναζητήσαμε παντού, αλλά δεν τον βρήκαμε πουθενά.

Τα παιδιά αποφάσισαν ότι αγαπούν τον Ξιφία και ότι δεν είναι σωστό να τον κάνουν να αισθάνεται διαφορετικός με το να τον κοροϊδεύουν μιας και είμαστε όλοι διαφορετικοί και όλοι ίσοι. Έτσι τα παιδιά μπαίνουν ταυτόχρονα και στο ρόλο των ψαριών που πειράζουν τον Ξιφία, αλλά και δίνουν λύσεις εφόσον ξαναγίνονται πάλι μαθητές της Β΄ Τάξης.

Πρόταση:

→ Πρέπει να ξεκινήσουμε ένα ταξίδι για να βρούμε τον Ξέρξη και να τον φέρουμε πάλι πίσω.

- Δυο παιδιά με ένα μπλε πανί κάνουν τη θάλασσα.
- Ένα παιδί αναλαμβάνει να κάνει τον Ξέρξη τον Ξιφία.

Τα ψάρια κολυμπούν κάτω από αντίξοες συνθήκες για να βρουν το φίλο τους: τους παρασέρνουν τα κύματα, έχει θαλασσοταραχή, φυσάει δυνατός άνεμος, περνάνε οι γλάροι και κινδυνεύουμε να μας φάνε, υπάρχουν οι ρουφήχτρες της θάλασσας, περνάει ένα κοπάδι σαρδέλες: να ενωθούμε γιατί θα μας παρασύρουν κλπ.

Φτάνουμε σε κάποιο ύφαλο και βλέπουμε από μακριά τον Ξέρξη:

- Ωχ! Κάτι βλέπουμε, ναι, είναι ο Ξέρξης!

Κάνουμε δυο ομάδες και η πρώτη ομάδα φωνάζει στον Ξιφία:

- Σε παρακαλούμε γύρνα πίσω.
- Είμαστε όλοι ίσοι.
- Εμείς σ' αγαπάμε.
- Κοίτα είμαστε όλοι διαφορετικοί.
- Από δω και πέρα θα παίζουμε μαζί.

Και η δεύτερη ομάδα:

- Ζητάμε συγγνώμη.
- Δε θέλουμε να είσαι πια λυπημένος.
- Είμαστε όλοι ίσοι.

Ο Ξιφίας θα αντισταχθεί:

- Δεν θέλω να γυρίσω. Είμαι πολύ στεναχωρημένος και νευριασμένος μαζί σας. Να φύγετε, θα μείνω μόνος μου στον ύφαλό μου. Θέλω την ησυχία μου! Σας μισώ!

Τότε καθοδηγούμε τα παιδιά να κάνουμε το **διάδρομο της συνείδησης:**

- Τι λέτε να βοηθήσουμε τον Ξέρξη να αποφασίσει;
Εξηγούμε ότι θα φτιάξουμε ένα διάδρομο με δυο τοίχους δεξιά και αριστερά που θα συμβολίζει την σκέψη του Ξέρξη: **την καλή σκέψη και την κακή σκέψη.**

Η καλή σκέψη ψιθυρίζει μέσα στο μυαλό του: Γύρνα πίσω, σ' αγαπάνε!

Και η κακή σκέψη: Μη γυρίσεις, είναι κακομαθημένα αυτά τα παιδιά!

Τότε ο Ξέρξης θα πρέπει να πάρει μια απόφαση: Αποφασίζει **να γυρίσει** και θα το φωνάξει δυνατά: Ναι, θα γυρίσω!

Και όλα μαζί τα παιδιά κάνουμε μια **αγκαλιά** τον Ξιφία και ακούγεται ένα τραγούδι για την αγάπη.

3. Αξιολόγηση

Γ. Ώρα για **ζωγραφική: Ο βυθός της αγάπης**, όπου ζωγραφίζουμε το βυθό και γράφουμε μηνύματα από τη διδασκαλία. Ύστερα λέμε όλοι τι ζωγραφίσαμε και συζητάμε τα μηνύματα και το νόημά τους.

Δ. Στο τέλος ακούσαμε το **τραγούδι του Πλιάτσικα**, με παλαμάκια.

Ευχαριστούμε πολύ!

Αξιολόγηση από τα μέλη της ομάδας - Η εμπειρία μας

Επιμέλεια: Ρούλα Σαλταπήδα

Η Β΄ Τάξη του Σχολείου Δαλαμανάρας αποτελείται από λίγα σε αριθμό παιδιά και μάλιστα οι δύο από τις τρεις εμπυχώτριες γνωρίζαμε πολύ καλά την τάξη επειδή διδάσκουμε εθελοντικά θεατρικό παιχνίδι δύο ώρες την εβδομάδα στην ώρα της ευέλικτης ζώνης, σε συνεννόηση με την δασκάλα και το Πανεπιστήμιο. Αυτό επηρέασε θετικά την όλη έκβαση της διδασκαλίας γιατί τα παιδιά μας γνώριζαν προσωπικά και επιπλέον είχαν εξοικειωθεί με τη φύση του μαθήματος.

Ένα βασικό μέλημά μας για αυτή τη διδασκαλία ήταν το να δουλέψουν τα παιδιά ομαδικά. Στην τάξη που διδάσκουμε εθελοντικά, το μάθημα γίνεται σε συνέχεια και το θέμα του προγράμματος είναι τα «συναισθήματα». Αυτό λοιπόν που επιζητήσαμε εδώ ήταν να γίνει αφενός ένα μάθημα αυτοτελές και αφετέρου βασισμένο στα συναισθήματα που είχαν ήδη διδαχτεί. Βασισμένοι λοιπόν στο ομαδοσυνεργατικό μοντέλο διδασκαλίας, ξεκινήσαμε τη δημιουργία ενός διαγράμματος διδασκαλίας με τους παρακάτω στόχους:

2. Μέσα από τη συλλογική εργασία τα παιδιά να φτάσουν σταδιακά στη λήψη αποφάσεων και εναλλακτικών λύσεων.
3. Να καταφέρουμε να δουλέψουμε ένα θέμα στον περιορισμένο χρόνο της μίας συνάντησης με μια ομάδα παιδιών.
4. Να συνδυάσουμε παράλληλα με το ήδη διδαγμένο θέμα των συναισθημάτων ένα κείμενο που έχουν διδαχτεί από τη δασκάλα τους (πχ από το Ανθολόγιό τους).
5. Μέσα από τη διαδικασία της λήψης αποφάσεων τα παιδιά να μάθουν να εργάζονται με μεθοδολογία σκέψης και να μην έχουν ανάγκη από έτοιμη τροφή, αλλά να την βρίσκουν μόνα τους.
6. Να καλλιεργήσουμε διάφορες δεξιότητες όπως ευαισθητοποίηση και η ενσυναίσθηση, έννοιες δύσκολες για την ηλικία τους, αλλά ζητούμενες για την καθημερινότητά τους και τη διάπλαση του χαρακτήρα τους.
7. Η ανάπτυξη πρωτοβουλιών θεατρικής, αυτοσχεδιαστικής και καλλιτεχνικής έκφρασης από τους μαθητές.
8. Να περιοριστούν οι συντονιστές στο ρόλο τους και μέσα από την καθοδήγηση να ενισχυθεί η ελεύθερη έκφραση των μαθητών.
9. Η τοποθέτηση μπροστά σε μια σύγκρουση και η διαχείρισή της από τους μαθητές.

10. Μέσα από την αξιολόγηση να έρθουν σε επαφή ο ένας με τις απόψεις του άλλου και να ανακοινώσουν στην ομάδα ή να ζωγραφίσουν αυτά που αποκόμισαν.

Για την κατάκτηση όλων των παραπάνω ακολουθήθηκε μια συγκεκριμένη μεθοδολογία:

Μέσα από την ιστορία του Ξέρξη του Ξιφία, ο οποίος βίωσε τον σχολικό εκφοβισμό, τη διαφορετικότητα και την απομόνωση από την ομάδα, θέλαμε τα παιδιά να εξοικειωθούν με την ιδέα ότι τέτοια συμβάντα συμβαίνουν παντού – μπορεί ακόμα και στο σχολείο τους – και ότι υπάρχουν πάντα εναλλακτικές οπτικές και λύσεις που μπορούν να προκύψουν για κάθε θέμα. Οι δραστηριότητες που σχεδιάσαμε αποσκοπούσαν στο να ενισχύσουμε την υποκειμενική άποψη του παιδιού για κάποιο θέμα και ταυτόχρονα να ενεργοποιήσουμε την κρίση του κάθε μαθητή για την υποκειμενική άποψη του άλλου. Βασικός στόχος η επικοινωνία και η ευαισθητοποίηση.

Από τις δραστηριότητες που αναθέσαμε στα παιδιά φάνηκε ότι τελικά εμπλάκηκαν συναισθηματικά και από τις αντιδράσεις τους νιώσαμε κι εμείς την ένταση, ιδιαίτερα μέσα από τη σωματική έκφραση των παιδιών που μας έδειξαν με πολύ ζωντανό τρόπο στις δράσεις που πραγματοποιήσαμε την αντίδρασή τους στην ιστορία του Ξιφία. Επίσης προσπαθήσαμε με τη μουσική και με το λόγο να τα παρακινήσουμε να εκφραστούν με κινήσεις και στάσεις τέτοιες που να φτάσουν στο σημείο να παίζουν ένα μικρό θεατρικό πάνω στη σκηνή, βασισμένο στη δική τους πρωτοβουλία και απόφαση. Μέσα από τη σωματική εκφραστικότητα των μαθητών, το πρόσωπό τους, τη στάση του σώματος και τις κινήσεις τους καταλάβαμε ότι τα συναισθήματα έγιναν τελικά σωματική έκφραση, κατανόηση της κατάστασης και τελικά επικοινωνία.

Η βιωματική κατάσταση που κλήθηκαν να μετάσχουν και που πιθανόν σε μερικά παιδιά να ανέσυρε μνήμες όχι και τόσο ευχάριστες, πιστεύουμε ότι ήταν εποικοδομητική, όχι τόσο γιατί τα παιδιά θα σκεφτούν αργότερα στο σπίτι και θα προβληματιστούν για το συγκεκριμένο θέμα – δεν το επιτρέπει άλλωστε και η ηλικία τους – αλλά επειδή εκτέθηκαν σε ένα τέτοιο θέμα και πήραν τη γνώση πώς να διαχειρίζονται μια τέτοια κατάσταση (τι είναι αυτό που νιώθουν, ποια λύση θα αναζητήσουν) όταν βρεθούν αντιμέτωπα στο μέλλον. Αυτή είναι πιστεύουμε και η έννοια της μόρφωσης.

Οι τεχνικές που χρησιμοποιήθηκαν (αυτοσχεδιασμός, διάδρομος της συνείδησης) είναι καθαρά θεατροπαιδαγωγικές τεχνικές που ενισχύουν την δημιουργική συνεργασία της ομάδας, την κοινωνικοποίηση, τη συνεργασία και την κατανόηση εννοιών μέσα από τη δράση και το βίωμα.

Το Θεατρικό Παιχνίδι είναι μια ιδιαίτερη μορφή παιχνιδιού στην οποία συναντάμε το παιχνίδι ρόλων, το φανταστικό παιχνίδι, το συμβολικό παιχνίδι κ.ά. Το αποτέλεσμα είναι η *βιωματική γνώση*, όπου χωρίς σωστό και λάθος, χωρίς να πληγωνόμαστε και να πληγώνουμε δοκιμάζουμε πιθανές λύσεις. Ειδικά στα παιχνίδια ρόλων οι μαθητές θα μπουν στη θέση κάποιου και θα διερευνήσουν ένα πρόβλημα αναζητώντας τις αιτίες και στους αυτοσχεδιασμούς θα εκφραστούν χωρίς να έχουν μάθει απ' έξω ένα κείμενο και αυτό σημαίνει ότι πρώτον γίνονται οι ίδιοι δημιουργοί και δεύτερον δημιουργούν συμπεριφορές και νέους τρόπους επικοινωνίας.

7. ΣΧΕΔΙΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ ΘΕΑΤΡΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

Ομάδα: Αμπαζή Λέτα, Θεοδοσιάδη Καλλιόπη, Σικιτάνο Μαρία, Παπαδοπούλου Μυρτώ, Ζαχαράκη Μαρούσα, Γιαννιού Ζαχαρούλα, Ράμμου Μιχαλίτσα, Φλεμοτόμου Ιωάννα, Ισιδώρα Χατζηβασιλείου

Τάξη: Παιδιά 3^{ης} Δημοτικού

Υλικά: Μπαλόνια δεμένα σε σχοινάκι, ρολό χαρτί, ξυλομπογιές, μουσική υπόκρουση

Θέμα: Χρώματα & Συναισθήματα

Στόχος : Δημιουργία αυτοσχέδιας ιστορίας και ενός τραγουδιού

Το μάθημα για την 3^η δημοτικού βασίστηκε στο «Παραμύθι με τα χρώματα» του Αλέξη Κυριτσόπουλου, εκδόσεις Κέρδος. Όπου το ουράνιο τόξο στεναχωρήθηκε που κανείς δεν του έδινε σημασία καθώς όλους τους είχε παρασύρει ο ξέφρενος ρυθμός της σύγχρονης ζωής, γεμάτος άγχος και βιασύνη. Έφυγε μακριά παίρνοντας μαζί του όλα τα χρώματα. Ο κόσμος έμεινε ασπρόμαυρος. Μαζί με τα παιδιά θα βρούμε τρόπους να το πείσουμε να επιστρέψει και να ξαναφέρει τα χρώματα που ομορφαίνουν την ζωή μας.

ΕΙΣΟΔΟΣ ΠΑΙΔΙΩΝ

Μοιρασμένη η ομάδα στην είσοδο, στο ισόγειο, στην σκάλα και στην αίθουσα, καλωσορίζει την ομάδα και την οδηγεί να κάτσουν σ' ένα κύκλο για τη γνωριμία τους με τις εμψυχώτριες.

ΔΟΜΗ	ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ-ΔΙΑΡΚΕΙΑ	ΠΟΡΕΙΑ	ΣΤΟΧΟΙ
ΕΝΑΡΞΗ	1.ΕΙΣΑΓΩΓΗ	Καθιστοί στον κύκλο. Ενδεικτικά: «Παιδιά καλώς ήρθατε, Πω, Πω χρώματα που βλέπω στα ρούχα σας, τα χρώματα είναι παντού γύρω μας, στην φύση (τα παιδιά μπορούν να λένε παραδείγματα). «Όμως το κάθε χρώμα ίσως σημαίνει κάτι. Όπως όταν βλέπουμε ένα κόκκινο φανάρι σταματάμε, ενώ στο πράσινο προχωράμε». Σε όλη την παραπάνω συζήτηση να κατευθύνουμε τα παιδιά προς το θέμα του	Εξοικείωση με τους εμψυχωτές Εισαγωγή στο θέμα Έκφραση Ιδεών και σκέψεων

<p>Επεξεργασία</p>	<p>2. ΚΙΝΗΤΙΚΟ ΖΕΣΤΑΜΑ 10 ΛΕΠΤΑ</p> <p>Μουσική ως υπόκρουση .Δεν προτιμούμε νωρίτερα για να μην καθοδηγήσει τα παιδιά στην σωματική απόδοση πχ του μπλε.</p>	<p>μαθήματος εκμαιεύοντας στις απαντήσεις τις απόψεις τους.</p> <p>«Ωστόσο υπάρχουν και χρώματα που τα αγαπάμε ιδιαίτερα. (Για παράδειγμα με λένε Μυρτώ και αγαπώ το κίτρινο που είναι φωτεινό σαν τον ήλιο.) Ας γνωριστούμε λέγοντας το όνομά μας και το χρώμα που αγαπάμε.»</p> <p>Όλοι στον κύκλο λένε το όνομά τους και το χρώμα που τους αρέσει με αυτόν τον τρόπο.</p> <p>«Τώρα με το παλαμάκι θα σηκωθούμε να γίνουμε ολόκληροι κόκκινοι και θα κάνουμε κόκκινες κινήσεις, μέσα σε ένα κόκκινο δωμάτιο. Όταν ξαναχτυπήσω θα μείνουμε ακίνητοι.</p> <p>– Τώρα θα γίνουμε όλοι μπλε. Για να δούμε. Θ’ αλλάξει η κίνησή μας όταν γίνουμε μπλε. (τρεις, τέσσερις αλλαγές χρωμάτων, ποιότητες κίνησης)</p> <p>– Τώρα παιδιά, θα δείξουμε το σώμα μας ένα αντικείμενο ή ζώο στο χρώμα που μας αρέσει Προσοχή όμως. Θα κινείται ο καθένας στο δικό του δρόμο. Να μην ακουμπάει ο ένας τον άλλον και κολλήσουν τα χρώματα ,χωρίς να το θέλουμε και γίνουν μουτζούρα.</p> <p>–Τώρα μόλις ακούσετε το παλαμάκι θα βρείτε γίνετε ζευγάρι με έναν συμμαθητή .Και χορέψτε μαζί ο καθένας το χρώμα του (clar)Ρωτήστε το χρώμα του και βρείτε τι συνδυασμό κάνουν τα δυο χρώματα και χορέψτε το χορό του καινούργιου χρώματος. (θα γίνουν άλλες δυο αλλαγές)</p> <p>«Πω, πω, χρώματα !! Αυτό παιδιά μου θυμίζει μια ιστορία πολύ μακριά από εδώ. Καθίστε να σας πω». Τα παιδιά κάθονται σε κύκλο.</p> <p>«Σε μια χώρα στην άλλη άκρη του κόσμου είχαν όλα τα καλά. Εκεί πήγαινε το ουράνιο τόξο.(μοιράζονται μπαλόνια στα παιδιά) Τα χρώματά του στόλιζαν όλο τον κόσμο. Τα σπίτια, τα λουλούδια, τα δέντρα, τα καπέλα».</p> <p>(Τα παραδείγματα μπορεί να είναι από τα αντικείμενα ή τα ζώα που έχουν δείξει στα παιδιά νωρίτερα με το σώμα.Για να δοθεί η</p>	<p>Ξεκινώντας από εμάς παρακινούμε τα παιδιά να μας πουν εκτός από το όνομά τους και το χρώμα που τους αρέσει, τι συναίσθημα ή αίσθηση αυτό τους δημιουργεί.</p> <p>Προτροπή για ανάπτυξη φαντασίας και δημιουργικότητας</p> <p>Όξυνση της αντίληψης του παιδιού για το χώρο ,ενώ κινείται σε σχέση με τους άλλους. .</p> <p>Κάθε χρώμα έχει το ξεχωριστό του χαρακτήρα συνδυασμός των δυο δημιουργεί ένα καινούργιο και διαφορετικό χρώμα.</p> <p>-Ένταξη των παιδιών στο παραμύθι . ---Εναλλαγή χώρων και ρυθμών στο μάθημα για τόνωση του ενδιαφέροντος των παιδιών -Τα παιδιά είναι μέρος της ιστορίας. Γιατί κινούμενοι όλοι στον κόσμο της φαντασίας θα επιλύσουμε αργότερα το πρόβλημα</p>
--------------------	--	---	---

ΕΦΑΡΜ ΟΓΗ	<p>Παίρνουμ ε στην άκρη τα μπαλόνια ! Τα ‘χρώματα’ μαζεύοντ αι</p>	<p>αίσθηση ότι η ιστορία και ο χρωματιστός κόσμος γεννάται εκείνη τη στιγμή από τις πόζες των παιδιών).</p> <p>« Όμως κανείς δεν πρόσεχε το ουράνιο τόξο. Όλοι πήγαιναν βιαστικά, δεν είχαν χρόνο να το προσέξουν. Φοβόντουσαν μήπως αργήσουν.» (Με αυτήν την αφήγηση παρασύρουμε τα παιδιά σε μια αυτοματοποιημένη κίνηση και μετακίνηση, μονότονη). Αφού κινηθούν για λίγο με αυτόν τον τρόπο... Ο αφηγητής – εμψυχωτής συνεχίζει: «Τότε το ουράνιο τόξο στεναχωρήθηκε πολύ και πήρε μια απόφαση. Να φύγει και να μην ξαναφανεί μαζεύοντας μαζί του όλα τα χρώματα, μέχρι που έμειναν όλα ασπρόμαυρα. Δεν εύρισκες μπλε μπαλόνι, κίτρινο φόρεμα, κόκκινα παράθυρα» (ιδέες από παιδιά, για το πώς θα έμοιαζε αυτός ο ασπρόμαυρος κόσμος). «Όταν έφυγαν τα χρώματα απ’ τον κόσμο τα παιδιά στεναχωρήθηκαν πολύ. Αλήθεια παιδιά, γιατί τα παιδιά στεναχωρήθηκαν;» (χώρος για ιδέες). «Άραγε τα παιδιά βλέπανε τα χρώματα πριν ;» (ιδέες).</p> <p>«Λοιπόν πρέπει να δείξουμε στο ουράνιο τόξο ότι το αγαπάμε. Να το παρακαλέσουμε να επιστρέψει. Θα φτιάξουμε χρωματιστές ιστορίες.» (Τα παιδιά μοιράζονται σε τρεις ομάδες. Μια εμψυχώτρια σε κάθε ομάδα θα ξεκινήσει μια ιστορία και κάθε παιδί στον κύκλο θα προσθέτει από ένα στοιχείο. Μετά από λίγα λεπτά κάθε ομάδα θα πει μπροστά στα υπόλοιπα παιδιά την χρωματιστή της ιστορία και θα την δραματοποιήσει. Με το πέρας αυτής της δοκιμασίας ένα χρώμα θα εμφανιστεί. Μια εμψυχώτρια θα πει. «Παιδιά φαίνεται ότι βρισκόμαστε κοντά στο ουράνιο τόξο. Όμως ακόμα να βγει απ’ την κρυψώνα του. Τι άλλο να κάνουμε για να δείξουμε την αγάπη μας; Αφού ακούσουμε τις ιδέες των παιδιών, και</p>	<p>συμμετέχοντας στις δοκιμασίες -Ικανοποίηση όταν το δρώμενο εμπεριέχει τις ιδέες τους</p> <p>-Τα παιδιά δοκιμάζουν και σωματοποιούν αντιθετικές καταστάσεις</p> <p>-Δημιουργικός διάλογος που τονώνει την ικανότητα να κατανοούν τα διαφορετικά συναισθήματα στις αντίστοιχες καταστάσεις</p> <p>-Δημιουργία μιας ιστορίας που όλα τα στοιχεία της αποτελούνται από ένα και μόνο χρώμα</p> <p>-Ομαδική δημιουργία/συλλογική καθώς η ιστορία αποτελείται από στοιχεία που τα παιδιά προσθέτουν το ένα μετά το άλλο, σε συνάρτηση με το σημείο που την έχει αφήσει ο προηγούμενος</p> <p>- Ικανοποίηση για την αυτοσχέδια δημιουργία</p> <p>-Σε ατομικό επίπεδο αυτοπεποίθηση (οι προτάσεις όλων των παιδιών είναι</p>
--------------	--	---	--

		<p>ίσως πραγματοποιήσουμε τις εφαρμόσιμες, μια εμπυχωτρία θα προτείνει να φτιάξουμε τραγούδια με χρώματα, να ενώσουμε τις φωνές μας για να ακουστούμε δυνατά, όσο μακριά κι αν είναι το ουράνιο τόξο. Οι ίδιες τρεις ομάδες φτιάχνουν από μια μελωδία χρησιμοποιώντας μοτίβο απ' το παραμύθι που έχει φτιάξει η κάθε μία. Μία μαέστρος -εμπυχωτρία θα καθοδηγήσει την ορχήστρα των χρωμάτων.</p> <p>Μια εμπυχωτρία φέρνει τα μπαλόνια και μία άλλη αφηγείται. –«Παιδιά δείτε, ήρθε το ουράνιο τόξο. Καταφέραμε το ουράνιο τόξο να γυρίσει. Όταν επέστρεψε (μοιράζονται στα παιδιά τα χρώματα-μπαλόνια) όλα τα χρώματα πήραν την θέση τους. Έτσι είχαμε πάλι κόκκινα αυγά το Πάσχα».(ιδέες απ' τα παιδιά). Τα παιδιά χορεύουν με τα μπαλόνια κάνοντας ένα πολύχρωμο γλέντι. Όμως ...για να μείνει το ουράνιο τόξο μαζί μας...</p> <p>ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ – ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ. Αυτή η ζωγραφιά που θα πάρουμε σχολείο θα θυμίζει την υπόσχεση των παιδιών να το προσέχουν και να το αγαπούν. Και τα παιδιά θα μοιραστούν την χρωματιστή εμπειρία τους με τους συμμαθητές τους.</p>	<p>σημαντικές συμβάλλουν στη δημιουργία της ιστορίας),εφευρετικό τητα</p> <p>-Δημιουργία ρυθμικού λόγου η μελωδίας</p>
--	--	--	--

Αξιολόγηση της διδασκαλίας

1) Leta Ampazi <letadance@hotmail.com>

Η διδασκαλία στα παιδιά στηρίχτηκε στο παραμύθι με τα χρώματα. Η συνεργασία με άτομα που δεν γνώριζα κύλησε ομαλά και το μάθημα ως προς την διάρκεια αλλά και ως προς τις δραστηριότητες δεν ξέφυγε από τον χρονικό περιορισμό που είχαμε. Τα παιδιά το χάρηκαν όπως και όλη η ομάδα. Προσωπικά δεν μπόρεσα να το απολαύσω όπως θα ήθελα. Ήμουν σε μια συνεχή εγρήγορση καθώς ήμασταν πολλά διαφορετικά άτομα που έπρεπε να συντονιστούμε ώστε τα παιδιά να μην εισπράξουν πιθανές αδυναμίες. Τελικά όμως το αποτέλεσμα ήταν αυτό που επιθυμούσαμε και για μένα ήταν μια νέα εμπειρία.

Αμπαζή Λέτα

2)Κάλλια Θεοδοσιαδη

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

Πιστεύω πως ήταν μια ικανοποιητική διδασκαλία. Το σχέδιο του μαθήματος είχε αρχή μέση και τέλος και στόχο να ενεργοποιήσει τα παιδιά να εκφραστούν κινητικά και λεκτικά μέσα από το παιχνίδι και την δραματοποίηση.

Νομίζω ότι καταφέραμε μέχρι ενός σημείου να τα κινητοποιήσουμε και εμμέσως να περάσουμε το μήνυμα που θέλαμε.

Από την άλλη πλευρά επιδιώκοντας να μην ξεφύγουμε από τα χρονικά περιθώρια κάποιες δράσεις ίσως δεν έχανε τον απαιτούμενο χρόνο για να είναι αποτελεσματικές.

Προσωπικά έχω ξαναδουλέψει με παιδιά (μουσικοκινητικά δρώμενα) αλλά στην συγκεκριμένη περίπτωση το διαφορετικό ήτανε η συνεργασία άλλων 8 δασκάλων και σε ανοιχτό προς το κοινό περιβάλλον.

3)ΒΙΚΤΩΡΙΑ- ΙΩANNA ΦΛΕΜΟΤΟΜΟΥ: Η πρώτη μου αυτή εμπειρία εφαρμογής θεατρικού παιχνιδιού στα παιδιά της Γ' Δημοτικού μου έδωσε τροφή για σκέψη. Και μόνο στην ιδέα ότι έπρεπε να συντονίσω μια ολόκληρη τάξη και να κρατήσω ζωντανό το ενδιαφέρον τους, που προκαλούσε αρκετή αμηχανία. Η πρώτη συν'αντηση με την ομάδα μου. Μου δημιούργησε ακόμα μεγαλύτερο άγχος, αφού χαρακτηρίστηκε απο έναν καταιγισμό ιδεών. Ήταν σχεδόν αδύνατον να τα βάλουμε όλα σε μία σειρά. Στις επόμενες συναντήσεις μας όμως υπήρξε αρκετή οργάνωση και σωστή καθοδήγηση. στην αρχή της ενδεικτικής διδασκαλίας, βλέποντας τα παιδιά να έρχονται σκεφτόμουν αυτά που έπρεπε να κάνω. Είχα την αίσθηση ότι έπρεπε να τους μιλάω και να τα παροτρύνω όσο γίνεται. Ενώ αρχικά είχα έναν αβέβαιο τόνο στην ομιλία μου προς τα παιδιά, συνειδητοποίησα πως κατά κάποιον τρόπο αισθάνονταν την αμηχανία μου και αυτό δεν τους ήταν αρεστό. Γι αυτό και έπεισα τον εαυτό μου να απευθυνθεί με μεγαλύτερη σιγουριά. Έτσι και έκανα και είδα μάλιστα ότι κάθε φορά που μιλάγα, τα παιδιά με πρόσεχαν περισσότερο. Αυτό ήταν κάτι που μου έμεινε σαν μάθημα. Ύστερα απο λίγο δρούσα ενστικτωδώς απέναντί τους. Σαν να ήξερα ακριβώς τι έπρεπε να πω και να κάνω. Χάρηκα πολύ που είδα ότι με τα παιχνίδια που τους βάζαμε να συμμετέχουν έδειχναν μεγάλο ενθουσιασμό και ενδιαφέρον. Αυτή η ενδεικτική διδασκαλία μου άφησε μια πολύ καλή εμπειρία και η αντιμετώπισή μου ήταν διαφορετική απο την αρχική.

4)

Μαρούσα Ζαχαράκη

Η διδασκαλία ήταν για μένα πρωτόγνωρη εμπειρία. Είχα πολύ άγχος για την πρώτη μου επαφή με τα παιδιά. Δεν μπορούσα να φανταστώ την αντίδραση τους προς τα θεατρικά παιχνίδια που είχαμε ετοιμάσει. Υπήρχαν ανησυχίες μήπως τα παιδιά δεν ανταποκριθούν, δεν δείξουν ενδιαφέρον ή ακόμα και να μην καταφέρουν να μπουν στο κλίμα. Όμως τα ίδια τα παιδιά με εξέπληξαν ευχάριστα με την ενεργό συμμετοχή τους, με την διάθεσή και με την πλούσια φαντασία τους. Τελικά, τα παιδιά όντως μεταφέρθηκαν για μία ώρα στον φανταστικό κόσμο των χρωμάτων. Η εμπειρία αυτή με βοήθησε να ξεπεράσω τις αρχικές αναστολές μου και θα ήθελα πολύ να ξαναδοκιμάσω.

5) Αξιολόγηση (Μαρία Σικιτάνο)

Η υποδειγματική διδασκαλία στην οποία συμμετείχα, ήταν η πρώτη μου εμπειρία ως εκπαιδευτική. Αυτό σαφώς μου προκάλεσε πολύ μεγάλο άγχος, γιατί δεν ήξερα πως θα λειτουργήσει το θεατρικό παιχνίδι σε πραγματικό χρόνο. Το γεγονός ότι η διδασκαλία έγινε σε παιδιά μικρής ηλικίας (γ' δημοτικού), ήταν ένας ακόμη παράγοντας που με προβλημάτισε, αλλά επειδή στην ομάδα μου συνεργάστηκα με τις τρεις κοπέλες που έχουν εμπειρία στη διδασκαλία παιδιών και τη μουσικοκινητική (Λέτα, Μυρτώ, Κάλλια), εν τέλει μπόρεσα να λειτουργήσω χωρίς κάποιο ιδιαίτερο πρόβλημα.

Η διάρθρωση της ομάδας ήταν τέτοια, ώστε ο ένας συμπλήρωνε τον άλλο και τον βοηθούσε. Ο καθένας από εμάς είχε έναν πολύ συγκεκριμένο ρόλο, με αποτέλεσμα να συμμετέχουμε όλοι μας, προσέχοντας όμως τα παιδιά να μην μπερδεύονται με τις εντολές του κάθε εκπαιδευτή- να μην χάνουν το κέντρο.

Το θεατρικό παιχνίδι που οργανώσαμε, είχε ως βάση του την αφήγηση ενός παραμυθιού, με σκοπό μέσα από την κίνηση, τη μουσική, τη ζωγραφική και τη θεατρική έκφραση, τα παιδιά να φτάσουν σε βαθύτερα νοήματα. Αρχικά είχα προβληματιστεί για το εαν θα αρέσει στα παιδιά ή βαρεθούν. Τελικά πήγε πολύ καλά, τα παιδιά ενθουσιάστηκαν και ανταποκρίθηκαν εξαιρετικά σε όλα αυτά που τους ζητήθηκαν.

Αυτό που βρήκα περισσότερο ενδιαφέρον είναι το πως αντέδρασε κάθε παιδί. Τον τρόπο με τον οποίο μέσα από την εκάστοτε δραστηριότητα ξεδιπλώθηκε ο χαρακτήρας του. Ιδιαίτερα με εντυπωσίασε ένα κοριτσάκι, το οποίο ενώ ήταν πολύ ντροπαλό, όταν τα παιδιά χωρίστηκαν σε ομάδες, έτσι ώστε να φτιάξουν ένα παραμύθι και να το δραματοποιήσουν, στη διαδικασία της δραματοποίησης εκείνο ζήτησε τον πρώτο ρόλο και μάλιστα έπαιξε χωρίς καμία συστολή.

Στο τέλος οι συμφοιτητές μας που παρακολούθησαν τη διαδικασία σχολίασαν και επεσήμαναν κάποια πράγματα που εμείς όντες απορροφημένοι στην όλη διαδικασία δεν προσέξαμε.

Εν κατακλείδι θα μπορούσα να πω ότι η διαδικασία αυτή λειτούργησε αμφίδρομα για μένα. Δοκιμάστηκα ως εμπυχώτρια, και παράλληλα έμαθα πολλά πράγματα. Και από τα υπόλοιπα μέλη της ομάδας μου, αλλά κυρίως από τα παιδιά.

Μαθαίνεις μαθαίνοντας.

6) ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΠΑΜΜΟΥ ΜΙΧΑΛΙΤΣΑ

Η διδασκαλία θεωρώ, ότι ήταν μία ενδιαφέρουσα και δελεαστική εμπειρία για εμένα. Δεν αγχώθηκα ούτε πριν την έναρξη ούτε κατά τη διάρκεια διότι είχα επαναπαυτεί με την εμπειρία που ήδη είχαν κάποιες από τις συνφοιτήτριες. Θεωρώ ότι ήταν επιτυχημένη η διδασκαλία αυτή, διότι δεν παρουσιάστηκαν προβλήματα με τα παιδιά που ήταν πιο ζηηρά και καταφέραμε να τα βοηθήσουμε να προσαρμοστούν στη διαδικασία της ψυχαγωγίας κυρίως βέβαια σ' αυτό βοήθησαν οι πιο έμπειρες εμπυχώτριες. Όλα τα παιδιά αργά η γρήγορα ακολουθούσαν με αγωνία και ενθουσιασμό τις οδηγίες και αφού καταφέραμε να τους κρατήσουμε το ενδιαφέρον αυτό ήταν που με ικανοποίησε περισσότερο. Παρατήρησα, πως πολλές φορές κυρίως στην αρχή της διδασκαλίας το ένα επηρεαζόταν απ' το άλλο σε ερωτήσεις που τους κάναμε ή και σε διάφορες κινήσεις μέχρι να βγουν απ' την αμηχανία και να εξοικιωθούν μαζί μας, όμως παρόλα αυτά σιγα σιγα ακούσαμε και από το καθένα κάτι διαφορετικό και διακρίναμε διαφορετικές προσωπικότητες. Στο τέλος όλα έφυγαν χαρούμενα έχοντας πλέον οικιότητα μαζί μας και έχοντας μεγάλη συμπάθεια με όλες τις εμπυχώτριες της ομάδας. Νομίζω, πως αυτή η προσπάθειά μας, με βοήθησε πολύ στο πως να αντιμετωπίσω αν ξαναβρεθώ σε μία παρόμοια διαδικασία τα παιδιά και πως με διάφορους τρόπους και τη συνεργασία της ομάδας δημιουργείται ένα καλύτερο αποτέλεσμα.

7) Ζαχαρούλα Γιαννιού

Η υποδειγματική διδασκαλία που κλήθηκα να συμμετάσχω ήταν μια πρωτόγνωρη εμπειρία για μένα!!! Στην αρχή είχα πολύ άγχος και πίστευα πως θα χάσω τα λόγια μου μπροστά στα παιδιά και πως δε θα μπορέσω να φέρω εις πέρας το "κομμάτι" της διδασκαλίας που είχα αναλάβει. Ωστόσο όσο περνούσε η ώρα και καθώς βρισκόμουν πιο κοντά στα παιδιά, άρχισα σιγά σιγά να νιώθω πολύ άνετα μαζί τους. Όλα όσα είχαμε προγραμματίσει, κύλησαν ομαλά και ένιωθα πολύ όμορφα μέσα μου. Ήμουν πολύ χαρούμενη που είχα τη δυνατότητα να βρεθώ ανάμεσα τους. Παιξαμε διασκεδάσαμε και μάθαμε αρκετά πράγματα όλοι μαζί και αυτό με γέμισε με χαρά και κατάλαβα πως θα ήθελα να το ξανά κάνω κάποια στιγμή. Και γιατί

όχι, ίσως αυτή η επαφή με τα παιδιά να αποτέλεσε το έναυσμα της μελλοντικής επαγγελματικής μου ιδιότητας.

8) Ισιδώρα Χατζηβασιλείου

Στο μάθημα των παιδαγωγικών μου δόθηκε η ευκαιρία να έρθω σε επαφή με μαθητές πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης και να διαπιστώσω ποσο δύσκολο και ταυτόχρονα διασκεδαστικό είναι να ασχολείται κανείς με παιδιά. Αρχικά, είχα κάποιους ενδοιασμούς, μήπως δεν καταφέρω εγώ και η ομάδα μου να τα "κερδίσουμε", ακόμα, μήπως κάποιο παιδί τραυματιστεί σε μια από τις δραστηριότητες. Τα αισθήματα αυτά ευτυχώς δεν άργησαν να με εγκαταλείψουν και την θέση τους πήραν η χαρά, ο ενθουσιασμός και πολλές φορές ο θαυμάσμος για την φαντασία και την αθωότητα που τα ίδια διαθέτουν, ενώ εμείς μεγαλώνοντας χάνουμε. Το παιχνίδι με συνεπήρε και σύντομα ένιωθα μια από αυτά. Ήταν μια πολύ χρήσιμη εμπειρία για το μέλλον

9) Μυρτώ Παπαδοπούλου

Ήταν μια διδασκαλία όπου α) τα παιδιά ανταποκρίθηκαν παρά το ίσως παρακινδυνευμένο εγχείρημα να τους μοιράσουμε μπαλόνια, από το ξεκίνημα και β) όσο αφορά τους εμπυχωτές, το ομαδικό πνεύμα, το αίσθημα της αμοτεροπλευρης εμπιστοσύνης και στήριξης συνετέλεσαν στην ευρυθμία της διδασκαλίας.

Επειδή διδάσκω τόσο σε τάξεις παιδιών χορό και μουσικοκινητική αγωγή, αλλά και έχω δουλέψει ως εμπυχωτρια σε παιδικές εκδηλώσεις και εργαστήρια, αρχικά μου φάνηκε κάτι το εύκολο. Θα αρκούσε να προετοιμάσουμε το μάθημα. Στην πορεία έπρεπε να συνεργαστούμε εννιά διαφορετικά άτομα χωρίς κοινούς κώδικες. Αποδείχτηκε ότι ήταν μια δουλειά χωρίς μονοπώλια, με αμοιβαία εμπιστοσύνη και υποστήριξη ο ένας στον άλλον. Κατά την διεξαγωγή του μαθήματος, έγιναν κάποιες μικρές τροποποιήσεις στο αρχικό σχέδιο του μαθήματος ενστικτωδώς, από έμμενα και τη Λέτα. Επιμήκυνση ή συντόμευση στους χρόνους των δράσεων με συνέπεια όμως στο αρχικό σχέδιο, στο βαθμο που αυτές γίνονται, ανάλογα με την ιδιαιτερότητα κάθε ομάδας παιδιών και τη διαφορετική δυναμική.

Οι υπόλοιπες εμπυχωτριες ένοιωσαν εμπιστοσύνη στο αισθητήριο του διαχειριστή της συγκεκριμένης δράσης και την ανάγκη που αντιλήφθηκε και ανταποκρίθηκαν στις μικροαλλαγές με φυσικότητα, ενώ οι ρόλοι άλλαζαν όπως είχε προσυμφωνηθεί. Το μάθημα συνεχίστηκε με ρυθμό, όπως τό'χαμε σχεδιάσει.

Η διδασκαλία με καινούρια παιδιά, η προσπάθεια να μεταδώσεις μηνύματα και μια θεματική ενότητα σε μία μόνο διδασκαλία, είναι μία πρόκληση για έναν δάσκαλο. Κάθε νέα συνεργασία με διαφορετικά άτομα είναι μια σπουδή πάνω στις ανθρώπινες

σχέσεις και ισορροπίες στο ομαδικό πνεύμα και έχει κάτι καινούριο ο καθένας μας να μάθει ανεξάρτητα από την εμπειρία που έχει.

Η διδασκαλία άφησε μια χαρούμενη και αισιόδοξη αίσθηση τόσο στους μαθητές που συμμετείχαν όσο και στους εμπυχωτές.

8. ΣΧΕΔΙΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ ΘΕΑΤΡΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΣΤΟ ΛΥΚΕΙΟ

16/12/2013

B Τάξη - του 1ου ΓΕΛ ΝΑΥΠΛΙΟΥ (19 μαθητές)

Αμπαζή Λέτα, Θεοδοσιάδη Καλλιόπη, Παπαδοπούλου Μυρτώ

Διδακτικοί στόχοι

Έχοντας ως θέμα της διδασκαλίας την Αντιγόνη του Σοφοκλή, θελήσαμε να κινηθούμε στο μάθημα μέσα από σωματικούς κώδικες που θα βοηθούσαν τα παιδιά να προσεγγίσουν τους χαρακτήρες και το ρυθμό του κειμένου με βιωματικό τρόπο. Ο αυτοσχεδιασμός, η σωματική έκφραση καθώς και η ομαδικότητα θα ήταν μια καλή βάση για να οδηγηθούν στη συνέχεια με τη βοήθεια των εμπυχωτών σε μία παράσταση.

Άσκηση Γνωριμίας

- Σε κύκλο κρατάνε όλοι με τα πόδια ένα ισόχρονο χτύπημα(♩) και χτυπώντας ένα συγκεκριμένο ρυθμό με τα χέρια λένε το όνομά τους.
- Ο ένας μετά τον άλλο δημιουργεί έναν δικό του ρυθμικό μοτίβο, αυτοπαρουσιαζόμενος και οι άλλοι το επαναλαμβάνουν.
- Κρατώντας το ρυθμό με τα χέρια και τα πόδια λένε μια πρόταση που υπάρχει μέσα στο κείμενο και τη λέει ο χορός. «Πολλά τα δεινά κουδέν ανθρώπου δεινότερο πέλει» Αυτή η φράση χαρακτηρίζει το έργο ,εκφράζεται από το χορό και είναι μια πεποίθηση συμπέρασμα που αιτιολογεί την σύνθεση των χαρακτήρων του έργου και τις συγκρούσεις τους. «πολλά τα φοβερά/θαυμαστα τίποτα πιο φοβερό από τον άνθρωπο» ,που εξουσιάζει τόσο τον έμψυχο ,όσο και τον άψυχο κόσμο ,αντιμάχεται τις επιταγές της ανώτερης εξουσίας ανθρώπινης η θεϊκής, για το ηθικό του χρέος. Η ίδια πεποίθηση απαντάται και στον Προμηθέα.

Ζέσταμα φωνής-Ρυθμός και κείμενο

Τους χωρίζουμε σε δύο ομάδες. Η 1^η ομάδα χτυπάει το ρυθμό με διαφορετικούς τρόπους πάνω στο σώμα της και η 2^η κρατώντας ισόχρονους χτύπους ξεκινάει με μα,με,μι,μο,μου και καταλήγει σε μια σύνθεση της συγκεκριμένης φράσης με ρυθμικό λόγο ,του ρυθμικού μοτίβου στη φωνή ,τους ρυθμούς στο σώμα (body percussion) μέσα από το κείμενο που έχει δουλέψει.

Χώρος-Ποιότητα κίνησης-Λόγος και σώμα

- Μιλάμε αρχικά στα παιδιά για το χώρο που θα κινηθούνε, για την ισορροπία του χώρου (ταψί που δεν γέρνει, δεν ακουμπάει ο ένας τον άλλο),τις κατευθύνσεις, τα επίπεδα και την πόζα. Στη συνέχεια τους βάζουμε

χαρούμενη μουσική και τους αφήνουμε να κινηθούν ελεύθερα με συγκεκριμένο στόχο χωρίς να χαλάει η ισορροπία του χώρου. Όταν σταματάει η μουσική πρέπει να μένουν ακίνητοι και μέσα από τη πόζα να εκφέρουν τη φράση που έχουν μάθει.

- Τους βάζουμε μια σκληρή μουσική και τους λέμε να κινηθούνε σαν να είναι από σίδηρο. Στο στοπ της μουσικής ,στη πόζα το σώμα παρασέρνει τη φωνή που μιλάει μέσα από τη δοσμένη ποιότητα.

Με αυτόν τον τρόπο χωρίς να τους ζητηθεί ασυνείδητα αλλάζουν τις ποιότητες στον λόγο και στην κίνηση . Στην επόμενη άσκηση θα επισημανθεί η αλλαγή της ποιότητας που συνέβηκε έτσι:

- Η ίδια άσκηση επαναλαμβάνεται .Κινούμαστε με διαφορετικές ποιότητες σύμφωνα με τις οδηγίες (πότε με την αίσθηση ότι κινούμαστε μέσα στο νερό, πότε φορώντας μια σιδερένια πανοπλία)

Δράση – Αντιδραση

Τους μιλάμε για τη δράση-αντιδραση που καταλήγει σε πόζα . Έτσι ώστε η δράση τους να έχει ξεκάθαρη αρχή και τέλος . Τους χωρίζουμε σε ζευγάρια .Τους βοηθάμε να χρησιμοποιήσουν το σώμα τους και να ανακαλύψουν νέες κινήσεις και ακινησίες μέσα από τον αυτοσχεδιασμό.

Στη συνέχεια τους δίνουμε συγκεκριμένη ποιότητα ανα ζεύγη (σίδηρο-νερό, νερό-νερό, σίδηρο-σίδηρο) τους ζητάμε να καταλήξουν με το ζευγάρι τους σε 4 πόζες και να απομνημονεύσουν τη δράση αντίδραση και τις πόζες. Παρουσιάζονται οι κινησιολογικές τους φόρμες. Στη συνέχεια με τη μορφή συζήτησης τους ρωτάμε ποιος από τους χαρακτήρες του έργου θα μπορούσε να είναι νερό ,σίδηρο κτλ και ποια ζεύγη σύγκρουσης διακρίνουν παραλληλίζοντας τα με τις ανάλογες ποιότητες.

- Τους δίνουμε αποσπάσματα από το έργο ,που χαρακτηρίζουν τύπους συγκρούσεων και επιλέγουν όποιο κομμάτι θέλουν να εντάξουν στην ακολουθία κινήσεων που έχουν φτιάξει.

Δουλεύουν τη δράση -αντίδραση των χαρακτήρων και στην πόζα εκφέρουν το κείμενο από το διάλογο που έχουν επιλέξει.

Μικρό δρώμενο

Επιλέγουμε τρία ζευγάρια και τα υπόλοιπα παιδιά είναι ο Χορός. Το ένα μετά το άλλο παρουσιάζει τις διαφορετικές συγκρούσεις μέσα από την άσκηση της δράσης-αντίδρασης.Ο Χορός κινείται ομαδικά χρησιμοποιώντας την αρχική άσκηση του ρυθμού και του λόγου και παρεμβάλλεται των τριών παρουσιάσεων ρυθμικά και κινητικά. Ο συνδυασμός και των δυο καταλήγει σε ένα μικρό θεατρικό δρώμενο

(δράση χορου-1^ο ζευγάρι

δράση χορού – 2^ο ζευγάρι

δραση χορου-3^ο ζευγαρι

Η ομάδα ενώνεται στο κέντρο της σκηνής και όλοι μαζί σαν χορός λένε την ρυθμική φράση)

1) Λέτα Αμπαζή

Η διδασκαλία σε παιδιά Λυκείου ήταν μια ευχάριστη και μοναδική εμπειρία. Έχοντας στηρίξει το μάθημα σε αρκετές κινησιολογικές φόρμες, μου ήταν ποιο οικείο και ένιωθα μεγαλύτερη σιγουριά. Με την Κάλια και τη Μυρτώ είχαμε μια πολύ καλή συνεργασία και όλες οι ασκήσεις λειτούργησαν αρμονικά. Παίρναμε η μία τη σκυτάλη από την άλλη όποτε ένιωθε ότι υπήρχε χώρος, καθώς γνωρίζαμε όλες πολύ καλά τη δομή του μαθήματος και το στόχο μας. Τα παιδιά αν και αρχικά κουμπωμένα και καχύποπτα, στη συνέχεια με την μουσική και την κίνηση λύθηκαν και στο τέλος έχοντας ως βάση τις ασκήσεις που είχαν ήδη κάνει, παρουσίασαν ένα μικρό δρώμενο βασισμένο στην Αντιγόνη. Πολύ θα ήθελα να μπορούσαμε να συνεχίζαμε αυτή τη συνεργασία και να οδηγούσαμε τα παιδιά σε μια παράσταση βασισμένη στις δικές τους ιδέες, εξωτερικεύοντας τις κινησιολογικές, φωνητικές, πνευματικές τους δυνατότητες, μέσα από ένα ομαδικό πνεύμα.)

2)Καλλια Θεοδοσιαδη ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ 'ΑΝΤΙΓΟΝΗ'

Η διδασκαλία της Αντιγόνης ήταν μια πολύ ευχάριστη εμπειρία.

Είχα την τύχη να συνεργαστώ με την Λέτα και την Μυρτώ με τις οποίες υπάρχει πολύ καλή επικοινωνία. Αυτό διευκόλυνε πολύ την προετοιμασία του project καθώς και την εκτέλεση.

Μέσα σε ένα δίωρο που μας δόθηκε για να φέρουμε εις πέρας τη διδασκαλία είδαμε πραγματικά την μεταμόρφωση των παιδιών. Μέσα από τις ασκήσεις ρυθμού, κινησιολογίας και φωνής, άρχισαν να χαλαρώνουν, να λύνονται σωματικά και να γίνονται εκφραστικοί και δημιουργικοί.

Το αποτέλεσμα του project ήταν μια μικρή παράσταση που πραγματικά λειτούργησε και την χαρήκαμε όλοι.

3)Μυρτώ Παπαδοπούλου

Η συνεργασία μου με την Λέτα και την Κάλλια λόγω του κοινού υπόβαθρου αλλά και της δοκιμασμένης σχέσης και συνεργασίας, ήταν μια δημιουργική διαδικασία όπου η μία ιδέα εξέλιξε την προηγούμενη.

«Από πού θα μπορούσαμε να ξεκινήσουμε για να γίνει εισαγωγή από την μία για ένα project μεγάλης διάρκειας και από την άλλη μια ανεξάρτητη διδασκαλία αλλά εξελίξιμη;» Ήταν το μεγάλο ερώτημα. Θεωρήσαμε ότι οι ποιότητες των

συγκρούσεων ήταν το ουσιαστικότερο , που συνήθως λέγεται εισαγωγικά με έναν θεωρητικό τρόπο ,που δεν κεντρίζει το ενδιαφέρον των μαθητών και δεν το συνδέουν με την εφαρμογή.Άλλωστε η σύγκρουση είναι αυτή που χαρακτηρίζει την οποιαδήποτε παράσταση και κάνει οποιαδήποτε ιστορία θεατρική. Δουλέψαμε τις συγκρούσεις μέσα από τις ποιότητες που χαρακτηρίζουν τα φυσικά στοιχεία (σωματοποίηση).Τα παιδιά έχοντας καθορίσει βιωματικά τα ζεύγη των συγκρούσεων προετοιμάστηκαν , ώστε να εκφράσουν τις ποιότητες αυτές αργότερα στον λόγο.

Δουλέψαμε το θέμα με μια διαφορετική προσέγγιση . Τελικά εστίασαμε στο σώμα ,το ρυθμό και τα χορικά .Χαρήκαμε που εφαρμόσαμε τις γνώσεις μας στον χορό και την μουσική. Συνειδητοποίησα για ακόμη μια φορά πως ο εμπυχωτής πρέπει να εκμεταλλεύεται κάθε εμπειρία του, κάθε άμεση ή έμμεση γνώση του και να ανασύρει από την « τράπεζα» αυτή, ιδέες που θα γίνουν είτε η αφορμή για μια δραστηριότητα ,είτε ένας δημιουργικός τρόπος να προσεγγίσει τα παιδιά , μια δημιουργική λύση σε όποια ανάγκη προκύψει. Από την άλλη τα παιδιά ,που στο ξεκίνημα ήταν μαγκωμένα, με συστολή ,σκεπτόμενα μη γελοιοποιηθούν με αυτήν την προσέγγιση δούλεψαν στοιχεία που με σημερινό τρόπο ζωής έχουν ξεχάσει ,ενώ σε μικρότερη ηλικία τους έβγαιναν αβίαστα. Η σχέση σωματικότητας και έκφρασης, συντονισμός λόγου και σώματος και τον αυθορμητισμό. Ο ρυθμός λείπει από τα παιδιά αυτής της ηλικίας, λείπει από την κίνησή τους και λόγω της εφηβείας δεν είναι εξωστρεφή .

Προσπαθήσαμε να λειτουργήσει η ομάδα ,ως χορός ,σε ένα κοινό ρυθμό, εκτελώντας έναν. Άλλωστε ο ρυθμός είναι αυτός που χαρακτηρίζει τα αρχαία κείμενα το χορό, η γλώσσα είναι γεμάτη ρυθμούς. Η σύνδεσή μας με το κείμενο ήταν ο ρυθμός του προφορικού λόγου, εν χορώ. «Πολλά τα δεινά κούδεν ανθρώπου δεινότερο πέλλει» Δουλεύοντας σαν ομάδα, τα παιδιά δούλεψαν παράλληλα σε ατομικό επίπεδο . Ο καθένας μη έχοντας να αντιμετωπίσει την έκθεσή του στην σκηνή ως μονάδα απέκτησε αυτοπεποίθηση να μιλήσει δυνατά, να κτυπήσει με θάρρος τον ρυθμό, Μέχρι το τέλος του μαθήματος η αρχικά αρνητική, παγωμένη αντιμετώπιση των παιδιών στις δραστηριότητες είχε μεταλλαχθεί σε δημιουργικές δράσεις. Τα παιδιά από κει που ήταν σφιγμένα ,χαλάρωσαν ,λειτουργήσαν με δημιουργικότητα , τόλμησαν, αυτενέργησαν και παρουσίασαν δίκες τους ιδέες. Το αποτέλεσμα της διδασκαλίας ,ένα δρώμενο από όλα τα παιδιά, το οποίο αν και μέρος της επεξεργασίας και εισαγωγής για το project θα μπορούσε, κατά την γνώμη μου, να είναι από μόνο του παραστάσιμο . (Ίσως σε μία χοροθεατρική ή μουσικοκινητική προσέγγιση της Αντιγόνης.)

Το συναίσθημα της ικανοποίησης για την δυνατότητα της αλλαγής που έχει μιάμιση ώρα διδασκαλίας θεατρικής αγωγής στα παιδιά, σ' ένα κόσμο που

φαίνεται μη αναστρέψιμος, και της συνειδητοποίησης της δυναμικής αυτής είναι μαγικό.

9. ΣΧΕΔΙΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ ΘΕΑΤΡΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΣΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ: 25/11/2013

ΟΜΑΔΑ ΕΜΨΥΧΩΤΩΝ: ΣΑΛΟΥΡΟΥ ΑΣΠΑΣΙΑ

ΜΑΡΙΟΓΛΟΥ ΠΟΛΥΞΕΝΗ

ΜΟΥΚΑ ΕΙΡΗΝΗ

ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ ΕΥΑΝΘΗ

ΧΑΤΖΙΠΑΝΤΕΛΗ ΑΝΤΩΝΙΑ

ΑΣΛΑΝΙΔΗ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΜΑΡΙΑ

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΘΕΜΙΣ

ΛΟΥΚΑ ΕΛΕΝΑ

ΤΑΞΗ: Δ' ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ (16 ΠΑΙΔΙΑ)

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ

ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ: Στόχοι μας ήταν η σύσφιξη των διαπροσωπικών σχέσεων στα μέλη της ομάδας και η ανάπτυξη εμπιστοσύνης μεταξύ των μελών της ομάδας και των εμπυχωτών.

ΑΦΟΡΜΗΣΗ: Αποφασίσαμε να ασχοληθούμε με την γεωγραφία. Θέλαμε τα παιδιά να γνωρίσουν καινούριους πολιτισμούς και να μάθουν τα χαρακτηριστικά ορισμένων χωρών. Οι χώρες που είχαμε επιλέξει ήταν: Τουρκία, Κύπρος, Ρωσία, Ιαπωνία, Ισπανία, Γαλλία, Ιταλία και Αγγλία.

Βρισκόμαστε στη σχολή μας, όχι για να διδαχθούμε αυτή τη φορά αλλά για να διδάξουμε τους μικρούς μας καλεσμένους ενός δημοτικού σχολείου. Δεν σας κρύβω ότι μας διακατέχουν ανάμικτα συναισθήματα χαράς και ανασφάλειας μαζί για το αν θα μπορέσουμε να προσελκύσουμε και να βοηθήσουμε τους μαθητές της τετάρτης δημοτικού με τις μεθόδους που επιλέξαμε να τους ψυχαγωγήσουμε.

Έφτασε το πούλμαν απ' όπου ξεχύθηκαν δεκαέξι αθώες ζωηρές παρουσίες. Τους υποδεχθήκαμε στην είσοδο δίνοντάς τους τα εισιτήρια τους, και το ταξίδι ξεκίνησε!

ΑΣΚΗΣΗ ΓΝΩΡΙΜΙΑΣ: Η γνωριμία άρχισε με το παιχνίδι της Α-Β, «Όποιο παιδάκι ακούσει το γράμμα απ το οποίο αρχίζει το όνομά του, ανεβαίνει στη σκηνή και μας συστήνεται». Ύστερα ακολουθεί υπόκλιση και χειροκρότημα.

ΣΤΟΧΟΣ: Να γνωριστεί η ομάδα, ώστε να δημιουργηθεί οικειότητα μεταξύ των μελών την με αποτέλεσμα την ανάπτυξη εμπιστοσύνης.

ΠΡΟΘΕΡΜΑΝΣΗ: Παίξαμε το μαγεμένο πάτωμα με συνθήκες που απεύθυνε ο κάθε εμπυχωτής, κινηθήκαμε και ανακαλύψαμε το χώρο, σχηματίσαμε το ουράνιο τόξο με μεγάλα πολύχρωμα υφάσματα, και περνώντας κάτω από τα χρώματα, έλεγε ο καθένας ότι του ερχόταν στο μυαλό δημιουργώντας εικόνες από το χρώμα που βρισκόταν. Όλα αυτά πραγματοποιήθηκαν με την συνοδεία μουσικής.

ΣΤΟΧΟΣ: Η κινητοποίηση και η εγρήγορση των παιδιών καθώς και η ενεργοποίηση της φαντασίας.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΕΝΕΡΓΟΠΟΙΗΣΗΣ-ΕΥΑΙΣΘΗΤΟΠΟΙΗΣΗΣ: Αφού εξοικειώθηκαν τα παιδιά με το χώρο η εμπυχωτήρια -αεροσυνοδός χώρισε τους επιβάτες σε δύο ομάδες σύμφωνα με το χρώμα των εισιτηρίων. Όση ώρα διήρκεσε το ταξίδι εμείς είχαμε διασκορπιστεί στην αίθουσα, η καθεμία υποδυόμενη και μια χώρα! Τα παιδιά έκαναν ένα μακρινό ταξίδι από χώρα σε χώρα και με ερωτήσεις προσπαθούσαν να ανακαλύψουν σε ποια χώρα ταξίδευαν κάθε φορά. Κάθε χώρα είχε κολλημένη πάνω της και τη σημαία της και μιλούσε στα παιδιά μέσα από την κουλτούρα και τα έθιμά της. « Τι φαγητά τρως, τι γλώσσα μιλάς, ποια είναι τα έθιμα σου, ποια είναι η θρησκεία σου, τι επάγγελμα κάνεις, που βρίσκεσαι στο χάρτη;» ήταν κάποιες ερωτήσεις που ακούστηκαν από τα στόματα των περιέργων και ενθουσιώδη τουριστών.

ΣΤΟΧΟΣ: Αυτοσυγκέντρωση και καλλιέργεια ομαδικότητας.

ΔΡΑΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ: Το ταξίδι έληξε, τα δυο αεροσκάφη προσγειώθηκαν και οι φίλοι έπρεπε να αφηγηθούν τα όσα είδαν και έμαθαν από τις χώρες που επισκέφθηκαν. Κάθισαν λοιπόν στη σειρά, και η κάθε ομάδα ανέβηκε στη σκηνή και με κίνηση, λόγο, χειρονομίες, και παντομίμα εξιστόρησε τις εμπειρίες τις με χαρά και ενθουσιασμό. Σε αυτό το σημείο τα παιδιά ήταν πολύ συνεργάσιμα και δούλεψαν τελείως αυτοσχεδιαστικά σε όσα τους λέγαμε εκείνη την στιγμή.

ΣΤΟΧΟΣ : Ομαδικότητα, ενεργοποίηση φαντασίας, δημιουργική έκφραση, ανάπτυξη επικοινωνίας, αυτοσχεδιασμός, σωματική επικοινωνία, καλλιέργεια μη λεκτικής έκφρασης.

ΑΠΟΦΟΡΤΙΣΗ : Στο επόμενο στάδιο, τα ξαπλώσαμε στο έδαφος, τους ζητήσαμε τα κλείσουν να μάτια τους, να διακτινιστούν στη χώρα της αρεσκείας τους και να μας μεταφέρουν τι βλέπουν.

ΣΤΟΧΟΣ: Αποφόρτιση παιδιών.

ΑΥΤΟΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ-ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ : Κλείνοντας ευχάριστα μοιράσαμε πολύχρωμα φουσκωτά μπαλόνια και μαρκαδόρους για να μας αποτυπώσουν ζωγραφίζοντας τα συναισθήματα που τους δημιουργήθηκαν, τα οποία πήραν μαζί τους μαζί με γλειφιτζούρια σε σχήμα λουλουδιού που φτιάξαμε με τα χεράκια μας, ελπίζοντας να τους αφήσουμε μια γλυκιά ανάμνηση.

ΑΥΤΟΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΙΣ ΕΜΠΥΧΩΤΡΙΩΝ

ΣΑΛΟΥΡΟΥ ΑΣΠΑΣΙΑ

Η διδασκαλία αυτή που πραγματοποιήθηκε, ήταν η πρώτη μου εμπειρία σχετικά με το αντικείμενο. Δεν είχα κάνει κάτι παρόμοιο πιο πριν και είχα την περιέργεια να το ζήσω. Παράλληλα όμως με είχε πλημμυρίσει το άγχος. Χάρηκα που μου δόθηκε η ευκαιρία αυτή μέσα από το μάθημα. Ευτυχώς ήμουν αυτή που υποδέχτηκα τα παιδιά στην είσοδο της σχολής. Δεν ήξερα τι να περιμένω. Αμέσως μόλις είδα τα προσωπάκια των παιδιών, το άγχος μου ως δια μαγείας εξαφανίστηκε. Δεν μπορούσα να είμαι σίγουρη γιατί είχαμε να κάνουμε με παιδιά που θα βλέπαμε για πρώτη φορά. Τελικά ήταν πολύ συνεργάσιμα. Όλες οι δραστηριότητες τους κράτησαν το ενδιαφέρον στο αμείωτο. Και σαν εμπυχωτρίες εμείς φαίνεται πως τα καταφέραμε μια χαρά γιατί είχαμε διαρκή επικοινωνία μεταξύ μας κι ως βρισκόμασταν σε διαφορετικά σημεία στην αίθουσα. Επίσης ο χρόνος ήταν καλά οργανωμένος. Η άσκηση της δραματοποίησης με τις χώρες, αν και τη φοβόμουν, πήγε πάρα πολύ καλά. Έμεινα έκπληκτη με τις ερωτήσεις των παιδιών. Ερωτήσεις που δεν περίμενα ποτέ να ακούσω από ένα παιδί αυτής της ηλικίας. Το χάρηκαν και μας το έδειξαν και με το παραπάνω καθώς μας το επιβεβαίωσε και η δασκάλα τους. Τέλος, για μένα ήταν μια πολύ ευχάριστη εμπειρία και είμαι πανευτυχής που το έζησα αυτό. Είναι κάτι το οποίο θα έκανα ξανά χωρίς δεύτερη σκέψη.

ΜΑΡΙΟΓΛΟΥ ΠΟΛΥΞΕΝΗ

Το να συναναστρέφεται με παιδιά, δεν είναι εύκολη υπόθεση. Και αυτό μπορεί να το διαπιστώσει κάποιος μόνο αν το δοκιμάσει. Θέλει μεγάλη υπομονή και θέληση στο να μεταφέρεις τις γνώσεις σου και την όρεξη σου στα παιδιά. Εγώ είχα βιώσει αυτή την εμπειρία με άλλο τρόπο αλλά το θεατρικό παιχνίδι έχει μεγάλο ενδιαφέρον γιατί τα παιδιά μπορούν να γνωρίσουν τον εαυτό τους μέσα από μία σειρά δραστηριοτήτων. Σ' αυτό το παιδαγωγικό μάθημα καλούμασταν να χωριστούμε σε ομάδες και έχοντας ένα κεντρικό θέμα, έπρεπε μέσα από ασκήσεις, παιχνίδια και διαλόγους να καταλήξουμε σε ορισμένα συμπεράσματα. Είναι άξιο θαυμασμού το πόσο αυτά τα παιδιά μπορούν να σε καταπλήξουν με τις απορίες τους και τα σχόλια τους. Όπως επίσης πολύ όμορφο συναίσθημα είναι να νιώθεις ότι τα παιδιά σε παρακολουθούν και προσπαθούν να μάθουν από σένα. Ήταν μία μοναδική εμπειρία, η οποία πραγματικά πιστεύω ότι θα μου μείνει αξέχαστη.

ΜΟΥΚΑ ΕΙΡΗΝΗ

Έμεινα πάρα πολύ ευχαριστημένη από τη συνεργασία των συμφοιτητών μου, ένιωσα περισσότερο ασφαλής μέσα στην ομάδα. Ο ένας συμπληρώνει τον άλλο και έτσι διαλύεται η αμηχανία της απειρίας μας. Ομολογώ πως στην πρακτική μου άσκηση ήμουν περισσότερο αγχωμένη, μιας και η ευθύνη έπεφτε σε εμένα. Θεωρώ πολύ λεπτές τις ισορροπίες του να πλησιάσεις ένα παιδί, κυρίως όταν σου είναι άγνωστο, ακόμα και μέσα από το παιχνίδι, χρειάζεται τεράστια προσοχή για να μην προξενήσεις βλάβες στην ψυχή του. Στην συγκεκριμένη συνάντηση με τα παιδιά εξελίχθηκαν όλα ομαλά και αυτό πρόσθεσε και σε εμένα περισσότερη αυτοπεποίθηση και την επιθυμία να μου δοθεί η τύχη να εργαστώ μια μέρα ως θεατρολόγος, που ομολογώ δεν μου ήταν εκφρασμένο από την αρχή!

ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ ΕΥΑΝΘΗ

Το θέμα που επιλέχτηκε (οι χώρες, η διαφορετικότητα, οι γλώσσες και οι πολιτισμοί) είχε αναμφίβολα μεγάλη ανταπόκριση από τα παιδιά! Παράλληλα με το παιχνίδι και την κινητοποίηση της φαντασίας υλοποιήθηκε ταυτόχρονα ένας εκπαιδευτικός στόχος. Η τάξη

που συνεργαστήκαμε και παίξαμε φάνηκε όχι μόνο να περνά καλά, αλλά και να ενθαρρύνει τις δραστηριότητες με σχόλια και προσθήκες πάνω σε αυτές! Όλες οι κοπέλες ήταν απόλυτα συγκεντρωμένες στη διδασκαλία σα να μην υπάρχει ΤΙΠΟΤΕ ΑΛΛΟ εκείνη την ώρα και το περίεργο είναι πως ήταν μεταδοτικό από τη μία στην άλλη σε σημείο που αν και είχαμε χωριστεί σε 2 ομάδες γνωρίζαμε τι συνέβαινε και στις 2 σα να λειτουργούσαμε μαζί σα μια ομάδα! Προσωπικά φρόντισα να ευχαριστήσω τα παιδιά μπαίνοντας ενεργά στο ρόλο μου και μάλιστα δίνοντάς του και μια κωμική νότα. Τα παιδιά σχολίαζαν τις ρεαλιστικές περιγραφές μου για τη Γαλλία (τη χώρα που μου είχε δοθεί να περιγράψω) με δικές τους σχεδόν «σουρρεάλ» παρεμβάσεις και ερωτήσεις (π.χ. Από πού εμπνέεστε ως καλλιτέχνης;). Το σημαντικότερο που κέρδισα από αυτή τη διδασκαλία ήταν πως κατάλαβα πως ένα μάθημα που στα παιδιά ίσως φαίνεται ανιαρό μπορεί να αποκτήσει δύναμη τέτοια που να συμπληρώνεται και από τα ίδια τα παιδιά σα μια παραστατική και αστεία συζήτηση. Αυτό συνοψίστηκε πολύ πιο απλά και στα λόγια της διευθύντριας : « Καταφέρατε να κάνετε τα παιδιά να κρέμονται από τα χείλη σας 1 ώρα! Εμάς δεν μπορούν να μας παρακολουθήσουν με τέτοια συγκέντρωση πάνω από 2 λεπτά!»

ΧΑΤΖΙΠΑΝΤΕΛΗ ΑΝΤΩΝΙΑ

Η συνεργασία μας με τα παιδιά κύλησε άψογα .Η τάξη που πήραμε ήταν η Τετάρτη Δημοτικού. Αυτό εκ' αρχής μας έδωσε την ιδέα σε συνδυασμό με το θεατρικό παιχνίδι ,μέσα στην δραματοποίηση να εισάγουμε και κάποιες γεωγραφικές γνώσεις. Δηλαδή τα παιδιά να μάθουν κάποια καινούργια πράγματα κατά την διάρκεια της διδασκαλίας και φεύγοντας από την τάξη και επιστρέφοντας στο σχολείο να έχουν κερδίσει καινούργιες γνώσεις.

Αρχικά ξεκινήσαμε κάνοντας τους ζέσταμα με διάφορα παιχνίδια. Επιπλέον χρησιμοποιήσαμε έναν καινούργιο τρόπο για το πώς θα συστηθούν χωρίς τον καθιερωμένο κύκλο όπου συστήνονται. Έτσι αρχίσαμε να λέμε την ΑΒ και ένα-ένα να σηκώνεται να συστήνετε αν το όνομα του –μαζί και οι εμπυχωτές -ξεκίναγε από αυτό το γράμμα. Με αυτόν τον τρόπο ακόμα και τα πιο ντροπαλά ανέβηκαν στην σκηνή και μίλησαν. Στην συνέχεια χρησιμοποιήσαμε μαντίλια φτιάχνοντας ένα ουράνιο τόξο. Τα παιδιά περνούσαν από κάτω και διάλεγαν το αγαπημένο τους χρώμα και αιτιολογώντας για ποιόν λόγο το προτιμούσαν. Κατά την διάρκεια της δραματοποίησης η κάθε κοπέλα είχε αναλάβει μια χώρα και τα παιδιά περνώντας από την μια χώρα στην άλλη μάθαιναν καινούργια πράγματα για αυτήν.

Σκοπός ήταν να τα εξοικειώσουμε με καινούργια μέρη και πολιτισμούς. Τα παιδιά ήταν ελεύθερα κατά την διάρκεια της δραματοποίησης περνώντας από την κάθε χώρα, να κάνουν όσες ερωτήσεις ήθελαν για την χώρα αυτή , ρωτώντας βασικά χαρακτηριστικά της , που ο εμπυχωτής όφειλε να γνωρίζει , όπως: τι κλίμα έχει εκεί; τι γλώσσα μιλάνε; Ποιος είναι ο πληθυσμός της; Τι συνήθειες –ήθη και έθιμα έχουν εκεί; Τι αθλήματα έχουν; κ. α . Τα ερωτήματα συνεχιζόντουσαν μέχρι τα παιδιά στο τέλος να βρούνε από μόνα τους σε ποια χώρα βρισκόντουσαν. Ακόμα τους μαθαίναμε κάποιες βασικές φράσεις στην γλώσσα της χώρας αυτής όπως το " σ' αγαπώ και γειά " Αφού τελείωσε το ταξίδι τους στην χώρα αυτή. Όλες οι χώρες (οι εμπυχωτές) και τα παιδιά μαζεύτηκαν κάτω από την σκηνή και ανέβαινε ο κάθε εμπυχωτής-χώρα πάνω θέτοντας βασικά ερωτήματα στα παιδιά ,για να δει τι είχαν μάθει. Τέλος τους μοιράσαμε μπαλόνια και τα αφήσαμε να ζωγραφίσουν πάνω ,ότι τους κέρδισε το ενδιαφέρον από την διδασκαλία.

Αν και αρχικά ήμουν επιφυλακτική για το πώς θα μπορούσαμε να διαχειριστούμε μία ολόκληρη τάξη. Νομίζω πως τελικά τα καταφέραμε αρκετά καλά και τα παιδιά κέρδισαν αρκετά πράγματα από αυτήν την διδασκαλία. Ήταν αρκετά πρόθυμα και περίεργα να μάθουν καινούργια πράγματα, ρωτώντας συνεχώς και προσπαθώντας να πάρουν πρωτοβουλίες. Ακόμα πιστεύω πώς τους άρεσε πολύ η ιδέα μας με τις χώρες και πως ενσωματώθηκαν όλα το ίδιο καλά στις δραστηριότητες.

Ακόμα θεωρώ πως η διδασκαλία μας πρόσεξε “λεπτά” θέματα όπως ο ρατσισμός και η διαφορετικότητα που μπορεί να είχε το κάθε παιδί, βοηθώντας τα να καταλάβουν πόσο πολιτισμικός είναι ο κόσμος μας και η κοινωνία που ζούμε. Οι χώρες λοιπόν αποτέλεσαν τον καλύτερο τρόπο. Έτσι τόσο τα παιδιά όσο και εμείς πήραμε ίσα πράγματα από την διδασκαλία αυτή.

ΑΣΛΑΝΙΔΗ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Η σημερινή υποδειγματική διδασκαλία, παρά το άγχος και την αγωνία όλης της ομάδας, κατάφερε να κερδίσει τα παιδιά και να κεντρίσει το ενδιαφέρον τους. Προσωπικά, ήταν η δεύτερη επαφή μου με παιδιά δημοτικού σε θεατρικό παιχνίδι και μπορώ να πω πλέον με σιγουριά ότι τα παιδιά δεν πρέπει να τα φοβόμαστε, πρέπει να τα αντιμετωπίζουμε ανάλογα με την ωριμότητα της κάθε ηλικίας, να εξάrouμε τη φαντασία τους και προ πάντων να είμαστε αληθινοί απέναντί τους. Τότε και τα ίδια τα παιδιά έχουν την επιθυμητή ανταπόκριση σε οποιαδήποτε προσδοκία του μαθήματος. Ειδικά σήμερα, η διάθεση τους για κάτι διαφορετικό φάνηκε εξ αρχής και αυτό από μόνο του μας έδωσε θάρρος να τους προσφέρουμε τον καλύτερο εαυτό μας.

ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΜΑΡΙΑ

Για πρώτη φορά κάνω θεατρικό παιχνίδι και στην αρχή μου φάνηκε αρκετά δύσκολο. Είχαμε παιδιά τετάρτης δημοτικού και ποτέ δεν περίμενα να είναι τόσο δημιουργικά και ευρηματικά σε τόσο μικρή ηλικία. Είχαν αρκετές γνώσεις όσο αφορά το θέμα που επιλέξαμε να αναπτύξουμε και μπήκαν πολύ νωρίς στη συνθήκη και προσαρμόστηκαν σε αυτήν. Δεν πίστευα να είχα τόσο καλή και ενδιαφέρον σχέση με τα παιδιά γιατί χρειάζονται σίγουρα ιδιαίτερο τρόπο να τα κερδίσουν και να τους κινήσουν το ενδιαφέρον. Ωστόσο καταφέραμε από ότι είδα να τα φέρουμε με το μέρος μας όχι μόνο σαν ομάδα αλλά και ατομικά η καθεμία. Γενικά είναι πάρα πολύ ωραίο να έρχεσαι σε επαφή με παιδιά μικρής ηλικίας γιατί δεν τους προσφέρουμε μόνο εμείς αλλά και αυτά. Είναι σαν να γινόμαστε ξανά παιδιά.

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΘΕΜΙΣ

Η συνεργασία μου με τα παιδιά ήταν πρωτόγνωρη καθώς ήταν η πρώτη φορά που συνεργάστηκα μαζί τους. Η ιδέα του να συνεργαστείς με ένα παιδί και να δημιουργήσεις συνάμα ακούγεται και φαίνεται δύσκολη. Τίποτα από όλα αυτά δεν ισχύει όμως καθώς τα παιδιά είναι ευλογία. Με την ομάδα μου συνεργαστήκαμε σωστά και φτάσαμε σε ένα αποτέλεσμα που δεν περιμέναμε. Λατρέψαμε τα παιδιά της 4ης δημοτικού και

ανυπομονούμε για την επόμενη μας συνάντηση. Καταφέραμε να τα κρατήσουμε σε εγρήγορση και δεν έχασαν στιγμή το ενδιαφέρον τους. Ο απώτερος μας στόχος ήταν να διδάξουμε στα παιδιά παραδόσεις άλλων χωρών και ο στόχος αυτός πραγματοποιήθηκε με επιτυχία. Προσωπικά λατρεύω τα παιδιά πόσο μάλλον να δημιουργώ μαζί τους. Ήταν μια αξέχαστη εμπειρία που ανυπομονώ να επαναληφθεί.

ΛΟΥΚΑ ΕΛΕΝΑ

Στο συγκεκριμένο τμήμα (Δ' δημοτικού) δεν περίμενα να είναι τόσο έξυπνα τα παιδιά και να κάνουν τόσες πολλές ερωτήσεις. Οφείλω να πω ότι έπρεπε να είμαστε περισσότερο διαβασμένες για την κάθε χώρα, όχι μόνο στα ήθη και έθιμά της αλλά και στην ιστορία της χώρας και στους ήρωες της. Δεν είχα καθόλου άγχος, το διασκέδασα πολύ όπως και τα παιδιά. Μου έκανε εντύπωση που μου ζήτησαν να μιλήσω κυπριακά και τους άρεσε πάρα πολύ. Όλοι η ομάδα βοήθησε σε αυτό και τα πήγαμε πολύ καλά. Η αλήθεια είναι ότι περίμενα να βαρεθούνε λίγο, αλλά με ξάφνιασαν και εδώ. Δεν σταματούσαν τις ερωτήσεις για την κάθε χώρα. Πιστεύω ότι πέρασαν πολύ καλά και έμαθαν καινούργια πράγματα. Επίσης, θέλαμε να κεντρίσουμε το παιχνίδι στο μάθημα της γεωγραφίας, εφόσον ξεκινάνε από την δ' δημοτικού να διδάσκονται σε αυτό. Και κάτι τελευταίο, δεν περίμενα να ξέρουν τόσα πολλά για τις χώρες. Ήξεραν πολύ περισσότερα από εμάς.. Θα ήθελα να το ξαναδοκιμάσω και είμαι πολύ ευχαριστημένη και από τους συμφοιτητές/τριές μου.

10. Σχέδιο Υποδειγματικής Διδασκαλίας του μαθήματος:
«Παιδαγωγική του Θεάτρου IV: Η Διδασκαλία της Θεατρικής
Αγωγής στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση»

ΟΜΑΔΑ ΕΜΨΥΧΩΤΩΝ: Αμαραντίδης Κων/νος - Ανδριοπούλου Ελισάβετ - Γιαννάκενα Ευφροσύνη - Μπλάτσα Αλεξάνδρα - Παναγιωτακοπούλου Πέννυ - Πιτσικάλη Αδαμαντία - Ρέσκου, Μαρίνα - Φελέκουρα Κων/να - Χατζηγιάννη Ελένη - Χριστοδούλου Παναγιώτης - Κοκκινέλη Λευκοθέα

Θέμα της Υποδειγματικής διδασκαλίας : Το Επάγγελμα

Ημέρα παρουσίασης : Δευτέρα 18 / 11 / 2013 και ώρα 11 : 45 - 13 : 00

ΤΑΞΗ: ΣΤ' ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ

1) Δραστηριότητα γνωριμίας

α) Μαθητές και εκπαιδευτές κάθονται σε κύκλο

β) Ανά δύο λένε το όνομα και το επάγγελμα που θέλουν να ακολουθήσουν ο καθένας στο διπλανό του

γ) Ο καθένας λέει στον κύκλο το όνομα και το επάγγελμα του διπλανού του

δ) Αφού έχουν δώσει όλοι τα στοιχεία του διπλανού τους, ο καθένας δικαιολογεί, εν συντομία, την επιλογή του επαγγέλματός του

(Ο εκπαιδευτής Α σημειώνει τα επαγγέλματα που έχουν ειπωθεί)

2) Συνεργατική δραστηριότητα (σωματικά παιχνίδια και δημιουργικές δραστηριότητες)

α) Σηκωνόμαστε από τον κύκλο, χωρίζουμε τα παιδιά σε δύο σειρές, και παίζουμε το «μαντήλι», λέγοντας όμως επαγγέλματα αντί για αριθμούς. Προηγείται παράδειγμα από τους εκπαιδευτές

β) Σκορπιζόμαστε στο χώρο και παίζουμε τα Αγαλματάκια με τη βοήθεια του τυμπάνου που σηματοδοτεί τις παύσεις

γ) Επιπλέον εναλλακτικό παιχνίδι «το πηγάδι» όπου μετά από κάποιον ήχο που θα παράγουμε οι ίδιοι, θα λέει 1 γράμμα ο εκπαιδευτής Α και οι υπόλοιποι θα λένε ένα επάγγελμα από αυτό το γράμμα)

δ) Χωριζόμαστε σε τρεις ομάδες (2 ομάδες 8 παιδιών και 1 επτά παιδιών) και η κάθε μία θα ασχοληθεί με μια καλλιτεχνική δραστηριότητα: 1) Ζωγραφική, 2) τραγούδι, 3) ποίηση

κατά την οποία η κάθε ομάδα θα δημιουργήσει κάτι με βάση τα επαγγέλματα των μελλών της

3) Δραματοποίηση

α) Η κάθε μια από τις τρεις ομάδες θα πραγματοποιήσει ένα μικρό σκετς τύπου «η μικρή μας πόλη», όπου, με την βοήθεια των εμπυχωτών, θα δραματοποιήσει το κάθε παιδί το επάγγελμά του, σε συνάρτηση με των υπολοίπων

β) Μετά τη δραματοποίηση, η κάθε ομάδα θα παρουσιάσει το αποκύημα της καλλιτεχνικής της δραστηριότητας

4) Κλείσιμο-Αξιολόγηση

α) Ξανακάνουμε όλοι έναν μεγάλο κύκλο

β) Παιχνίδι με αγαματάκια ξανά, αλλά αυτή τη φορά ο εμπυχωτής Α θα ακουμπά και θα «ξεπαγώνει» ένα-ένα τα παιδιά. Το κάθε παιδί που ακουμπά ο εμπυχωτής Α, θα πηγαίνει και θα γράφει το όνομα και το επάγγελμά του πάνω σε ένα μεγάλο χαρτόνι και θα λέει μια εντύπωσή του ή κάτι που του άρεσε από το σύνολο των δραστηριοτήτων που προηγήθηκαν και θα κάθεται στην άκρη μαζί με τους εμπυχωτές.

γ) Όταν θα έχουν ολοκληρώσει όλα τα παιδιά και θα έχουν μαζευτεί, θα τα ρωτήσουν οι εμπυχωτές αν είναι ευχαριστημένα από τη διδασκαλία που πραγματοποιήθηκε και θα τα αποχαιρετήσουν μετά μουσικής

Αυτοαξιολόγηση

Γιαννάκενα Ευφροσύνη

Η διδασκαλία της Στ' Δημοτικού που είχαμε αναλάβει, αποτελούσε μια ενδιαφέρουσα πρόκληση, καθώς τα παιδιά βρίσκονται σε μια μεταβατική περίοδο από την παιδικότητα στις απαρχές της εφηβείας. Έπρεπε, λοιπόν, και η διδασκαλία μας να ακολουθήσει μια αντίστοιχη γραμμή, μοιρασμένη στο παιχνίδι και την προαγωγή της ώριμης σκέψης.

Η θεματική των επαγγελμάτων προέκυψε κατά την πρώτη μας συνάντηση με την ομάδα, από τον συνάδελφο Κώστα Αμαραντίδη, καθώς και δύο από τα παιχνίδια που περιλαμβάνονται στο πλάνο. Αυτή η θεματική αποδείχθηκε ιδιαίτερα εύστοχη.. Στόχος μας ήταν να φέρουμε τα παιδιά σταδιακά στη φάση της δραματοποίησης, ώστε να έχουν την ευκαιρία να ανοιχτούν, παρουσιάζοντάς μας κάτι από τον εαυτό και τα όνειρά τους, αλλά και να αναπτύξουν δεξιότητες, όπως η

σύνθεση τραγουδιού ή ποιήματος και η ζωγραφική. Επιπλέον, στο τελικό στάδιο της δραματοποίησης, στόχος μας ήταν να δημιουργήσουμε ένα φιλικό κλίμα, όπου τα παιδιά θα αισθάνονταν ασφαλή, αλλά και θα αντιλαμβάνονταν την αλληλεξάρτηση των επαγγελματιών και του ρόλου του καθενός στην κοινωνία, ώστε να υπάρξει μια υγιής σύμπραξη και αλληλοσυμπλήρωση.

Ξεκινώντας από τα παιχνίδια γνωριμίας, προσωπικά επέλεξα την άσκηση όπου ο καθένας θα έλεγε το όνομα και το επάγγελμα που τον ενδιαφέρει να ακολουθήσει, ώστε αφ' ενός η πρώτη τους επαφή να είναι με ένα άτομο ο καθένας κι έτσι να γίνει πιο ομαλά η μετάβαση στην έκθεση στον κύκλο και κατ' επέκταση στο κοινό, και αφ' εταίρου να αναπτύξουμε το πνεύμα της ενσυναίσθησης, δεδομένου ότι ο ένας άκουγε τον άλλον, τον πρόσεχε και καλείτο να θυμηθεί και να μεταφέρει αυτό που του είπε. Προσωπική μου εμπειρία ήταν ένα κοριτσάκι, η Μαρία, το οποίο αρχικά μου είπε ότι δεν ήξερε τι θέλει να γίνει. Με τη μαιευτική μέθοδο, έμαθα ότι ο πατέρας της την παρακινούσε να ακολουθήσει το επάγγελμά του, πράγμα που εκείνη δεν ήθελε, και την ώθησα να εκφράσει την δική της επιθυμία. Αυτό για μένα ήταν πολύ σημαντικό, καθώς το παιδί που μόλις γνώριζα με εμπιστεύθηκε, εξεφράσθη και υποστήριξε τελικά αυτό που η ίδια ήθελε να κάνει, στο δεύτερο σκέλος της άσκησης, όπου ο καθένας εξέφραζε στον κύκλο τους λόγους για τους οποίους τον ενδιέφερε το εν λόγω επάγγελμα.

Στη συνέχεια, ακολούθησε παιχνίδι, το οποίο με ευχάριστο τρόπο εκγύμναζε τα παιδιά και τα βοήθησε να βρίσκονται σε εγρήγορση και ετοιμότητα, δίνοντάς τους συγχρόνως την ευκαιρία να παίξουν και να συναγωνισθούν.

Έπειτα, προκειμένου να γνωρίσουν τον χώρο, αλλά και να τους εξασκήσουμε την αίσθηση του ρυθμού, τα βάλαμε να κινηθούν στο χώρο και να παγώνουν στο άκουσμα του δυνατού χτύπου του τυμπάνου. Το τύμπανο σηματοδοτούσε το ρυθμό και τις παύσεις με έναν ευχάριστο τρόπο, που τα παιδιά συγκεντρώνονταν, άκουγαν και πειθαρχούσαν στο άκουσμά του. Με αυτόν τον τρόπο κάνουμε ένα πέρασμα από το παιχνίδι στη στατικότητα πριν χωριστούμε στις τελικές τρεις ομάδες μας.

Θα αναφερθώ στην δική μου ομάδα, η οποία αποτελείτο μόνο από κορίτσια. Μέσα στην ομάδα υπήρχε ένα εκπληκτικά ευχάριστο κλίμα. Τα κορίτσια εξεφράσθησαν με χαρά, αστείεύθηκαν, ειδικά κατά τη σύνθεση του ποιήματος, βοηθώντας εμάς τις εμψυχώτριες να τις γνωρίσουμε καλύτερα και να δημιουργήσουμε μαζί τους, όχι μόνο σαν δασκάλες, αλλά και σαν φίλες. Με ευφυείς και πρωτότυπες ιδέες δημιουργήσαμε ένα ιδιαίτερο και ευχάριστο ποιηματάκι που περιελάμβανε τα επαγγέλματα όλων τους.

Έτσι, φτάσαμε στην δραματοποίηση, όπου οι δεσποινίδες μας ανέδειξαν τις δυνατότητές τους, χωρίς συστολές. Με εντυπωσίασε που ακόμα και η «Δικηγόρος»

της ομάδας, που αρχικά μου ζήτησε να μην παίξει, όχι μόνο το έκανε, αλλά μάλιστα έγραψε ερήμην μου έναν σύντομο δικανικό λόγο που μας κατέπληξε.

Δυστυχώς, η έλλειψη χρόνου, καθώς η δασκάλα μας ζήτησε από την αρχή να μειώσουμε κατά 10 λεπτά τη διδασκαλία, δεν μας επέτρεψε να πραγματοποιήσουμε την τελευταία δραστηριότητα στο μέρος της αξιολόγησης. Παρόλα αυτά, έκανα μια σύντομη αξιολόγηση και κλείσαμε, ευχαριστώντας τα παιδιά για την πολύτιμη συνεργασία τους κι εκείνα εμάς.

Ήταν μια καταπληκτική εμπειρία και είχαμε την τύχη να συνεργαστούμε με ένα θαυμάσιο τμήμα, με εξαιρετικά παιδιά, όπως μου είχε ήδη περιγράψει η δασκάλα τους σε προηγούμενη επαφή που είχα μαζί της. Οι μόνες τυχόν δυσκολίες που αντιμετώπισα δεν προέρχονταν από τα παιδιά αλλά από μικρές ρήξεις στο εσωτερικό της ομάδας, που όμως δεν επηρέασαν το τελικό αποτέλεσμα. Το μόνο βέβαιο είναι ότι, τόσο εμείς όσο και τα παιδιά, αποκομίσαμε πράγματα, που δεν μπορούν παρά να μας βοηθήσουν να γίνουμε καλύτεροι.

Κων/να Φελέκουρα

Οι αρμοδιότητες του εμπυχωτή και ο ρόλος του, όπως αναπτυσσόταν στα μαθήματα αλλά και στις υποδειγματικές διδασκαλίες, με έκανε να αισθάνομαι άνετοιμη και αρκετά ανασφαλής. Πίστευα πως δεν θα ήμουν αποτελεσματική ή ότι δεν θα καταφέρναμε να τηρήσουμε το χρονοδιάγραμμα των δραστηριοτήτων ή ότι τα παιδιά μπορεί να κουράζονταν και να ένιωθαν ανία ή κάποιο παιδί ίσως να μην ήθελε να συμμετάσχει. Αγωνιούσα για το αν θα ήμουν σε ετοιμότητα να λύσω ένα τέτοιο πρόβλημα. Τα εργαλεία που μας προσφέρονται στα μαθήματα όμως, και η κοινή επιθυμία της ομάδας να ετοιμάσουμε κάτι που θα ευχαριστήσει τα παιδιά με έκαναν να ξεπεράσω τους αρχικούς μου φόβους. Μάλιστα περίμενα τις συναντήσεις μας για την οργάνωση της διδασκαλίας με την προσδοκία ότι κάποια καινούρια ιδέα θα κυοφορηθεί στη διάρκεια των συζητήσεων. Ήταν μαγικό να βλέπεις πώς κάθε μέλος της ομάδας συνεισέφερε με τις ιδέες, τις ικανότητες και τις δεξιότητές του στο τελικό αποτέλεσμα που ήταν η υποδειγματική διδασκαλία της 18ης Νοεμβρίου.

Και τα τελευταία ίχνη άγχους εξαφανίστηκαν, όταν υποδεχθήκαμε τα παιδιά της Έκτης Δημοτικού στην είσοδο της Σχολής. Έρχονταν με χαρά, προσδοκίες αλλά και γεμάτα περιέργεια για την συνάντησή μας και για αυτό που τους είχαμε ετοιμάσει. Όλα τα παιδιά ήταν χαρούμενα, ευγενικά, δημιουργικά και εξαιρετικά συνεργάσιμα. Δεν υπήρξε καμιά περίπτωση παιδιού που αρνήθηκε να συμμετάσχει. Ακόμη και τα πιο συνεσταλμένα και ντροπαλά έλαβαν μέρος και το διασκέδασαν. Θεωρώ ότι αυτό ήταν ένα μεγάλο πλεονέκτημα, γιατί δεν χρειάστηκε να αντιμετωπίσουμε απρόοπτα κατά τη διάρκεια των δραστηριοτήτων.

Από τα πιο δυναμικά σημεία της διδασκαλίας ήταν το «μαντήλι», όπου τα παιδιά μετά την πρώτη δραστηριότητα γνωριμίας στο πάτωμα, είχαν τώρα την δυνατότητα να χρησιμοποιήσουν το σώμα τους, να συγκεντρωθούν και να βρίσκονται σε ετοιμότητα για να παίξουν αυτό το παιχνίδι.

Το πιο δημιουργικό μέρος της διδασκαλίας ήταν η δραματοποίηση. Το θέμα της ήταν τα επαγγέλματα που θα ήθελαν τα παιδιά να ασκήσουν όταν μεγαλώσουν. Σκεφτήκαμε λοιπόν να χωριστούμε σε τρεις ομάδες και σύμφωνα με τα επαγγέλματα που είχαν επιλέξει τα παιδιά κάθε ομάδας να δημιουργήσουμε ένα μικρό σενάριο που να περιλαμβάνει όλα τα επαγγέλματα των παιδιών και στη συνέχεια να το δραματοποιήσουμε και να το παρουσιάσουμε στις δυο άλλες ομάδες. Ο ρόλος του εμπυχωτή ήταν απλώς βοηθητικός, δηλαδή τα παιδιά έπαιρναν την πρωτοβουλία για το σενάριο και ο εμπυχωτής παρενέβαινε, όταν έβλεπε ότι κάποιο παιδί δυσκολευόταν να συμμετάσχει προτείνοντάς του κάποιες ιδέες για να επιλέξει κάποια ή πολύ περισσότερο για να ενεργοποιηθεί και να προτείνει κάτι δικό του.

Όλα κυλούσαν πολύ ομαλά και μέσα στο χρονικό πλαίσιο που μας είχε δοθεί. Ωστόσο δεν προλάβαμε να ολοκληρώσουμε το προγραμματισμένο σχέδιο διδασκαλίας, γιατί τα παιδιά έπρεπε να επιστρέψουν στο σχολείο τους ενωρίτερα από τον χρόνο που μας είχε ζητηθεί να καλύψουμε. Ήταν παρόλα αυτά μια υπέροχη εμπειρία, γιατί τελικά διαπίστωνα ότι ο εμπυχωτής ανατροφοδοτείται πολλαπλάσια από τη συμμετοχή, τις αντιδράσεις και τη χαρά στα πρόσωπα των παιδιών.

Η πρώτη αυτή εμπειρία μου ως εμπυχωτριάς με βοήθησε να ξεπεράσω τους φόβους και τις αρχικές αναστολές μου. Επίσης, μου έδωσε την ευκαιρία να καταλάβω ότι όλοι μέσα μας έχουμε στοιχεία δημιουργικότητας που, αν τα καλλιεργήσουμε, μπορούμε όχι μόνο να οργανώσουμε ωραίες υποδειγματικές διδασκαλίες αλλά και να ομορφύνουμε την καθημερινή μας ζωή με τα παιδιά μας, με τους μαθητές μας, τους φίλους μας, αρκεί να ξεκλειδώσουμε τη φαντασία μας και τη δημιουργικότητά μας, που υπάρχουν σε κάθε άνθρωπο ακόμη και σε όσους θεωρούν ότι δεν διαθέτουν καμιά από τις δυο. Απλώς δεν μας έχει δοθεί ποτέ η ευκαιρία στο πλαίσιο της μαθητικής μας ζωής να χρησιμοποιήσουμε τη φαντασία μας. Έτσι πιστεύουμε ότι δεν διαθέτουμε αυτή την ικανότητα, η οποία στην πραγματικότητα είναι έμφυτη στον άνθρωπο.

Μετά από αυτήν την πολύ θετική πρώτη εμπειρία περιμένω με ανυπομονησία την συμμετοχή μου στην επόμενη υποδειγματική διδασκαλία.

Ρέσκου Μαρίνα

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ

Το θεατρικό παιχνίδι (ως μέθοδος) με τη βοήθεια της Τέχνης βοηθά κάθε παιδί να προβάλλει τον εσωτερικό του κόσμο και μιλά με τη γλώσσα του θεάτρου στο παιχνίδι τους . Είναι μια μέθοδος , μια ψυχοπαιδαγωγική και θεατρική διαδικασία που σε αυτήν καθένα απο τα παιδιά μπορεί να εκφραστεί ανάλογα με τις ανάγκες του και κινητοποιεί τη φαντασία , την έμπνευση , τη σωματική έκφραση , τη παρατηρητικότητα και τον αυτοσχεδιασμό (στα πλαίσια της ομάδας) .

Αποσκοπεί στη διασκέδαση των παιδιών και στη καθήλωση του κοινού - ακροτηρίου . Έτσι το θεατρικό παιχνίδι είναι ένα θέατρο αυθορμητισμού , συμμετοχής , επινόησης και επικοινωνίας από όλους .

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΜΨΥΧΩΤΗ

Ο ρόλος του εμπυχωτή είναι ιδιαίτερα καθοριστικός στο θεατρικό παιχνίδι . Ο εμπυχωτής βέβαια διαφέρει από τον δάσκαλο . Η διαδικασία αυτή επιβάλλει στον εμπυχωτή να ορίζει τους στόχους του θεατρικού παιχνιδιού και να οργανώνει την εμπύχωση . Μέσα στα κύρια ζητήματά του είναι οι αξίες , η συμπεριφορά και οι πράξεις των παιδιών , πράγματα που τροφοδοτούν τη διδασκαλία του όπως η επικοινωνία και αλληλεπίδραση των παιδιών μέσα στην ομάδα , ανάμεσα σε αυτά και ο διάλογος , η έκφραση , η δημιουργικότητα αλλά και η φαντασία του καθενός . Μερικά από τα γνωρίσματα του εμπυχωτή είναι τα εξής : υπάρχει για να είναι αγαπητός , πρόσχαρος , γεμάτος από φαντασία και δημιουργικές ιδέες , να είναι ήρεμος αλλά και ενεργητικός , να μην είναι αδιάφορος και τέλος το πιο σημαντικό να επικοινωνεί άμεσα στις ανάγκες των παιδιών και να νοιάζεται ειλικρινά για τη σχέση αγάπης μεταξύ αυτού και των παιδιών και να αγωνιά για τη μόρφωση και τη κοινωνικοποίηση τους .

Αξιολόγηση της Υποδειγματικής διδασκαλίας σε μαθητές και μαθήτριες της ΣΤ' Δημοτικού

Θέμα της Υποδειγματικής διδασκαλίας : Το Επάγγελμα

Μετά από τη σύσταση της ομάδας , σκοπός όλων μας ήταν όσο το πιο δυνατό να φέρουμε εις πέρας μια ορθή ψυχοπαιδαγωγική και θεατρική διαδικασία . Η δική μας υποδειγματική διδασκαλία είχε παιχνίδια γνωριμίας , παιχνίδια που αναφέρονται και στοχεύουν στην κίνηση και στην έκφραση , παιχνίδια αυτοσχεδιασμού και << μεταμορφώσεων >> . Προσπαθήσαμε να προσαρμόσουμε παιχνίδια που γνωρίσαμε και αγαπήσαμε στη δική μας παιδική ηλικία - στο θεατρικό παιχνίδι και να δούμε αν τα παιδιά τα γνωρίζουν και μπορούν να

ευαισθητοποιηθούν μαζί τους . Το παράδοξο αλλά και συνάμα όμορφο γεγονός ήταν πως αυτά τα παιχνίδια έκαναν και εμάς στις πρόβες να είμαστε και να λειτουργούμε σαν παιδιά . Ξέραμε πως ήταν μια δύσκολη ηλικία και επίσης δεν γνωρίζαμε αν ήταν << δύσκολα ή ατίθασα παιδιά >> αλλά σίγουρα παιδιά και εμπυχωτές θα διασκεδάσαμε με το θεατρικό παιχνίδι που θα δημιουργούσαμε (σύμφωνα με τον αυτοσχεδιασμό) .

Την ημέρα της παρουσίασης εγώ ήμουν ιδιαίτερα αγχωμένη διότι ίσως δεν γνώρισα με πιο τρόπο θα μπορούσα να αντιμετωπίσω καθένα από τα παιδάκια . Όμως ήξερα πως δεν είναι κάτι δύσκολο να επικοινωνείς με παιδιά και πως δεν χρειάζεται να αγχώνομαι για κάτι που μπορεί να προσφέρει τόση χαρά σε όλους . Όταν τα παιδιά ήρθαν παρατήρησα οτι όλα σχεδόν ήταν ήσυχα , πρόσεχαν ότι λέγαμε και συμμετείχαν με ιδιαίτερο ζήλο .

Χάρηκα πάρα πολύ όταν είχα δίπλα μου - στο πρώτο αρχικό παιχνίδι ένα πανέμορφο κοριτσάκι το οποίο είχε το ίδιο όνομα με εμένα . Μετά από πέντε μόλις λεπτά μου πέρασε το άγχος και έτσι θέλησα να ξεφύγω από την ήρεμη στάση και να περάσω σε ένα πιο ενεργητικό και δημιουργικό επίπεδο . Και έτσι έγινε !!!! Κατά τη διάρκεια της προσέγγισης του επαγγέλματος μέσα από τη ζωγραφική αισθανόμουν την ανάγκη να δημιουργήσω όπως ακριβώς δημιουργούσαν και τα παιδιά , με φαντασία και επικοινωνία . Εκεί γνώρισα τον Γιαννάκη που όταν μεγαλώσει θέλει να γίνει Φυσικός και τον Θοδωρή που θέλει να γίνει Ηθοποιός . Με αυτά τα δύο παιδιά είχα ιδιαίτερη επικοινωνία . Ο Γιαννάκης με συμπάθησε και απευθυνόταν σε μένα συνεχώς , έδειχνε μια οικειότητα απέναντι μου και ήταν διαρκώς ήσυχος και χαρούμενος για αυτό που δημιουργούσε . Αντίθετα ο Θοδωρής που ήταν και αυτός αρκετά ήσυχος με ρωτούσε πως θα ζωγραφίσει ή χρησιμοποιούσε τη ζωγραφιά μου ως γνώμονα για τη δική του . Έτσι και εγώ προσπάθησα να τον ενθαρρύνω , να του δώσω διαφορετικές ιδέες , να ζωγραφίσουμε μαζί . Χάρηκα όταν τελειώσαμε τη ζωγραφιά και του άρεσε το αποτέλεσμα αλλά και όταν τον είδα να χαμογελάει .

Θα μπορούσα επίσης να αναφερθώ σε όλα αυτα τα χαμόγελα που είδα (παιδιών μα και εμπυχωτών) . Όλα τα παιδιά δημιούργησαν από κάτι διαφορετικό , μια ζωγραφιά , ένα τραγούδι , ένα ποιήμα - σκετς , αλλά όλοι μαζί δημιουργήσαμε ένα κατάλληλο κλίμα εμπιστοσύνης και επικοινωνίας μεταξύ μας .

Τέλος αξίζει να σημειωθεί πως αυτή η υποδειγματική διδασκαλία ήταν κάτι πρωτογνωρο για μένα , - μιας και δεν είχα κάνει ξανά κάτι αντίστοιχο - αλλά και για το γεγονός πως ένιωσα μια άλλη επαφή με τα παιδιά και ήταν ένας τρόπος να τα προσεγγίσω . Βέβαια θα ήθελα με όλη μου την ψυχή να το ξανακάνω και ίσως είναι αυτή η σκέψη που έκανα πως όσο ήρεμος , ενεργητικός και δημιουργικός και να είσαι σίγουρα θα θελήσεις να το ξανακάνεις .

Ήταν μια υπέροχη εμπειρία !!!!

ΛΕΥΚΟΘΕΑ ΚΟΚΚΙΝΕΛΗ

Όταν επέλεξα το μάθημα του κύριου Τσιάρα η διδακτική αγωγή του θεάτρου στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση ήξερα ότι θα είχαμε μία πρώτη επαφή με την εφαρμογή του θεατρικού παιχνιδιού με τα παιδιά. Περίμενα με αγωνία και λίγο άγχος να φτάσει η ώρα για να έρθω σε επαφή με τα παιδιά και να κάνω πράξη όσα ήξερα. Στην αρχή έγινε η σύσταση της δεκαμελούς ομάδας και μας ανακοινώθηκε ότι θα έχουμε παιδάκια τις έκτες δημοτικού. Στην πρώτη συνάντηση με την ομάδα συζητήσαμε τι θέμα θα επιλέγαμε για να τραβήξουμε το ενδιαφέρον των παιδιών. Θέλαμε να είναι κάτι το οποίο θα ταιριάζει με την ηλικία στην οποία βρίσκονται για αυτό διαλέξαμε τα επαγγέλματα. Στην δεύτερη συνάντηση φτιάξαμε το σχεδιάγραμμα που θα ακολουθούσαμε στην συνάντηση με τα παιδιά. Σε αυτό υπήρχε η άσκηση γνωριμίας όπου βάλαμε τα παιδιά σε ένα κύκλο για να αισθανθούν πιο άνετα, είπαν το ονόματα τους τι επάγγελμα θέλουν να ακολουθήσουν και να το αιτιολογήσουν. Σαν πρώτη επαφή τα πήγαμε πολύ καλά και τα παιδιά ανοίχτηκαν αμέσως. Μετά ακολούθησε μία δραστηριότητα "το μαντήλι" ώστε τα παιδιά να νιώσουν λίγο πιο άνετα στο χώρο αλλά και να διασκεδάσουν. Το παιχνίδι είχε μεγάλη επιτυχία και τα παιδιά δεν ήθελαν να σταματήσουν να παίζουν. Μετά ακολούθησε μία παραλλαγή του παιχνιδιού αγαματάκια ακούνητα με την συνοδεία ενός τυμπάνου. Τα παιδιά αλλά και εμείς ήμασταν διασκορπισμένοι στον χώρο και ανάλογα τον ρυθμό που έδινε το τύμπανο πηγαίναμε σιγά, γρήγορα ή παγώναμε. Αυτό είχε ως σκοπό να επεξεργαστούν το χώρο αλλά και τότε θα πρέπει να ησυχάζουν. Στην συνέχεια ακολούθησε η ώρα της δραματοποίησης. Χωριστήκαμε σε τρεις ομάδες 4 εμπυχωτές και 8 παιδάκια. Η κάθε ομάδα είχε μία συγκεκριμένη ιδιότητα. Η μία θα έφτιαχνε ζωγραφιές τα επαγγέλματα που θα ήθελαν να ακολουθήσουν, η άλλη θα έγραφε ποιημάτια για τα επαγγέλματα της και η άλλη θα έγραφε ένα τραγούδι. Εγώ ήμουν στην ομάδα με το τραγουδάκι. Τα παιδάκια ενθουσιάστηκαν με την ιδέα αλλά ένα παιδάκι, ένα κοριτσάκι ήταν λίγο ντροπαλό και δεν ήθελε να ανοιχτεί. Ωστόσο καθώς πέραγε η ώρα και έβλεπε τις φίλες της και τους φίλους της να λένε τις ιδέες τους για το τραγουδάκι άρχισε να λέει και εκείνη. Ένα αγοράκι από την ομάδα μας ενθουσιάστηκε τόσο με την ιδέα του τραγουδιού και της κιθάρας που θα το συνόδευε που έκατσε και έγραψε μία εισαγωγή για να παρουσιάσει το τραγούδι στο κοινό μαζί με τον συμμαθητή του. Όταν έφτασε η στιγμή που το παρουσιάσαμε τα παιδιά αλλά και εμείς ήμασταν ενθουσιασμένοι. Όλα πήγαν μία χαρά και τα παιδιά ζητούσαν και άλλο και δεν θέλανε να φύγουν. Αυτό ήταν μεγάλη ικανοποίηση για εμάς γιατί καταλάβαμε ότι κάναμε σωστά την δουλειά μας και τα παιδιά το χάρηκαν. Μπορεί να είχα στην αρχή άγχος αλλά τελικά είχαν δίκιο που έλεγαν ότι όταν δεις τα παιδιά και αρχίσεις να μιλάς μαζί τους σου εξαφανίζονται όλα. Το απόλαυσα με την ψυχή μου και θα ήθελα να το ξανακάνω.

Αλεξάνδρα Μπλάτσα

Η πρώτη διδασκαλία των παιδαγωγικών ήταν μία εμπειρία που με δίδαξε πολλά, τόσο για το μάθημα, όσο και για τον εαυτό μου. αρχικά η ιδέα της έκθεσης απέναντι σε τόσα και μάλιστα άγνωστα παιδιά με γέμιζε τρόμο. Και πιο πολύ ακόμα με άγχωνε το γεγονός ότι δεν είχα μεγάλη εμπιστοσύνη στην υπομονή μου. Μέσα από την προετοιμασία της ομάδας όμως άρχισα να νιώθω περισσότερο άνετα, κυρίως από την στιγμή που επιλέξαμε ένα αντικείμενο πάνω στο οποίο θα εστιάζαμε την παρουσιάσή μας. Θεωρώ τα επαγγέλματα μία σοφή επιλογή, διότι εκτός από την ψυχαγωγική πλευρά, μπορέσαμε να θέσουμε στα παιδιά σκέψεις για το μέλλον τους. Παρόλο που η ηλικία τους ήταν αρκετά μικρή για να μπορούν να δώσουν σίγουρες απαντήσεις για τις επιλογές τους, μπόρεσα να εκφράσουν τις πρώτες τους σκέψεις. Όπως σε κάθε ομαδική εργασία, έτσι και εδώ μία από τις προκλήσεις ήταν η συνεννόηση με τα υπόλοιπα μέλη της ομάδας. Ακόμα και αν η συνεννόηση δεν ήταν πάντα η καλύτερη δυνατή, είχα εμπιστοσύνη στα υπόλοιπα μέλη της ομάδας. Και περισσότερο, είχα εμπιστοσύνη στην συντονίστρια της ομάδας, η οποία μας κατεύθυνε με πολύ υπομονή. Με τον ερχομό των παιδιών, το άγχος άρχισε να εξασθενεί. Προσπάθησα να τα κάνω να νιώσουν ευπρόσδεκτα και ότι περιβάλλονται από άτομα που τα αντιμετωπίζουν ως ίσα. Το πιο θετικό ήταν αυτό που εξέλαβα από την πλευρά των παιδιών. Περνούσαν καλά και φαινόταν. Και το κυριότερο μας εμπιστεύονταν και ήταν πρόθυμα να μας ακούσουν και να ακολουθήσουν τις οδηγίες μας. Κατά την διάρκεια της διδασκαλίας ένιωσα πολύ όμορφα ανάμεσα στα παιδιά. Ένιωσα να γίνομαι ένα με αυτά, με κάθε διάθεση να επικοινωνήσω μαζί τους και να ακούσω κάθε τι που θα είχαν να πουν. Νομίζω ότι και τα ίδια τα παιδιά το ένιωσαν αυτό, αφού και τα ίδια έδειχναν να έχουν ανάγκη για να επικοινωνήσουν και να εκφραστούν. Η εμπειρία ήταν τόσο ευχάριστη που όταν ήρθε η ώρα να φύγουν στεναχωρήθηκα πολύ περισσότερο από ότι πίστευα. Το σύνολο της διδασκαλίας ήταν μία πολύ θετική εμπειρία που θα επαναλάμβανα στο μέλλον αν είχα την δυνατότητα. Επίσης με έκανε να σκέφτομαι πολύ πιο θετικά την πιθανότητα να ασχοληθώ με την διδακτική του θεάτρου στο μέλλον. Ακόμα και αν δεν είναι η πρώτη μου επιλογή, το ενδεχόμενο μου φαίνεται λιγότερο τρομακτικό.

ΑΔΑΜΑΝΤΙΑ ΠΙΤΣΙΚΑΛΗ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Το Θέατρο και το Δράμα (Θεατρική Αγωγή) αποτελούν σημαντικό κεφάλαιο της γενικής παιδείας των παιδιών, παρέχοντάς τους ευκαιρίες να μάθουν γι' αυτά, με αυτά και μέσα απ' αυτά. Με τη συμμετοχή τους στις δραστηριότητες του θεάτρου και του δράματος, οι μαθητές/τριες της δημόσιας εκπαίδευσης αναπτύσσουν τα χαρακτηριστικά του ανθρώπου της διά βίου μάθησης. Ειδικότερα, η Θεατρική Αγωγή, δημιουργεί αναλογίες ζωής και ενεργοποιεί την κριτική σκέψη των παιδιών, τα οποία χρησιμοποιούν τα ιδιαίτερα εργαλεία τους για να ερμηνεύσουν και να κατανοήσουν την προσωπική και συλλογική τους ταυτότητα. Μαθαίνοντας

πώς να χρησιμοποιούν τις δραματικές συμβάσεις και τεχνικές καθώς και τις διάφορες μορφές τεχνολογίας, εργάζονται τόσο σε ατομικό όσο και σε ομαδικό επίπεδο, κατασκευάζουν εικονικές πραγματικότητες ως αποτέλεσμα μιας σύνθεσης της φαντασίας, της σκέψης και του συναισθήματος. Καθώς οι συμμετέχοντες/ουσες δουλεύουν με τα εργαλεία του θεάτρου, μαθαίνουν να χρησιμοποιούν κατάλληλα και με αυξανόμενη άνεση και αυτοπεποίθηση τον προφορικό και γραπτό λόγο, να επικοινωνούν αποτελεσματικότερα, αξιοποιώντας ταυτόχρονα τη γλώσσα του σώματος, την κίνηση και το χώρο.

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ

Με βάση την δική μου άποψη για την διδασκαλία θα αναλύσω τον τρόπο με τον οποίο κινηθήκαμε για να αποδώσουμε όσο το δυνατό καλύτερα την διαπαιδαγώγηση των παιδιών του δημοτικού μέσω του θεάτρου. Το θέατρο όπως προανέφερα αποτελεί σημαντικό κεφάλαιο στη γενική παιδεία καθώς είναι ένας άμεσος τρόπος να εντάξει τα παιδιά σε μία ορθή διαπαιδαγώγηση. Όσο αναφορά σαφώς την δική μας μαζική απόπειρα, θεωρώ πως είχε ένα σωστό και όμορφο αποτέλεσμα και σ' αυτούς που παρακολουθούσαν αλλά και στους ίδιους τους μαθητές. Εμπνευστήκαμε διάφορους καλλιτεχνικούς καθώς και παιδαγωγικούς τρόπους για να τραβήξουμε την προσοχή των παιδιών με σκοπό να εγκλιματιστούν πιο εύκολα. Εισαγάγαμε μέσα στην διδασκαλία μας την μουσική, την ζωγραφική και ένα μικρό θεατρικό αυτοσχεδιασμό. Ασφαλώς είχαμε ένα κύριο θέμα που μας βοήθησε στη ροή και στην ασφαλή συνέχεια των δραστηριοτήτων. Ο βασικός θεματικός παράγοντας ήταν το επάγγελμα και η επιλογή και η σκέψη του κάθε παιδιού τι θα γίνει όταν μεγαλώσει. Έτσι τους βάζαμε σε μία διαδικασία σκέψης για την πραγμάτωση του ονείρου τους και του μελλοντικού τους επαγγέλματος. Η πρώτη διαδικασία ήταν να μαζέψουμε τα παιδάκια σε έναν κύκλο σαφώς και εμείς (οι εμπυχωτές) πήραμε δράση σ' αυτό και καθίσαμε δίπλα στα παιδάκια με σκοπό την άμεση επαφή όλων των προσώπων μεταξύ τους. Ήταν ένας τρόπος γνωριμίας των παιδιών μεταξύ τους αλλά και με εμάς τους ίδιους. Η γνωριμία γινόταν με τον εξής τρόπο. Κάθε παιδάκι μέσα στον κύκλο έλεγε το όνομά του και τι επάγγελμα θα ήθελε να γίνει όταν μεγαλώσει. Στην συνέχεια, μετά την άμεση γνωριμία, χωρίσαμε τα παιδάκια σε δύο ομάδες κάνοντας ένα παιχνιδάκι εκτόνωσης, με σκοπό την διασκέδαση τους και την απελευθέρωσή τους. Παίξαμε τον παιχνίδι " ΣΚΥΤΑΛΗ " , όπου όταν ένα παιδάκι άκουγε το επάγγελμα του έτρεχε να προλάβει την σκυτάλη και έπρεπε να την πάει πρώτο στην ομάδα του δίχως να τον ακουμπήσει ο αντίπαλός του. Έπειτα χωριστήκαμε σε τρεις επιμέρους ομάδες με τέσσερις εμπυχωτές η κάθε μία αντίστοιχα. Η κάθε ομάδα είχε και μία βασική δραστηριότητα που έπρεπε να διαπράξει. Η μία ομάδα ήταν η ομάδα της μουσικής όπου τα παιδιά θα έπρεπε να γράψουν ένα μικρό τραγουδάκι με τη βοήθεια των εμπυχωτών τους και στο τέλος θα έπρεπε να το τραγουδήσουν με την συνοδεία της κιθάρας. Η άλλη ομάδα ήταν η ομάδα του αυτοσχεδιασμού, καθώς θα

προσπαθούσαν να γράψουν ένα ποίημα για το επάγγελμα και να έκαναν έναν μικρό αυτοσχεδιασμό πάνω σ' αυτό. Και τέλος η ομάδα της ζωγραφικής όπου βρισκόμουν και εγώ σ' αυτήν ως εμπυχωτής, όπου βάλλαμε τα παιδιά να ζωγραφίσουν σε μία κόλλα χαρτί το επάγγελμα της αρεσκείας τους και στην συνέχεια ο κάθε εμπυχωτής έπρεπε να αναπαραστήσει το επάγγελμα με κάθε έναν μαθητή.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Η άποψη μου και η εμπειρία προς το θέμα της διδασκαλίας είναι πολύ θετική. Θεωρώ πως προσκόμισα πολλά και έμαθα ακόμα και μέσα από τα παιδάκια. Ήταν μια πρωτόγνωρη και συνάμα ωφέλιμη εμπειρία προς το πρόσωπο μου. Το άγχος μου βρισκόταν σε λογικά πλαίσια και κυρίως την ώρα που έβλεπα τα μικρά πλασματάκια να πλησιάζουν δειλά, το απέβαλλα και δεν με εμπόδισε στην αντιμετώπιση και διδασκαλία προς τους μικρούς μαθητές μας. Προσπάθησα να βρίσκομαι κοντά στα παιδάκια και να τους βλέπω σαν μεγάλα πλασματάκια προβάλλοντας σεβασμό προς το πρόσωπο τους. Θέλω να ευχαριστήσω την ομάδα μου, όλους τους συμφοιτητές μου που συνεργάστηκα γι' αυτό το υπέροχο αποτέλεσμα συνάμα και για την εμπειρία και την αγάπη που πήραμε από τα παιδιά.

.....

Παναγιώτης Χριστοδούλου

Από την διδασκαλία της ομάδας μου στα παιδιά, αυτό που με ικανοποίησε περισσότερο ήταν η ομαλή συνεργασία τόσο των συντονιστών όσο και των ίδιων των παιδιών, έτσι ώστε να επιτευχθούν οι προβλεπόμενοι στόχοι.

Ως ομάδα θεωρώ ότι δεν αντιμετωπίσαμε δυσκολίες σχετικά με το σχεδιασμό του προγράμματος της διδασκαλίας μας. Οι ιδέες που ακούστηκαν είχαν ενδιαφέρον, τόσο αυτές που εφαρμόστηκαν τελικά όσο και αυτές που απορρίφθηκαν. Η επιλογή να εστιάσουμε στα μελλοντικά επαγγέλματα που θα επέλεγαν οι μαθητές ήταν κατά τη γνώμη μου άριστη: είναι ένα θέμα που μας απασχολεί όλους σε αυτή την ηλικία και μέσα από τη διαδικασία του θεατρικού παιχνιδιού ελπίζω οι μαθητές να είχαν την ευκαιρία να εξετάσουν καλύτερα τα δικά τους προσωπικά κίνητρα για την επιλογή του όποιου επαγγέλματος. Το παιχνίδι που παρουσίαζε τα πρακτικά καθήκοντα κάθε επαγγέλματος ελπίζω να βοήθησε τους μαθητές να αντιληφθούν ότι όλα τα επαγγέλματα είναι χρήσιμα με τον δικό τους τρόπο.

Προσωπικά για εμένα ήταν πολύ σημαντικό να ανταποκριθώ στο ρόλο μου με τη μέγιστη δυνατή επιτυχία για να συμβάλω στο έργο της ομάδας και να μην απογοητεύσω τους συναδέλφους μου. Ικανοποιήθηκα ιδιαίτερα επειδή είδα ότι

και εκείνοι είχαν την καλύτερη διάθεση απέναντι στα παιδιά και ήταν μαζί τους φιλικοί και καθοδηγητικοί.

Θα ήταν καλό να είχαμε λίγο περισσότερο χρόνο ώστε να αναπτύξουμε κι άλλο το θέμα της διδασκαλίας μας, μιας και είχε πολύ ακόμα χώρο για επέκταση με περισσότερα παιχνίδια και δραστηριότητες αλλά θεωρώ ότι τα παιδιά μπορεί να κουράζονταν. Δέκα λεπτά ακόμα για ένα τελευταίο παιχνίδι αποχαιρετισμού θα ήταν ιδανικά.

Εν κατακλείδι, πιστεύω ότι τα παιδιά απόλαυσαν τη διδασκαλία μας επειδή όσο η ώρα περνούσε τα έβλεπα όλα και πιο δεκτικά και συνεργάσιμα. Και αυτό είναι τελικά και το σημαντικότερο.

.....

Παναγιωτακοπούλου Πένη

Το μάθημα παιδαγωγική του θεάτρου στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση μου κίνησε το ενδιαφέρον από το πρώτο μάθημα και καθ' όλη την διάρκεια του εξαμήνου. Ήταν ευχάριστο και δημιουργικό. Το μεγαλύτερο ποσοστό των φοιτητών συμμετείχε χωρίς καθόλου πίεση και ψυχαναγκασμό όπως μπορεί να συμβαίνει με άλλα μαθήματα. Παρόλο που μου άρεσε ο τρόπος που διαμόρφωνε το μάθημα ο Κύριος Τσιάρας και το μάθημα καθ' αυτό είχα κάποιους ενδοιασμούς όσον αφορά το αν θα μπορέσω ποτέ να κάνω πράξη μια θεατρική δραστηριότητα , (όπως κάναμε στη σχολή), σε μια τάξη δημοτικού παραδείγματος χάρη.

Οι περισσότεροι από τους ενδοιασμούς μου φύγανε από την ημέρα που εγώ και η ομάδα μου κάναμε θεατρικό παιχνίδι με μια τάξη ΣΤ' Δημοτικού. Αρχικά είχα πολύ άγχος, διότι ήταν η πρώτη μου εμπειρία, αλλά από την στιγμή που οι μαθητές μπήκαν στην αίθουσα του Πανεπιστημίου το άγχος μου εξαφανίστηκε. Οι μαθητές ήταν πολύ συνεργάσιμοι και ευχάριστοι. Πολλοί απ' αυτούς όπως είναι φυσικό ήταν ντροπαλοί αλλά καθ' ένας από εμάς προσπαθήσαμε να τους ξεμπλοκάρουμε και να νιώθουν ότι όλο αυτό που θα κάνουμε είναι ένα παιχνίδι.

Η ώρα που περάσαμε με τους μαθητές πέρασε πολύ γρήγορα χωρίς να το καταλάβουμε σε σημείο που δεν μας έφτανε για να κάνουμε όλα όσα είχαμε προγραμματίσει. Όπως και να έχει τα παιδιά έφυγαν πολύ ευχαριστημένα και ζητούσαν από την εκπαιδευτικό τους να ξαναέρθουν.

Όλη αυτή η εμπειρία μου άρεσε πολύ, κατάφερα να αποβάλλω το άγχος μου και πλέον επιθυμώ στο μέλλον να καταφέρω να μπω σε μια τάξη και να κάνω θεατρικό παιχνίδι και θεατρικές παραστάσεις με τους δικούς μου μαθητές.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΑΝΔΡΙΟΠΟΥΛΟΥ

Επιλέγοντας το μάθημα “διδασκτική αγωγή του θεάτρου στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση” ήξερα από την αρχή ότι ήταν ένα μάθημα που θα με ενθουσιάζει και θα μου δώσει έναυσμα και προτροπή για να αγαπήσω ακόμα περισσότερο αυτό με το οποίο θέλω να ασχοληθώ βγαίνοντας από αυτή την σχολή. Έτσι καθώς δημιουργήθηκαν οι ομάδες και μας ανατέθηκε η τάξη την οποία καλούμασταν εμείς σαν ομάδα να ασχοληθούμε μαζί της χάρηκα διπλά γιατί και θα ερχόμουν σε επαφή με παιδιά αλλά και γιατί επιτέλους θα κάναμε πράξη όλα όσα είχαμε διδαχτεί κάτι που θα μας γέμιζε με μεγαλύτερη εμπειρία. Στην πρώτη μας συνάντηση σαν ομάδα σκοπός μας ήταν να αποφασίσουμε το θέμα που θα παρουσιάζαμε στα παιδιά. Θέλαμε να είναι κάτι το οποίο θα μπορούμε βέβαια να υποστηρίξουμε αλλά και κάτι το οποίο θα αντιστοιχούσε στην ηλικία των παιδιών που είχαμε αναλάβει. Στην δεύτερη συνάντηση σειρά είχε η δημιουργία του σχεδιαγράμματος βάσει του οποίου θα στηριζόμασταν για την παρουσίαση. Αρχικά υπήρχε η άσκηση γνωριμίας βάση της οποίας τοποθετήσαμε τα παιδιά σε ένα κύκλο και αφού πρώτα τα αφήσαμε να γνωριστούν μεταξύ τους στη συνέχεια ο καθένας παρουσίαζε τον διπλανό του , λέγοντας το όνομα του και το επάγγελμα που θέλει να ακολουθήσει. Ενώ στη συνέχεια ο καθένας αιτιολογούσε μόνος του τον λόγο που θέλει να ακολουθήσει το συγκεκριμένο επάγγελμα. Μετά ακολούθησε μία δραστηριότητα που λέγεται “ το μαντήλι” Το παιχνίδι είχε μεγάλη επιτυχία ,τα παιδιά έδειξαν να το χάρηκαν πολύ αλλά η αλήθεια είναι ότι κι εμείς το χαρήκαμε μαζί τους. Στη συνέχεια εφαρμόσαμε μια παραλλαγή του παιχνιδιού αγαλματάκια ακούνητα με την συνοδεία ενός τυμπάνου. Εμείς και τα παιδιά ήμασταν διασκορπισμένοι στον χώρο και ανάλογα τον ρυθμό του τυμπάνου περπατούσαμε πιο αργά ή πιο γρήγορα μέσα στο χώρο ενώ άλλες φορές παγώναμε. Αυτό μας βοήθησε να ησυχάσουμε τα παιδιά και να τους τονίσουμε τα όρια. Κατά την ώρα της δραματοποίησης χωριστήκαμε σε 3 ομάδες, με 4 εμπυχωτές και 8 παιδάκια. Κάθε ομάδα καλούνταν να κάνει κάτι διαφορετικό. Η πρώτη ομάδα έπρεπε να κάνει μια ζωγραφία βασιζόμενη στα επαγγέλματα που είχαν διαλέξει τα παιδιά της ομάδας, στην δεύτερη έπρεπε να γίνει το ίδιο με ποίημα ενώ στην τρίτη με τραγούδι. Εγώ άνηκα στην Τρίτη ομάδα οπότε σκοπός της ομάδας μου ήταν η παρουσίαση ενός τραγουδιού που να περιέχει τα επαγγέλματα της επιλογής των παιδιών της ομάδας μου. Τα παιδιά ενθουσιάστηκαν με την ιδέα του τραγουδιού και έδειξαν να το απολαμβάνουν. Μάλιστα ένα παιδί πήρε και την πρωτοβουλία να γράψει μια εισαγωγή για το τραγούδι και να την διαβάσει στο κοινό. Γενικά ήταν μια γεμάτη μέρα που θα μου μείνει αξέχαστη. Τα παιδιά ξετρελάθηκαν και μας έκαναν να νιώσουμε κι εμείς το ίδιο. Θα ήθελα πολύ να επαναληφθεί όλη αυτή η διαδικασία η οποία “γεμίζει” τόσο τα παιδιά που συμμετέχουν όσο και τους εμπυχωτές.

ΕΛΕΝΗ ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗ

Αρχικά, ήταν μια πρωτόγνωρη εμπειρία για μένα η οποία μου δημιούργησε πολλά συναισθήματα και όμορφες αναμνήσεις... Σκεπτόμενη τον τρόπο με τον οποίο μπορεί να γινόταν η υποδειγματική διδασκαλία, το ότι τα παιδάκια ήταν έκτης δημοτικού και ενθουμούμενη την δική μου ηλικία... τότε τρόμαξα!!!! Ένωσα πως θα δυσκολευόμουν αρκετά στο να βγάλω εις πέρας τη διδασκαλία..! Όταν έφτασε η

μέρα της δίκης μου ομάδας να πραγματοποιήσει την δική της υποδειγματική διδασκαλία με θέμα << Το επάγγελμα >> είχα αγχωθεί παρά τις πρόβες που είχαμε πραγματοποιήσει για να μπούμε λιγάκι στο κλίμα, στην ψυχοσύνθεση των παιδιών και στο αν θα τους άρεσε όλο αυτό στο οποίο θα ήταν οι βασικοί πρωταγωνιστές! Βλέποντας, τα παιδάκια να μπαίνουν στην αίθουσα να κυριεύσε ένα άγχος το οποίο προσπάθησα να κρύψω και εγώ και οι υπόλοιποι συνάδελφοι ώστε να επικρατεί ένα ζεστό κλίμα ανάμεσα στα παιδάκια και στους εμπυχωτές... Τα καλώς ορίσαμε με ένα ζεστό χαμόγελο και τα παροτρύναμε να ετοιμαστούν, να αφήσουν ο,τι δεν χρειάζονταν μαζί τους ώστε να ξεκινούσαμε την υποδειγματική διδασκαλία... Στην διάρκεια της διδασκαλίας το άγχος είχε αρχίσει να εξαλείφεται και την θέση του διαδεχόταν η χαρά, ο ενθουσιασμός και η αίσθηση ότι είμαι ένα με τα παιδιά.. Με κάποια από αυτά δημιουργήθηκε μια ιδιαίτερη χημεία όπως ο Ιορδανής, ο Χρηστός και ο Γιαννάκης... Τα παιδιά ευτυχώς δεν αποδείχτηκαν ατίθασα και έτσι η διδασκαλία πραγματοποιήθηκε με έναν ευχάριστο και δημιουργικό τρόπο... Μπορώ να ομολογήσω πως αρκετές φορές δενόμουν τόσο πολύ που οι αντιδράσεις μου δεν διέφεραν καθόλου από των παιδιών! Αξιοσημείωτη ήταν για μένα και η αλληλοβοήθεια που είχαμε με τις ζωγραφιές, μας αλλά και το σκετς το οποίο έπρεπε να πραγματοποιήσουμε βάση των επαγγελμάτων, των οποίων τα παιδάκια είχαν δηλώσει ότι ήθελαν να ακολουθούσουν... Με γνώμονα τις ιδέες τους δημιουργήσαμε ένα όμορφο και διασκεδαστικό σκετσάκι, το οποίο τα παιδιά αμέσως προθυμοποιήθηκαν να παρουσιάσουν στο κοινό και στους συμμαθητές τους με πολύ ευχαρίστηση! Τελιώνοντας την υποδειγματική διδασκαλία ένιωσα ότι αυτό ήταν ;;;; Τόσο λίγο;;;;; Μπορώ να πω πως στεναχωρήθηκα που όλα τέλειωσαν τόσο γρήγορα ανεξάρτητου ότι έπρεπε να φύγουν γιατί σχόλαζαν στη μια.. Φεύγοντας, τα αποχαιρέτισαμε και τους ευχαριστήσαμε για αυτήν την όμορφη εμπειρία, την όποια μας πρόσφεραν.... Κλείνοντας, πρέπει να ομολογήσω ότι χάρηκα παρά πολύ που πηρά μέρος σε αυτή την μοναδική υποδειγματική διδασκαλία, ότι ένιωσα ένα με τα παιδάκια και ότι πηρά έναυσμα αν μου δοθεί η ευκαιρία, να πάρω μέρος με ευχαρίστηση σε αντίστοιχη διδασκαλία και να δώσω τον καλύτερο μου εαυτό ώστε να αποκομίσω άλλη μια ευχάριστη εμπειρία!

Αμαραντίδης Κων/νος

Ο ρόλος μου στην υποδειγματική διδασκαλία της ομάδας μου ήταν ένας ρόλος εμπυχωτή, ο οποίος υπέβαλε τα παιδιά σε συγκέντρωση και τα απέτρεψε από το να εμφανίσουν ενοχλητικές συμπεριφορές (γέλια, φωνές, ακατάπαυστη φλυαρία, αστεϊσμοί, φιλονικίες, κ.ά.). Σκεφτήκαμε με την ομάδα μου, να ξεκινήσουμε δίνοντας στα παιδιά να καταλάβουν πως μπορούν να κινηθούν ελεύθερα στο χώρο με τη μουσική του τυμπάνου, ενώ θα έπρεπε να σταματούν σε κάθε παύση. Η άσκηση αυτή οδηγήθηκε στο γνωστό παιχνίδι "αγαλματάκια-ακούνητα" που είχε ως στόχο την ενεργοποίηση του σώματος. Έπειτα περάσαμε σε ασκήσεις που είχαν ως θεματική τον επαγγελματικό προσανατολισμό. Επειδή η τάξη που είχαμε ήταν της ΣΤ' δημοτικού θεωρήσαμε ορθό να θέσουμε το ζήτημα "Τι θα γίνω όταν μεγαλώσω;". Στην υποομάδα που δημιουργήθηκε λόγω του μεγάλου αριθμού των εμπυχωτών φτιάξαμε ένα αυτοσχέδιο τραγούδι, με συνοδεία κιθάρας, για τα επαγγέλματα, όχι μόνο των μαθητών, αλλά και -υποθετικά- δικά μας (των εμπυχωτών). Έτσι μία υποομάδα

παρουσίασε ένα σκετς, η δεύτερη κάποια χαη-κου και η τρίτη, η δική μας, τη μουσική που θα μπορούσε να συνδυαστεί με την υπόλοιπη δραματοποίηση. Για να καταλήξουμε, έτσι, σε ένα θεατρικό αποτέλεσμα που θα μπορούσαμε να δούμε στο τέλος μιας διδακτικής σχολικής χρονιάς. Βέβαια, ο χρόνος των υποδειγματικών διδασκαλιών είναι περιορισμένος, έτσι κι εμείς περιοριστήκαμε σε έναν μικρό αριθμό δραστηριοτήτων και σε ένα περιορισμένο αποτέλεσμα της θεατρικής αγωγής στην εκπαίδευση. Τέλος, χρησιμοποιήσαμε live μουσική από το τύμπανο και την κιθάρα, γιατί θεωρήσαμε πως τα παιδιά αυτής της ηλικίας αφενός ασχολούνται με τη μουσική και κάποιο μουσικό όργανο, αφετέρου μπορούν να επιλέξουν κάποιο επάγγελμα σε σχέση με τη μουσική και για να δουν πως η μουσική μπορεί να χρησιμοποιηθεί και για τα μαθήματά τους.

11. Σχέδιο Υποδειγματικής Διδασκαλίας του μαθήματος:
«Παιδαγωγική του Θεάτρου IV: Η Διδασκαλία της Θεατρικής
Αγωγής στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση»

ΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ : ΞΕΝΟΦΟΒΙΑ-ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ

ΕΜΨΥΧΩΤΕΣ:

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΚΟΥΡΣΟΒΙΤΗ

ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΚΟΝΑΚΑ

ΕΛΕΝΑ ΓΑΛΛΟΥ

ΘΑΛΕΙΑ ΤΣΙΑΡΑ

ΠΕΤΡΙΔΗ ΤΖΕΙΝΤΗ

ΔΙΚΑΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ

ΨΑΡΟΥΔΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΓΚΙΟΥΛΟΥ ΝΑΝΑ

ΣΧΕΔΙΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ

(Κατά την είσοδο των παιδιών στην αίθουσα θα προμηθευτούνε μικρά βραχιόλια με ένα από τα πέντε χρώματα των πέντε ηπείρων- γαλάζιο, κίτρινο, μαύρο, κόκκινο, πράσινο)

ΠΡΩΤΟ ΣΤΑΔΙΟ- ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΓΝΩΡΙΜΙΑΣ

1 άσκηση:

ΜΠΑΛΑ-ΓΗ

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΑΣΚΗΣΗΣ :

Σε αυτήν την άσκηση κάνουμε έναν μεγάλο κύκλο και πετάμε την μπάλα-υδρόγειο σε κάποιον άλλον λέγοντας ταυτόχρονα το όνομά μας.

ΣΤΟΧΟΣ :

Στόχος αυτής της άσκησης είναι κυρίως η δίκια μας επαφή και γνωριμία με τα παιδιά

2 ΑΣΚΗΣΗ

ΟΛΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ ΓΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΑΣΚΗΣΗΣ:

1 ΕΠΙΠΕΔΟ

Σύμφωνα με τα βραχιόλια που προμηθεύσαμε στην αρχή μπαίνουμε όλοι και καθόμαστε σε έναν κύκλο με καρέκλες έχοντας μία καρέκλα λιγότερη. Ένας εμπυχωτής μένει όρθιος στον κύκλο και δίνει τις οδηγίες. Χωρισμένοι σε Ευρώπη Ασία Αφρική Ωκεανία Αμερική κάποιος φωνάζει << να σηκωθούν οι Ασιάτες π.χ.....>> και σηκώνονται όσοι είναι Ασιάτες και προσπαθούν να βρουν άλλη άδεια καρέκλα. Στην οδηγία ΚΟΣΜΟΣ σηκώνονται όλοι.

ΣΤΟΧΟΣ:

Επειδή δεν θέλουμε να καταδυναστεύσουμε τα παιδιά δίνοντας οδηγία << τώρα κινούμαστε>> θεωρήσαμε καλό να βάλουμε μία άσκηση που να κάθονται και μέσω του παιχνιδιού να αρχίσουν να ζεσταίνουν το σώμα τους.

2 ΕΠΙΠΕΔΟ

Σε συνέχεια της προηγούμενης αυτήν την φορά δίνεται η οδηγία αυτός που θα είναι στο κέντρο να λέει το όνομά του και ένα χαρακτηριστικό του. Όποιος άλλος έχει το ίδιο χαρακτηριστικό σηκώνεται από την καρέκλα του προς εύρεση άλλης π.χ. << είμαι η Τζένη και να σηκωθεί όποιος έχει μακριά μαλλιά>>.

ΣΤΟΧΟΣ

Στόχος σε αυτό το επίπεδο της άσκησης είναι να μπορέσουν τα παιδιά να νιώσουν πιο άνετα με χαρακτηριστικά δικά τους ή άλλων που πιθανόν να τους φέρνουν σε δύσκολη θέση. Να εξοικειωθούν.

ΔΕΥΤΕΡΟ ΣΤΑΔΙΟ- ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΣΩΜΑΤΟΣ-ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑ ΔΡΑΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ

1 ΑΣΚΗΣΗ

ΜΟΥΣΙΚΟΖΥΜΩΜΑΤΑ

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΑΣΚΗΣΗΣ

Σε αυτήν την άσκηση τα παιδιά περιπλανούνται στον χώρο υπό την μουσική υπόκρουση ήχων- τραγουδιών από διάφορα μέρη του πλανήτη... Καλούνται να βρουν και να κάνουν κινήσεις που θεωρούν ότι είναι στερεότυπες του τόπου προέλευσης του τραγουδιού. Όταν η μουσική θα σταματάει θα πρέπει να παγώνουν στις στάσεις που είναι.

ΣΤΟΧΟΣ

Με αυτό στοχεύουμε στην σωματική ενεργοποίηση των παιδιών καθώς και στο να αφήσουν το μυαλό τους και την φαντασία τους ελεύθερα για το πώς άλλες κουλτούρες μπορεί να κινούνται ή να συμπεριφέρονται με την μουσική τους.

2 ΑΣΚΗΣΗ

ΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΑΣΚΗΣΗΣ

Εδώ ζητάμε από τα παιδιά να περπατήσουν διάσπαρτα στον χώρο υπό μουσική υπόκρουση. Έχουμε τοποθετήσει στο πάτωμα 5 κύκλους οι οποίοι συμβολίζουν και μία ήπειρο. 2 εμπυχωτές κάνουν μία << φωλιά>> με τα χέρια τους και κάθε που η μουσική σταματάει πιάνουν και έναν μαθητή. Το παιδί τότε καλείται να συμπληρώσει την φράση << αν έπρεπε να μεταναστεύσω θα πήγαινα στην...>>. Τα παιδιά που επίσης θα θέλανε να πάνε πηγαίνουν στον αντίστοιχο κύκλο και καλοδέχονται τον μαθητή-υποδεχόμενο.

ΣΤΟΧΟΣ

Στόχος είναι το να έρθουν τα παιδιά σε επαφή με την θέση κάποιου ατόμου που καλείται να φύγει από την χώρα του και να μπου για λίγο σε αυτήν την θέση. Ταυτόχρονα ένας παράλληλος στόχος είναι οι υπόλοιποι μαθητές να μπου στην θέση αυτού που υποδέχεται έναν μετανάστη με την αγκαλιά στον κύκλο.

3 ΑΣΚΗΣΗ

ΠΑΝΤΟ-ΖΩ

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΑΣΚΗΣΗΣ

Χωριζόμαστε σε 5 ομάδες και τα παιδιά καλούνται να ετοιμάσουν μια παντομimική δράση σύντομη που να μας κάνει φανερή την ήπειρο την οποία έχουν. Δίνεται η οδηγία η παντομίμα να καταλήξει σε παγωμένη εικόνα.

ΣΤΟΧΟΣ

Στόχο μας είναι να αρχίσουν τα παιδιά να εκφράζουν την δημιουργικότητά τους μέσα στο θέμα που τους δίνεται. Ουσιαστικά για μας λειτουργεί ως πρόδρομος για την κύρια δραματοποίηση.

ΤΡΙΤΟ ΣΤΑΔΙΟ- ΚΥΡΙΑ ΔΡΑΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ

Παραμένοντας στις πέντε προηγούμενες ομάδες μοιράζουμε στα παιδιά 5 πραγματικά σενάρια μεταναστών... Τα σενάρια αυτά θα δίνουν κάποια στοιχεία για τα περιστατικά τα οποία έχουν ζήσει οι πρωταγωνιστές τους αλλά όχι το τέλος. Τα παιδιά καλούνται να δώσουν την συνέχεια και το τέλος της ιστορίας σύμφωνα με την έκβαση που αυτά θα επιλέξουν. Χρόνος προετοιμασίας θα είναι περίπου τα 15 λεπτά.

ΣΤΟΧΟΣ

Με αυτήν την δραματοποίηση επιχειρούμε να κάνουμε μία μικρή προσομοίωση κυρίως για να αντιληφθούν οι μαθητές τα συναισθήματα και τα βιώματα που έχει ένας άνθρωπος που επιχειρεί για διάφορους λόγους να αφήσει το τόπο του και να πάει σε έναν άλλον άγνωστο. Για τον λόγο αυτό τα σενάρια που θα δοθούν δεν θα έχουν να κάνουν μόνο με περιστατικά στην χώρα υποδοχής αλλά και περιστατικά που βίωσαν οι πρωταγωνιστές στην χώρα τους. Από την άλλη όσοι μαθητές θα παραστήσουν τους ρόλους υποδοχής ελπίζουμε μέσα από την δραματοποίηση να αντιληφτούν και αυτοί τις καταστάσεις που θα <<βιώσουν>> οι συμμαθητές τους και να οδηγηθούν σε μια ευαισθητοποίηση όσον αφορά την συμπεριφορά μας στην υποδοχή των μεταναστών.

ΤΕΤΑΡΤΟ ΣΤΑΔΙΟ- ΑΠΟΘΕΡΑΠΕΙΑ

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΑΣΚΗΣΗΣ-ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

Θα περπατήσουμε στον χώρο και θα πιαστούμε σε έναν κύκλο. Ένας ένας θα λέμε που μεταναστεύσαμε σήμερα και εφόσον τελειώσουμε όλοι θα κάτσουμε κάτω πάντα σε κύκλο. Θα τοποθετήσουμε στον κέντρο ένα κουτί που θα είναι το κουτί της οικούμενης. Θα μοιραστούν στα παιδιά κενά χαρτιά για να γράψουν τις εντυπώσεις τους όχι μόνο από την διδασκαλία αλλά και από το θέμα και πως αυτά το αποκόμισαν.

ΡΙΖΟΥ ΜΑΡΙΑ: Κ. Τσιάρα η διδασκαλία με τα παιδιά της πρώτης γυμνασίου μου φάνηκε ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα καθώς είχαμε την ευκαιρία να επικοινωνήσουμε με παιδιά αυτής της ηλικίας και να τους περάσουμε κάποια μηνύματα για τον ρατσισμό και την ξеноφοβία. Το καλό ήταν ότι κ τα παιδιά έδειξαν να ενδιαφέρονται για την διδασκαλία μας, δεν έδειξαν να βαριούνται κ έτσι μας ενθάρρυναν να συνεχίσουμε χωρίς να αγχωθούμε σχεδόν καθόλου, να τα διασκεδάσουμε, να τα ψυχαγωγήσουμε αλλά και να τους περάσουμε κάτι τόσο σημαντικό μέσα σε ένα τόσο μικρό χρονικό όριο!

Δικαίου Σταυρούλα: Εφόσον ορίστηκε η ομάδα με την οποία θα συνεργαζόμουν για την διδασκαλία στο μάθημά σας, ήμουν εξαιρετικά ενθουσιασμένη που δόθηκε στην ομάδα μας η ευκαιρία να έχουμε την πρώτη προσέγγιση στο

μελλοντικό χώρο εργασίας μας. Η συνεργασία με τα άτομα της ομάδας μου ήταν σε γενικές γραμμές άψογη και θεωρώ ότι είχαμε τα επιθυμητά αποτελέσματα σαν ομάδα. Σε προσωπικό επίπεδο η εμπειρία μου από την διδασκαλία ήταν αρκετά δημιουργική και εποικοδομητική διότι ήρθα σε επαφή με μαθητές της Ά γυμνασίου και προσπάθησα μέσω του θεατρικού παιχνιδιού να τους διαμορφώσω μια άποψη κατά της ξενοφοβίας και του ρατσισμού. Συγκεκριμένα εγώ παρουσίασα τα μουσικοζυμώματα, μια κινητική δραστηριότητα που είχε ως έξις: έχοντας ειδή αναζητήσει μουσικά ακούσματα από διάφορα μέρη του κόσμου, τα παιδιά έπρεπε με τις οδηγίες που τους έδινα να κινηθούν αναλόγως με τον ρυθμό και τον τόπο προέλευσης της μουσικής. Τα τραγούδια είχαν διάρκεια τριάντα δευτερόλεπτων και εναλλάσσονταν γρήγορα. Χαρακτηριστικό παράδειγμα ήταν: όταν ακούστηκε το τραγούδι της Κίνας ζήτησα από τα παιδιά να ενώσουν τα χέρια τους σε σχήμα πυραμίδας και να περπατήσουν στα γόνατα. Αξίζει να σημειωθεί πως η προετοιμασία αυτής της δραστηριότητας έγινε με μεγάλη προσήλωση, καθώς έπρεπε να βρω τις χαρακτηριστικές κινήσεις που έκανε κάθε λαός αντίστοιχα με το τραγούδι. Γενικότερα η εμπειρία μου απ την διδασκαλία και την επαφή μου με τα παιδιά ήταν ικανοποιητική. Πιστεύω πως τα κατάφερα πολύ καλά αλλά δεν μπορώ ακόμα να σχηματίσω μια ολοκληρωμένη άποψη διότι ήταν η πρώτη φορά. Θεωρώ πως στην επόμενη διδασκαλία έχοντας μια παραπάνω εμπειρία όσο αφορά την σχέση με τα παιδιά (διότι τα παιδιά σε μικρή ηλικία έχουν απρόβλεπτες συμπεριφορές που μπορεί να σε φέρουν σε δύσκολη θέση), ελπίζω να είμαι ακόμα πιο αξιόλογη στην διδασκαλία μου!

ΤΣΙΑΡΑ ΘΑΛΕΙΑ: Η άσκηση που είχα να κάνω με τα παιδιά ήταν, μια πρώτη δραματοποίηση. Είχαμε το πρώτο κομμάτι του κειμένου-ιστορίας και διαβάζοντας την έπρεπε να της δώσουμε ένα τέλος, το οποίο να το παρουσιάσουμε στα άλλα παιδιά. Με αυτό τον τρόπο τα παιδιά μπήκαν σε ρόλους αλλά και χρησιμοποίησαν την φαντασία τους. Αυτό που κατάλαβα από την συμμετοχή μου σε αυτή την άσκηση από την πλευρά του εμπυχωτή πως τα παιδιά σκέφτονται τελείως διαφορετικά από ότι εμείς, δώσανε το δικό τους τέλος. Και στο τέλος της άσκησης τα παιδιά θέλανε και άλλη τέτοια άσκηση, δεν φοβήθηκαν την έκθεση. Κάτι για το οποίο είχα ενδοιασμούς, αν θα συμμετέχουν.

ΓΑΛΛΟΥ ΕΛΕΝΑ: Για τις ανάγκες του μαθήματος «Παιδαγωγική του Θεάτρου IV: Η διδασκαλία της Θεατρικής αγωγής στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση», έπρεπε να χωριστούμε σε ομάδες και να οργανώσουμε μία διδασκαλία ώστε να την υλοποιήσουμε σε παιδιά της Α' γυμνασίου. Από την πρώτη στιγμή που το έμαθα, χάρηκα πολύ διότι θα μου δινόταν η ευκαιρία να κάνω την πρώτη μου προσπάθεια πάνω στο επάγγελμα που έχω σκοπό να ακολουθήσω μετά το πέρας της σχολής. Έτσι λοιπόν, γεμάτη όρεξη και ενέργεια βρέθηκα με την ομάδα μου, για να συζητήσουμε την πορεία που θα είχε αυτή η διδασκαλία.

Η ομάδα μου, ήταν αρκετά συνεργάσιμη! Δεν είχαμε προβλήματα επικοινωνίας και έτσι τα πράγματα κύλισαν ήρεμα. Αφού βρήκαμε το θέμα πάνω στο οποίο θα βασιστούμε, το οποίο ήταν «Ρατσισμός και ξενοφοβία», αρχίσαμε να οργανώνουμε την διδασκαλία μας. Η κάθε μία από εμάς, πήρε και ένα κομμάτι διδασκαλίας, όπου θα το παρουσίαζε στα παιδιά και αποφασίστηκε η κύρια δραματοποίηση του «μαθήματος», η οποία θα γινόταν σε ομάδες και θα συμμετείχαμε όλοι μαζί. Αφού τελειώσαμε με αυτό, περάσαμε στο υλικό κομμάτι που θέλαμε να χρησιμοποιήσουμε και ήμασταν έτοιμοι για την μεγάλη ημέρα.

Ως ημέρα διδασκαλίας, ορίστηκε η Δευτέρα 2 Δεκεμβρίου. Η ομάδα μου και εγώ, βρισκόμασταν ήδη στην αίθουσα «Λήδα Τασοπούλου» από το πρωί για φτιάξουμε την αίθουσα έτσι ώστε να δημιουργήσουμε ένα πιο άνετο και παιχνιδιάρικο κλίμα για τα παιδιά που θα ερχόντουσαν.

Εγώ, κατά ένα περίεργο λόγο δεν ήμουν τόσο αγχωμένη όσο περίμενα. Ήμουν ήρεμη και σίγουρη για τον εαυτό μου και αποφασισμένη για ένα ικανοποιητικό αποτέλεσμα. Με το που εισήλθαν τα παιδιά στην αίθουσα τρομοκρατήθηκα λίγο αλλά διήρκεσε μόνο λίγα λεπτά, μέχρι να ξεκινήσει η διδασκαλία. Όταν ήρθε η σειρά μου να παρουσιάσω το δικό μου «παιχνίδι» πήρα το λόγο και μπήκα στη μέση του μεγάλου κύκλου που είχαμε δημιουργήσει. Με δυνατή φωνή και αποφασιστικότητα άρχισα να εξηγώ στα παιδιά το τι επρόκειτο να συμβεί στην άσκηση. Το κομμάτι που είχα αναλάβει ήταν σχετικά εύκολο και διασκεδαστικό. Θα παίζαμε ένα παιχνίδι με τις Ηπείρους. Είχαμε φροντίσει κατά την είσοδο των παιδιών στην αίθουσα να τους μοιράσουμε τα κατάλληλα βραχιόλια (που είχαμε κατασκευάσει εμείς), τα οποία έγραφαν πάνω τις 5 κατοικήσιμες ηπείρους (Ασία, Αμερική, Αφρική, Ευρώπη και Ωκεανία) την κάθε μία με το δικό της χρώμα όπως ήταν διαμορφωμένο στους ολυμπιακούς κύκλους. Η επιλογή των βραχιολιών έγινε τυχαία. Έτσι λοιπόν αυτόματα τα παιδιά ήταν ήδη χωρισμένα σε ομάδες. Η άσκηση ήταν η εξής : Τα παιδιά είναι ήδη καθισμένα σε καρέκλες σε ένα μεγάλο κύκλο. Όμως μία καρέκλα είχε αφαιρεθεί έτσι ώστε να μένει όρθιο πάντα ένα άτομο. Στην προκειμένη περίπτωση έμεινα όρθια εγώ, με την αφορμή να εξηγήσω την άσκηση. Ξεκίνησα

λοιπόν να λέω την φράση: Να σηκωθεί επάνω μια συγκεκριμένη ήπειρος, για παράδειγμα η Ευρώπη. Τα παιδιά που έχουν το βραχιόλι που γράφει την ήπειρο που έχει ακουστεί, πρέπει να σηκωθούν από την καρέκλα και να τρέξουν μέσα στον κύκλο με σκοπό να καθίσουν σε μία άλλη. Δεν επιτρέπεται να καθίσουν στην ίδια, ούτε και στην διπλανή καρέκλα αλλά σε κάποια τελείως διαφορετική. Έτσι το παιδί που θα μείνει όρθιο χωρίς καρέκλα θα δώσει την επόμενη εντολή με μια άλλη ήπειρο. Βέβαια, υπάρχει και η εντολή Κόσμος. Όταν κάποιος πει: να σηκωθεί ο κόσμος, τότε αυτόματα όλα τα παιδιά από όλες τις ηπείρους σηκώνονται και τρέχουν να βρουν μια άλλη άδεια καρέκλα. Η άσκηση επετεύχθη με επιτυχία και ήμουν πολύ ενθουσιασμένη. Με πρόσεχαν όλοι και αυτό μου έδωσε φοβερή ικανοποίηση και αυτοπεποίθηση.

Τέλος, εκτός από το παιχνίδι που παρουσίασα, είχα να κατευθύνω και την δική μου ομάδα στην κύρια δραματοποίηση, όπου ήταν η Ευρώπη. Οφείλω να ομολογήσω ότι τα παιδιά ήταν πολύ συνεργάσιμα ένα προς ένα. Στο πρώτο μέρος της δραματοποίησης έπρεπε τα παιδιά να κάνουν μία απεικόνιση από την ήπειρο που τους είχε δοθεί. Η δική μου επέλεξε να ασχοληθεί με την ελληνική μυθολογία και να αναπαραστήσει την Οδύσσεια. Η δεύτερη φάση ήταν ένα σενάριο. Τους δινόταν η αρχή από ένα σενάριο που είχε ως θέμα τον ρατσισμό και την ξеноφοβία φυσικά, και έπρεπε εκείνα με την σειρά τους να συνεχίσουν την ιστορία και να βρουν ένα τέλος ώστε να ανεβούν στην σκηνή και να το αναπαραστήσουν. Οφείλω να ομολογήσω ότι δεν περίμενα να βγει τόσο επιτυχημένο. Όλα τα παιδιά συνεργάστηκαν μόνα τους χωρίς καμία βοήθεια και δημιούργησαν ένα σενάριο πρωτότυπο και εντυπωσιακό. Ενθουσιάστηκα και συγκινήθηκα. Τους θαύμασα πραγματικά.

Έτσι λοιπόν πέρασε και αυτή η εμπειρία. Μου άφησε θετικά συναισθήματα και μου προσέφερε μια φανταστική εμπειρία. Ανυπομονώ για την επόμενη διδασκαλία και ελπίζω να είναι σύντομα γιατί με κέρδισε η διδασκαλία και είναι αυτό το επάγγελμα που θέλω οπωσδήποτε να ακολουθήσω.

ΚΟΥΡΣΟΒΙΤΗ ΝΑΝΣΥ: Η άσκηση που είχα να παρουσιάσω ήταν άσκηση εισαγωγής στην κύρια δραματοποίηση. Τα παιδιά περπατούσαν διάσπαρτα στο χώρο καθώς έπαιζε μουσική. Σε διάφορα σημεία της αίθουσας είχαμε τοποθετήσει 5 κύκλους καθένας από τους οποίους συμβόλιζε και μια ήπειρο. Όταν η μουσική σταματούσα 2 εμπυχωτές που κινούνταν στο χώρο έπρεπε να «πιάσουν» 1 μαθητή σχηματίζοντας μια «φωλιά» με τα χέρια τους και τότε το παιδί καλούνταν να πει την φράση «αν έπρεπε να μεταναστεύσω κάπου θα πήγαινα στην ...» και τότε όσοι ήθελαν να μεταναστεύσουν σ' αυτήν την ήπειρο, έτρεχαν στον κύκλο.

Όταν έμαθα ότι η τάξη που θα αναλαμβάναμε για την πρώτη μας διδασκαλία ήταν η Α΄ τάξη του γυμνασίου μου προκλήθηκε κάποιο ενδιαφέρον και στην αρχή νόμιζα ότι τα πράγματα θα ήταν πιο εύκολα αφού πλέον τα παιδιά σ'αυτήν την ηλικία θα είναι περισσότερο συνεννοήσιμα από παιδιά δημοτικού. Όταν λοιπόν τα παιδιά εισήλθαν στην αίθουσα τρομοκρατήθηκα γιατί δεν ήταν τόσο «ήρεμα» όσο τα περίμενα. Στην αρχή ήμουν πολύ κουμπωμένη και διστακτική απέναντί τους καθώς δεν είχα καθόλου εμπειρία κ είχα τρομερό άγχος. Δεν ήξερα πώς να αντιμετωπίσω της φωνές τους και το γεγονός ότι δεν σιωπούσαν όταν τους λέγαμε να κάνουν ησυχία για να ξεκινήσουμε. Σιγά σιγά όμως όταν ο πρώτος εμπυχωτής έκανε την άσκηση γνωριμίας και είδα ότι «ησυχάζουν» και ότι αυτό που τους κάνουμε τους φέεται ενδιαφέρον, ηρέμησα και άρχισα να παίζω μαζί τους σαν να είμαι κ εγώ παιδί. Όταν όμως ήρθε η σειρά μου να τους κάνω την άσκηση εισαγωγής για την κύρια δραματοποίηση πήγα να χάσω τα λόγια μου κ άρχισα να τρέμω, και όταν κατάλαβα ότι είχα την προσοχή τους συνέχισα χωρίς καμία δυσκολία και απόλαυσα και εγώ μαζί τους την συνέχεια της διδασκαλίας.

Τέλος όταν διάβασα αυτά τα όμορφα λόγια που μας έγραψαν στην αξιολόγηση χάρηκα πάρα πολύ γιατί οι κόποι όλης της ομάδας ανταμείφθηκαν και κάναμε μέσα σε λίγη ώρα μερικές παιδικές ψυχές χαρούμενες.

ΓΚΙΟΥΛΟΥ ΝΑΝΑ: Η Δευτέρα 2 Δεκεμβρίου, η ημέρα που η ομάδα μου κι εγώ παρουσιάσαμε τις παιδαγωγικές δραστηριότητες στα παιδιά της Α' Τάξης του 2ου Γυμνασίου Ναυπλίου, θα μου μείνει αξέχαστη. Ομολογώ πως στην αρχή είχα άγχος, καθώς δεν είχα πότε κάποια παρόμοια εμπειρία με παιδιά. Ωστόσο, μόλις οι μαθητές άρχισαν να μπαίνουν στην αίθουσα διδασκαλίας, φαινότουσαν ευδιάθετοι και χαρούμενοι, με αποτέλεσμα να μας μεταδώσουν αυτή τη θετική ενέργεια και να μας αποβάλλουν κάθε άγχος. Νιώθω πως είχα μεγάλη ευθύνη απέναντι στην ομάδα μου και στα παιδιά, καθώς από πριν είχαμε συμφωνήσει με τις συμφοιτήτριές μου να παρουσιάσω εγώ την πρώτη δραστηριότητα, γεγονός που σήμαινε ότι θα ήμουν εγώ αυτή που θα έδινε την πρώτη εντύπωση στα παιδιά. Μπορώ να πω ότι είμαι ικανοποιημένη καθώς η πρώτη εντύπωση που πήραν τα παιδιά από μένα ήταν πολύ καλή και θετική και βέβαια το ωραίο κλίμα εξακολούθησε να υπάρχει και στη συνέχεια κατά τη διάρκεια που οι συμφοιτήτριές μου παρουσίαζαν με τη σειρά τις υπόλοιπες δραστηριότητες και φυσικά διατηρήθηκε μέχρι το τέλος.

Θεωρώ ότι το θέμα Ξενοφοβία-Ρατσισμός, που επιλέξαμε να τους παρουσιάσουμε μέσω της υποδειγματικής διδασκαλίας μας, δεν ήταν εύκολο. Όμως, τα παιδιά μας ενθουσίασαν με τις γνώσεις τους, την δημιουργικότητα τους και την κατανόηση που έδειξαν πάνω στο θέμα. Οι ζηηροί μαθητές έδειξαν πως δεν είναι μόνο άτακτοι αλλά είναι και πολύ ευαίσθητοι ενώ οι εσωστρεφείς μαθητές δεν

δίσταναν να εξωτερικεύσουν τα συναισθήματα και τις ιδέες τους. Όλα τα παιδιά συμμετείχαν και έδειχναν να μαθαίνουν και να διασκεδάζουν παράλληλα. Αυτό επιβεβαιώθηκε σε εμάς όταν πλέον τα παιδιά είχαν φύγει και εμείς τα μέλη της ομάδας διαβάσαμε τις δικές τους αξιολογήσεις. Ήταν μια πολύ ευχάριστη έκπληξη για εμάς να διαβάζουμε τα θετικά τους σχόλια και κυρίως να συνειδητοποιούμε, μέσα από τα γράμματα που μας είχαν αφήσει, ότι είχαν καταλάβει την ουσία όλου του θεατρικού παιχνιδιού και είχαμε καταφέρει να τους περάσουμε τα νοήματα ενάντια στον ρατσισμό και την ξενοφοβία. Πιστεύω πως η ομάδα συνεργάστηκε άψογα κι αυτό βγήκε και στη διδασκαλία που παρουσιάσαμε στα παιδιά τα οποία έφυγαν ενθουσιασμένα. Ήταν μια καταπληκτική εμπειρία και ευχαρίστως θα την ξαναέκανα.

Πετριδη Τζέιντη Το θέμα που είχαμε <<ρατσισμός και ξενοφοβία >> μας έδωσε την δυνατότητα να έχουμε και διαπολιτισμικές ασκήσεις και δημιουργήσαμε ένα πρόγραμμα διδασκαλίας με αρκετή κίνηση και ζωντάνια

Η πρώτη φάση μας λειτούργησε εξαιρετικά εφόσον καταφέραμε τα παιδιά να κινηθούν χωρίς να τους επιβληθεί και μας βοήθησε να μπούμε στην δεύτερη φάση ομαλά και με ρυθμό.

Το δεύτερο στάδιο είχε δυο ασκήσεις που απαιτούσαν από μας αρκετή προετοιμασία τα μουσικοζυμώματα και το παντοζώ. Ευτυχώς κυρίως στην πρώτη η εμπυχώτρια που είχε αναλάβει να την παρουσιάσει, μαζί με τους υπόλοιπους είχε κάνει καλή προεργασία γιατί έχοντας 30 μουσικά, διαφορετικά, κομμάτια ήταν δύσκολο οι μαθητές να αυτοσχεδιάσουν κινήσεις και έτσι είχαμε έτοιμες, backup, οδηγίες.

Το τρίτο στάδιο είχε επίσης πολύ καλή εξέλιξη αλλά δυστυχώς ξεφύγαμε από τους χρόνους μας και αναγκαστήκαμε να μην κάνουμε το τέταρτο στάδιο στην ολότητα του όπως αυτό είχε οριστεί. Οι μαθητές πάντως το διασκέδασαν, εκφραστήκαν και είχαμε και δυο παραδείγματα που έμενα προσωπικά μου έκαναν εντύπωση. Στην κύρια δραματοποίηση η μια ομάδα αποφάσισε να φέρει τον επόπτη εργασίας, κάτι που ούτε εμείς δεν είχαμε σκεφτεί καθόλου κατά την διάρκεια που φτιάχναμε τα σενάρια και σε μια άλλη ομάδα ο αλλοδαπός μαθητής αποφάσισε να πάρει τον ομώνυμο ρόλο και οι συμμαθητές του επέλεξαν η εξέλιξη να είναι τέτοια ώστε να λυτρώνουν τον αλλοδαπό από τις κατηγορίες που του είχαν αρχικά προσάψει.

Τέλος, το θετικό για μένα ήταν πως ακόμα και μαθητές που ήρθαν με περιπαικτική διάθεση, προσηλώθηκαν στις ασκήσεις με ευαισθησία. Η συνεργασία μεταξύ μας ήταν απολύτως λειτουργική, πόσο μάλλον αν λάβουμε υπόψη μας και την εξαφάνιση ενός εμπυχωτή την τελευταία στιγμή. Χρησιμοποιήσαμε αρκετό οπτικοακουστικό υλικό και φτιάξαμε και ένα βίντεο για την ώρα της προετοιμασίας της δραματοποίησης ελπίζοντας στην δύναμη της υποβολής κάτι που έστω και με έναν μαθητή επέτυχε

απόλυτα (το παράδειγμα του μαθητή Αντώνη που αυτό το βίντεο ήταν η αφορμή να δει έστω και την τελευταία στιγμή αυτό που κάναμε με προσήλωση και σοβαρότητα. Θα το ξανάκανα ξανά και ξανά με μεγάλη μου χαρά.

Μαριάννα Κονάκα Ήμουν από την αρχή τρομοκρατημένη με το γεγονός της επαφής μου με παιδιά. Αυτό το συναίσθημα με κατέκλυζε μέχρι και την τελευταία στιγμή. Το αναπάντεχο για μένα ήταν ότι τελικά την ώρα της διδασκαλίας όχι μόνο μου έφυγε όλη αυτή η αρνητικότητα αλλά ανακάλυψα ότι και μου άρεσε πολύ αλλά κυρίως ότι τα παιδιά είχαν επικοινωνία μαζί μου και ότι το χαίρονταν και αυτά. Κρίνοντας και από τα λεγόμενα των υπόλοιπων εμπυχωτών κατ' ιδίαν εν τέλει συνηδειτοποίησα ότι η επαφή μου και η μεταδοτικότητά μου με τα παιδιά είναι σε καλό δρόμο.

Δεν θα μείνω σε αυτά που πήγαν καλά αλλά κυρίως στα μικροπροβλήματα που είχαμε. Τα σημαντικότερο είναι ότι ξεφύγαμε από τους χρόνους όπως αυτοί είχαν οριστεί. Το άλλο ήταν πως τελευταία στιγμή μας έλειψε ένας εμπυχωτής αλλά ευτυχώς αυτό καταφέραμε και το δουλέψαμε χωρίς επιπτώσεις.

Αύτη η διδασκαλία με έπεισε να ασχοληθώ πιο ενεργά με το παιδαγωγικό κομμάτι του δράματος και είναι κάτι που θα συνεχίσω να κάνω τουλάχιστον μέχρι το τέλος του έτους με μεγάλη μου χαρά και κάθε φορά με μεγαλύτερη ικανοποίηση.

12.

Τμήμα Θεατρικών Σπουδών

Σχολή Καλών Τεχνών Παν/μιου Πελοποννήσου

**«Η Διδασκαλία της Θεατρικής Αγωγής στην
Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση»**

2013

Διδάσκων. Α.Τσιάρας

ΣΧΕΔΙΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ 16/12/2013

«Σχολικός εκφοβισμός»

Α΄ Λυκείου

Εμπυχωτές:

Κατσού Ελεονώρα, Καψή Βασιλική, Μπινίκου Μαρία,
Παπαδημητρίου Κωνσταντίνα, Χρυσοβέργη Άννα,

Στόχοι προγράμματος:

- Η ευαισθητοποίηση των μαθητών απέναντι στο φαινόμενο του εκφοβισμού.
- Ορισμοί και μορφές της βίας, ώστε να αναγνωρίζονται.
- Αναγνώριση πράξεων σχολικού εκφοβισμού. Να μπορούν οι μαθητές να περιγράφουν - εξηγούν γιατί μια πράξη είναι σχολικός εκφοβισμός
- Κατανόηση πως υπάρχουν τρία είδη ρόλων με τους οποίους εμπλέκεται κάποιος σε ένα επεισόδιο σχολικού εκφοβισμού: να εκφοβίζει, να εκφοβίζεται και να παρατηρεί να συμβαίνουν περιστατικά εκφοβισμού στο σχολείο του.
- Κατανόηση πως ο εκφοβισμός είναι μια συμπεριφορά σκόπιμη.

ΓΝΩΡΙΜΙΑ – ΕΝΕΡΓΟΠΟΙΗΣΗ (διάρκεια 15΄)

1. Πες το με μια κίνηση

(Εμπυχώνουν: Βασιλική Καψή – Σβετλάνα Σταμπολίδου)

Όλοι όρθιοι σε κύκλο. Κάποιος θα μπει στο κέντρο του κύκλου και θα πει το όνομα του συνοδεύοντας το με όποια κίνηση θέλει, αυθόρμητα, χωρίς να τη σκεφτεί.

Όλοι οι άλλοι προσέχουμε την κίνηση και τον τρόπο που λέει το όνομα του και προσπαθούμε να το επαναλάβουμε όσο το δυνατόν με τη μεγαλύτερη ακρίβεια δυο τρεις φορές.

Αυτός που είναι το κέντρο παρατηρεί το καθρέφτισμα του εαυτού του στους άλλους και στη συνέχεια επιστρέφει στον κύκλο προτείνοντας σε κάποιον άλλο να μπει στο κέντρο.

Θα συνεχίσουμε έτσι μέχρι να μπουν όλοι στον κύκλο.

2. Επαφή με το χώρο

(Εμπυχώνουν: **Ελεωνόρα Κατσού**)

Στεκόμαστε όλοι όρθιοι. Κινούμαστε ελεύθερα στο χώρο, τον παρατηρούμε και τον γνωρίζουμε .

Προσέχουμε τις λεπτομέρειες που μέχρι τώρα δεν είχαμε δει. Ερχόμαστε σ' επαφή με όλες μας τις αισθήσεις(«Αγγίξτε, μυρίστε, ακούστε τους ήχους που σας περιβάλλουν.») Βρίσκει ο καθένας μια θέση και προτρέπεται να καθίσει για λίγο σιωπηλός, με τα μάτια κλειστά.

ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ – ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ (διάρκεια 10΄)

3. Οδήγησε τον Τυφλό

(Εμπυχώνουν: **Ελεωνόρα Κατσού** – σε συνέχεια της προηγούμενης δραστηριότητας χωρίς να γίνει διακοπή)

α) Η ομάδα χωρίζεται σε ζεύγη, ο Α οδηγεί τον Β, που έχει τα μάτια κλειστά. Ο Α είναι πάντα πίσω από τον Β και με τα χέρια στη πλάτη τον μετακινεί απαλά στο χώρο. Μπορεί να υπάρξει μια συμφωνία για τη στροφή δεξιά, αριστερά, το στοπ, κ.λ.π. Εναλλακτικά, ο Α μπορεί να κρατάει τον Β από το μπράτσο.

β) Όταν ο «τυφλός» αισθανθεί ασφαλής, ο εμπυχωτής μπορεί να φωνάξει ΣΤΟΠ και να ζητήσει από τον «οδηγό» να απομακρυνθεί μαλακά και να βρει έναν άλλο «τυφλό» να οδηγήσει. Η διαδικασία της αλλαγής «οδηγών» μπορεί να επαναληφθεί πολλές φορές.

4. Ενώνοντας τα σώματα

(Εμπυχώνουν: **Κωνσταντίνα Παπαδημητρίου**)

A) Χωρισμός σε ζευγάρια (μπορούν να διατηρηθούν τα ζευγάρια από την προηγούμενη δραστηριότητα). Ο εμπυχωτής λέει τα μέλη του σώματος, τα οποία οι συμπαίκτες πρέπει να ενώσουν- κεφάλι με κεφάλι, πατούσα με πατούσα ή και διαφορετικά μέλη του σώματος – μάγουλο με ώμο, γόνατο με κοιλιά κλπ. Το παιχνίδι συνεχίζεται με αλλαγή συμπαίκτη, όταν ο εκπαιδευτικός πει «αλλαγή».

B) Ο εμπυχωτής δίνει εντολές όπως «Τρεις να ενώσουν τα κεφάλια τους», «Έξι να ενώσουν τις πλάτες τους». Όταν δημιουργούνται ομάδες των έξι η άσκηση ολοκληρώνεται και ζητείται να καθίσουν οι συμμετέχοντες στο πάτωμα.

ΔΡΑΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ

ΠΡΟΒΟΛΗ ΒΙΝΤΕΟ (διάρκεια 5')

Τέσσερις ομάδες των πέντε/έξι συμμετεχόντων λαμβάνουν έκαστη ένα θέμα με αφορμή το σύντομο βίντεο που προβλήθηκε:

- Λεκτική βία
- Ψυχολογική / Συναισθηματική βία
- Σωματική βία
- Διαδικτυακή βία

Κάθε ομάδα διαπραγματεύεται την έννοια που της ανατέθηκε με την υποστήριξη των εμπυχωτών, μέσω των παρακάτω δραστηριοτήτων:

Ομάδες	Ομάδα Α	Ομάδα Β	Ομάδα Γ	Ομάδα Δ
Θέματα	Λεκτική βία	Ψυχολογική / Συναισθηματική βία	Σωματική βία	Διαδικτυακή βία
Εμπυχωτές	Μπινίκου Μαρία	Κατσού Ελεονόρα Παπαδημητρίου Κωνσταντίνα	Καφή Βασιλική Σταμπολίδου Σβεtlάνα	Χρυσοβέργη Άννα
Δραστηριότητα	Διαγώνιος	Σειρά από δυναμικές εικόνες	Παντομίμα	Θεατρική δράση- Σκετς

Όλες οι ομάδες ξεκινούν να εργάζονται για την προετοιμασία των δραστηριοτήτων τους. Το βίντεο λειτουργεί ως ερέθισμα ενεργοποίησης. Οι ομάδες παρουσιάζουν σε σειρά (Ομάδα Α, Ομάδα Β, Ομάδα Γ, Ομάδα Δ). (διάρκεια προετοιμασίας 15 - 20')

5. Διαγώνιος (διάρκεια 5-7')

Ορίζεται μια διαγώνια διαδρομή που πρέπει να διανυθεί. Όλοι μαζεύονται από την ίδια πλευρά και δύο δυο ξεκινούν να διανύσουν τη διαγώνια διαδρομή. Ο ένας έχει ως στόχο να φτάσει στην άλλη πλευρά ενώ ο άλλος να τον εμποδίσει με κάθε τρόπο, χρησιμοποιώντας μόνο το λόγο.

6. Σειρά από δυναμικές εικόνες (διάρκεια 5' - 7')

α) Κάποιος μπαίνει στον χώρο και παίρνει μια στάση, σχετική με την έννοια που έχει ανατεθεί στην ομάδα. Μετά μπαίνει και κάποιος άλλος για να συμπληρώνει την εικόνα, παίρνοντας μια στάση κοντά ή μακριά, ακουμπώντας ή όχι τον πρώτο. Κατόπιν, ένας τρίτος συμπληρώνει την εικόνα. Τα παραπάνω γίνονται χωρίς κανείς να σχολιάζει, να υποδεικνύει ή να εξηγεί τις προθέσεις του.

β) Η υπόλοιπη ομάδα συζητά τη σύνθεση που προέκυψε, π.χ. ποιοι είναι, πού είναι, τι σχέση έχουν, τι έχει συμβεί λίγο πριν, τι θα συμβεί μετά κ.λ.π. Με αυτή τη μέθοδο μπορεί επίσης να φτιαχτεί μια σειρά από διαδοχικές εικόνες – ταμπλό- που να διηγούνται μια ιστορία ή μια κατάσταση.

Το σημαντικό είναι ότι όλοι μπορούν να συνεισφέρουν στο χτίσιμο μιας μικρής ιστορίας χωρίς να ξέρουν τι είχε ο προηγούμενος στο μυαλό του.

7. Παντομίμα (διάρκεια 5' - 7')

Προσπαθούν να φανταστούν έναν τρόπο να αναπαραστήσουν αυτή την έννοια, χρησιμοποιώντας το σώμα χωρίς την παρέμβαση του λόγου. Μπορούν να χρησιμοποιηθούν διαφορετικοί ρυθμοί και διάρκειες στις κινήσεις δημιουργώντας κάθε φορά διαφορετικό αποτέλεσμα.

8. Θεατρική δράση – Σκετς (Εξωτερικεύοντας την «εσωτερική φωνή») (διάρκεια 5' - 7')

Θεατρική δράση – σκετς, με στόχο να αναπαρασταθεί η διαδικτυακή βία και να αναδειχθεί ο τρόπος που βιώνεται και από το θύμα και από το θύτη.

ΣΥΖΗΤΗΣΗ – ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ (διάρκεια 15')

Οι ομάδες μετά την ολοκλήρωση των δραστηριοτήτων κάθονται σε κύκλο και με την παρότρυνση των εμπυχωτών συζητούν για τα θέματα που προέκυψαν και τα όσα σκέφτονται μετά τις παρουσιάσεις. Ως εξέλιξη των δραστηριοτήτων προτείνουν εναλλακτικούς τρόπους επίλυσης των συγκρούσεων ή των δράσεων που παραστάθηκαν.

9. Η καλή σου η κουβέντα

Οι εμπυχωτές ζητούν από τα μέλη των ομάδων να παρατηρήσουν για λίγα λεπτά τους άλλους και να σκεφτούν 1-2 θετικά σχόλια γι' αυτούς και για τις δράσεις που πραγματοποίησαν.

10. Όχι στη βία, ναι στη φιλία

Όλοι οι συμμετέχοντες στη δράση αφήνουν γραπτά τις σκέψεις και τα συναισθήματα τους σε χαρτί του μέτρου όπου στο κέντρο του έχει αποτυπωθεί το σύνθημα «Όχι στη βία, Ναι στη φιλία». Το χαρτί θα μπορούν να μεταφέρουν στην τάξη ως στοιχείο για περαιτέρω προβληματισμό και δράση.

ΑΥΤΟ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ από τους εμπυχωτές:

ΚΑΨΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ

«ΕΝΔΟΣΧΟΛΙΚΗ ΒΙΑ»

16/12/13

Ήταν μια πολύ όμορφη εμπειρία και η δεύτερη διδασκαλία. Μπορώ να πω ότι την ευχαριστήθηκα περισσότερο από την πρώτη γιατί ήξερα πλέον τι πρέπει να κάνω και πως να αντιμετωπίσω την όλη κατάσταση. Τα παιδιά ήταν πάρα πολύ συνεργάσιμα και αμέσως κατάλαβαν το θέμα και τους στόχους της διδασκαλίας. Αρκετές φορές με εξέπληξαν με τις γνώσεις τους πάνω στο θέμα που συζητούσαμε. Φάνηκαν να μη βαριούνται και αυτό με χαροποίησε ιδιαίτερα. Σίγουρα αν μου δοθεί η ευκαιρία θα το ξανακάνω χωρίς κανένα δισταγμό. Όσον αφορά την ομάδα μου, υπήρξε τέλεια συνεργασία και συνεννόηση και νομίζω πως αυτό φάνηκε στο αποτέλεσμα. Ευχαριστώ το Πανεπιστήμιο που δίνει τέτοιες εμπειρίες στους φοιτητές και στις φοιτήτριες του.

Κατσού Ελεονώρα

Η διδασκαλία που πραγματοποιήσαμε στην τάξη της Α' λυκείου ήταν μια μοναδική εμπειρία που δίδαξε τόσο σε εμάς όσο και στους μαθητές την έννοια του σχολικού εκφοβισμού. Συγκεκριμένα, ασχοληθήκαμε με το θέμα του σχολικού εκφοβισμού και το πώς εμφανίζεται στον σχολικό χώρο, πως τον βιώνουν οι ίδιοι οι μαθητές αλλά και τι μπορούμε να κάνουμε για να αντιμετωπίσουμε το φαινόμενο αυτό. Μέσω των διαφόρων αυτών ασκήσεων που πραγματοποιήσαμε κατά τη διάρκεια της διδασκαλίας παρατήρησα ότι τα παιδιά στο μεγαλύτερο ποσοστό τους ανταποκρίθηκαν θετικά και ήταν αρκετά δεκτικά στο να ακούσουν αλλά και να πουν τις απόψεις τους. Φάνηκε ότι και τα ίδια τα απασχολούσε το εν λόγω θέμα και ήταν πρόθυμα να το συζητήσουν μαζί μας. Αναμφίβολα, η διδασκαλία αυτή αποδείχθηκε μια ξεχωριστή εμπειρία καθώς μας έδωσε την ευκαιρία να αναστοχαστούμε γύρω από το φαινόμενο του σχολικού εκφοβισμού και να αντιληφθούμε και την αντίστοιχη οπτική των μαθητών πάνω σ' αυτό.

Μπινίκου Μαρία

Η διδασκαλία της 16^{ης} Δεκεμβρίου υπήρξε η δεύτερη όπου έλαβα μέρος για το μάθημα της *Θεατρικής Αγωγής στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση* αλλά και μια εντελώς διαφορετική εμπειρία από την προηγούμενη η οποία απευθύνονταν σε παιδιά Α' τάξης του Δημοτικού σχολείου.

Η συνεργασία με τους υπολοίπους εμπυχωτές – εκπαιδευτές ήταν ιδιαίτερα δημιουργική καθώς από την αρχή έδειξαν εξαιρετικό ενδιαφέρον και συνέπεια σε κάθε διαδικασία που αφορούσε στην οργάνωση και την προετοιμασία.

Η θεματική ήταν το πρώτο στοιχείο που μας απασχόλησε. Σύντομα οδηγηθήκαμε στην επιλογή του «Σχολικού Εκφοβισμού» ορμώμενοι από το θέμα της διημερίδας που οργάνωσε ο φορέας *Δίκτυο για το Θέατρο στην Εκπαίδευση* για το 2013. Στη συνέχεια μας απασχόλησε η έρευνα ώστε να καλύψουμε πλήρως κάθε εκδοχή του φαινομένου και με συνέπεια προς τα παιδιά, να επινοήσουμε και να συνθέσουμε μια σειρά από δραστηριότητες και ερεθίσματα που θα αρκούσαν για να προβληματίσουν και να εμπνεύσουν τους μαθητές γύρω από ένα τόσο επίκαιρο θέμα.

Η οργάνωση της διδασκαλίας σε βήματα και η δόμηση των δραστηριοτήτων εξελίχθηκε με ομαδική εργασία και συγκέντρωση στους στόχους που από την αρχή είχαν τεθεί ως προϋπόθεση για την επιτυχή έκβαση του προγράμματος. Κάθε εμπυχωτής ανέλαβε μέρος της διδασκαλίας το οποίο ανέπτυξε και στην πορεία πραγματοποίησε.

Κατά την εφαρμογή της διδασκαλίας οι μαθητές ανταποκρίθηκαν θετικά και με τρόπο δημιουργικό κατέληξαν ακόμη και να μας εκπλήξουν με την ωριμότητα και την αποτελεσματικότητα των προτάσεων τους.

Σταμπολίδου Σβετλάνα:

Αρχίζοντας με την πρώτη άσκηση οι εμπυχωτές θελήσαμε να τους φέρουμε πιο κοντά και να ελευθερωθούν μέσα στον χώρο. Η άσκηση ήταν η εξής: μπήκαμε όλοι μαζί σ' έναν κύκλο και με την σειρά έμπαινε κάποιος στο κέντρο λέγοντας το όνομά του. Το όνομα όμως έπρεπε να συνοδεύει και κάποια κίνηση, οτιδήποτε έκφραζε και ήθελε να κάνει αυτός που βρισκόταν στον κύκλο. Αυτό που παρατήρησα είναι ότι αν και γνωρίζονταν τα παιδιά μεταξύ τους υπήρχε από κάποιους μία συστολή ως προς τις κινήσεις, κάτι το οποίο δεν μου φάνηκε παράξενο διότι βρίσκονταν μέσα σε έναν άγνωστο χώρο με άγνωστους ανθρώπους. Άλλωστε αυτό το σκοπό είχε και η άσκηση να λυθούν περισσότερο ως προς τις κινήσεις μέσα στον χώρο και απέναντι στους συμμαθητές τους και εμάς τους εμπυχωτές διότι όλα αποσκοπούσαν στην τελική δραματοποίηση. Επίσης παρατήρησα ότι παρ' όλη τη συστολή όλα τα παιδιά συμμετείχαν και αυτά που ντρεπόντουσαν περισσότερο τους βοηθούσαν τα παιδιά που ήταν στον κύκλο. Έτσι σιγά σιγά άρχισα κι εγώ η ίδια να νιώθω πιο άνετα με τα παιδιά αν και είχα άγχος στην αρχή.

Στην συνέχεια προχωρήσαμε στην άσκηση «επαφή με τον χώρο», Σε αυτήν την άσκηση τα παιδιά με βάση τις οδηγίες που άκουγαν από την εμπυχωτρία κινούνταν μέσα στον χώρο ελεύθεροι με σκοπό να τον παρατηρήσουν να τον γνωρίσουν να νιώσουν πιο άνετα και με απώτερο σκοπό να συγκεντρωθούν. Σε αυτήν την άσκηση παρατήρησα ότι αρχικά αυτό ήταν δύσκολο για τους μαθητές γιατί ενώ ήταν σχετικά ήρεμοι είχαν μια πιο παιχνιδιάρικη στάση απέναντι στην άσκηση. Στην συνέχεια όμως σιγά σιγά υπήρξε η ηρεμία που επιδιώξαμε. Γενικά μπορώ να πω ότι οι συγκεκριμένοι μαθητές ήταν πολύ ήρεμοι κάτι που μας βοήθησε πολύ σε όλη τη διαδικασία της διδασκαλίας και

κάτι το οποίο αρχικά δεν το περίμενα και με ξάφνιασε. Και αυτό είναι μία καλή άσκηση ακόμα και για τους εμψυχωτές διότι μπορεί κάποτε από το άγχος να περιμένεις να δεις άλλα πράγματα και στην τελική βλέπεις άλλα έτσι καλό είναι να αφήνουμε τις καταστάσεις να έρχονται και να είμαστε προετοιμασμένοι όχι μόνο για μία αλλά για πολλές.

Η τρίτη άσκηση ήταν η άσκηση όπου οι μαθητές χωρίζονταν ανά δύο. Ο ένας ήταν ο τυφλός και ο άλλος ο οδηγός του. Άρα ο τυφλός έκλεινε τα μάτια του και αφηνόταν στον διπλανό του ο οποίος τον οδηγούσε με διάφορους τρόπους. Αυτή η άσκηση είχε ως σκοπό την συνεργασία και την εμπιστοσύνη. Όντως δεν είναι εύκολο να κλείσεις τα μάτια σου και να αφεθείς στον διπλανό σου. Όμως η εμπιστοσύνη είναι κάτι που είναι αναγκαίο για να μπορείς να συνεργαστείς με τον άλλον και να δημιουργήσεις μια δραματοποίηση γι' αυτό και η άσκηση δεν θα μπορούσε να λείπει από την διδασκαλία μας. Σε αυτήν την άσκηση μου άρεσε το γεγονός ότι τα παιδιά αφέθηκαν και όντως ακολουθούσαν τις οδηγίες των διπλανών τους.

Στην συνέχεια οι μαθητές έπρεπε να χαριστούν από τα αρχικά τους ζευγάρια και να προχωρήσουν στην επόμενη άσκηση η οποία ήταν: περπατάνε όλοι μέσα στον χώρο και με τις οδηγίες του εμψυχωτή ενώνουν ανά πέντε τα πόδια τους, ανά έξι τα κεφάλια τους. Εδώ παρατήρησα ότι δεν ήταν τόσο εύκολο στην πράξη διότι είτε δεν ακολουθούσαν ακριβώς τις οδηγίες είτε τις καταλάβαιναν λάθος κατά συνέπεια να μην βγαίνει το επιθυμητό αποτέλεσμα. Στο τέλος καταφέραμε και τους χωρίσαμε σε ομάδες που αυτός ήταν και ο αρχικός μας στόχος. Εδώ παρατήρησα ότι όταν έχουμε σχεδιάσει μία άσκηση με συγκεκριμένο τρόπο όταν στην πράξη δεν μας βγαίνει ακριβώς έτσι καλό είναι να προσαρμοζόμαστε στις καταστάσεις και να είμαστε σε ετοιμότητα έτσι ώστε να μην ξεφύγει εντελώς η κατάσταση, όπως και έγινε.

Στην συνέχεια όπως χωριστήκαμε σε ομάδες τους βάλαμε ένα video σχετικό με την βία στο σχολείο. Όπου παρατήρησα ότι η ατμόσφαιρα και το πλαίσιο που δημιουργήσαμε έπαιξε πολύ σημαντικό ρόλο και τους άρεσε η προβολή όπως έγινε, με αποτέλεσμα να είναι πιο συγκεντρωμένοι σε αυτό που έβλεπαν. Είχαμε προτζέκτορα σε τοίχο μεγάλης διάστασης και είχαμε κλείσει και τα φώτα κάτι που ένιωσα ότι τους άρεσε. Βλέποντας το συγκεκριμένο video οι ομάδες είχαν αναλάβει η κάθε μία συγκεκριμένο θέμα και έναν τρόπο παρουσίασης της δραματοποίησης.

Σε αυτό το σημείο η κάθε ομάδα βρήκε έναν χώρο όπου μαζί με τους μαθητές συζητήσαμε αρχικά για την βία στα σχολεία γενικά και μετά ειδικά το θέμα μας. Το θέμα της ομάδας μου ήταν η σωματική βία. Είδα ότι οι μαθητές είχαν να πούνε πράγματα πάνω σε αυτό το θέμα, τους απασχολούσε διότι όπως μας είπαν συνέβαινε και στο δικό τους το σχολείο. Έτσι μέσω της συζήτησης αρχίσαμε σιγά σιγά να φτιάχνουμε τον σκελετό της δραματοποίησης. Όλη η δραματοποίηση και η σκηνοθεσία της βγήκε από τους ίδιους, είχαν ιδέες και όρεξη να τις υλοποιήσουν. Δεν υπήρξε κάποιος που να μην θέλει να συμμετέχει σε αυτήν την διαδικασία κάτι που έκανε πιο εύκολη την συνεργασία μεταξύ τους.

Όταν όλες οι ομάδες ήταν έτοιμες με την σειρά παρουσίασαν τις δραματοποιήσεις τους. Στο τέλος όταν είχαν τελειώσει και οι τέσσερις ομάδες περάσαμε στην συζήτηση και την αξιολόγηση. Αυτό μπορώ να πω ήταν και το πιο ενδιαφέρον μέρος μαζί με την διαδικασία της δημιουργίας του δρωμένου για μένα. Διότι σε αυτές τις διαδικασίες είδα τα παιδιά να μιλάνε, να εκφράζουν την γνώμη τους, να λένε πράγματα ακόμα και πιο βιωματικά που συμβαίνουν στον περίγυρό τους. Επίσης οι ίδιοι αναφέρθηκαν στους τρόπους που μπορούν να σταματήσουν τέτοιες πράξεις και να αντισταθούν στην βία, ακόμη αναφέρθηκαν σημαντικά πράγματα όπως είναι οι φορείς στους οποίους μπορούν να αποταθούν όταν υποψιαστούν ότι συμβαίνει μία πράξη βίας.

Γενικά το πιο σημαντικό για μένα από όλη αυτήν την διαδικασία που για πρώτη φορά έζησα ήταν η επαφή μου με τα παιδιά. Ένιωσα ωραία, διότι υπήρχε συνεργασία μεταξύ μας. Επίσης σημαντικό είναι το αποτέλεσμα που προέκυψε διότι θεωρώ ότι όλοι μας όταν ακούμε πράγματα σωστά μας ωθούν να κάνουμε το σωστό και μας δυναμώνουν. Και κάτι που μου έκανε εντύπωση είναι το γεγονός ότι κατά τη διάρκεια της συζήτησης παρατήρησα για πρώτη φορά στη θέση του διδάσκοντα πόση επιρροή έχει αυτός ο διδάσκοντας απέναντι στους μαθητές του και πόσο σημαντικό ρόλο παίζει διότι έχει την επιρροή πάνω στους μαθητές του και αυτοί ακολουθούν. Γι' αυτό και κάθε ένας που βρίσκεται σε αυτήν την θέση κατάλαβα ότι πρέπει να είναι απόλυτα σίγουρος για την ορθότητα των δεδομένων που μεταφέρει στους μαθητές του. Τέλος είπαμε αν θέλουν οι ίδιοι να πουν κάτι που τους άρεσε σε άλλη ομάδα. Κάτι που έκαναν και είδαμε ότι και οι ίδιοι ξαφνιάστηκαν από την

εκφραστικότητα μερικών συμμαθητών τους που δεν τους είχαν ξαναδεί σε αυτήν την θέση. Έτσι θέλοντας να τους δώσουμε και κάτι χειροπιαστό για να είναι πιο ζωντανή όλη αυτή η διδασκαλία και στην μετέπειτα ζωή τους, τους δώσαμε δύο μεγάλα πανό που έγραφαν «όχι στην βία ναι στην φιλία» όπου ο καθένας έγραψε ότι τον έκφραζε και ότι συναίσθημα είχε εκείνη την ώρα. Με αυτόν τον τρόπο η διδασκαλία μας πήρε τέλος.

ΧΡΥΣΟΒΕΡΓΗ ANNA

Αξιολόγηση υποδειγματικής διδασκαλίας 16/12/13

1. Το μάθημα ήταν καλά προετοιμασμένο και οργανωμένο και αποδείχθηκε στη διαδικασία εφαρμογής . Ακολουθήθηκε το σχέδιο μαθήματος και το χρονοδιάγραμμα ,σχεδόν με απόλυτο τρόπο παρότι δεν γνωρίζαμε τους μαθητές. Η διαχείριση του χρόνου κατά τη διάρκεια του μαθήματος εξασφάλισε την υλοποίηση των διδακτικών στόχων και την μεγιστοποίηση του χρόνου εμπλοκής των μαθητών.

2. Οι δραστηριότητες στην αίθουσα ήταν καλά συντονισμένες ,συμμετείχαν σχεδόν όλοι οι μαθητές και οι θεατρικές εικόνες που παρουσίασαν-δημιούργησαν οι μαθητές ήταν ικανοποιητικές.

3. Οι εμπυχωτές ενθάρρυναν με κάθε τρόπο τη συμμετοχή των μαθητών .Η συμμετοχή των ίδιων στις δραστηριότητες στις περισσότερες στιγμές ήταν αυτή που αποκαλούμε «εκπαιδευτικός –παρών απών » .

4.Είναι σημαντικό να σημειώσουμε ότι στη τελευταία φάση του σχεδίου στη συζήτηση οι περισσότεροι μαθητές συμμετείχαν και οι απαντήσεις τους στα ερωτήματα που τέθηκαν ήταν ιδιαίτερα ικανοποιητικές διαπίστωση που οδηγεί στο συμπέρασμα πως οι μαθητές ανταποκρίθηκαν ουσιαστικά στους στόχους που είχαν αρχικά τεθεί. Η οργάνωση της συζήτησης ήταν σχεδιασμένη ώστε να λειτουργήσει σαν φάση αξιολόγησης .

5.Οι εμπυχωτές κατάφεραν να δημιουργήσουν ατμόσφαιρα λεκτικής έκφρασης σεβασμού και εμπιστοσύνης σε όλη τη διάρκεια των δραστηριοτήτων και αυτό αποδείχθηκε στη τελική φάση εξέλιξης .Η διδασκαλία ήταν σε ικανοποιητικό βαθμό αποτελεσματική.

13. ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ- ΤΜΗΜΑ ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΝΑΥΠΑΛΙΟΥ

**ΜΑΘΗΜΑ: Η Διδασκαλία της Θεατρικής Αγωγής
στην Α' Βάθμια και Β' Βάθμια Εκπαίδευση**

ΔΙΔΑΣΚΩΝ: Αστέριος Τσιάρας

Εμφυχωτές: Βασιλική Αργυρακοπούλου
Βασιλική Καψή
Σοφία Κουτσούρη
Όλγα Μαρινοπούλου
Σοφία Ορφανού
Αλεξάνδρα Πανέτη
Φωτεινή Πέτσκου
Σοφία Χατζηδημητρίου

Συμμετέχοντες: Β' Γυμνάσιο Ναυπλίου
Β' Τάξη Γυμνασίου
25 μαθητές

Ημερομηνία διδασκαλίας: 2/12/2013

Σχέδιο Διδασκαλίας

Θέμα: Περιβάλλον-Αποξένωση-Κινητοποίηση

Ερωτήματα: Ποια είναι η ευθύνη μας για την καταστροφή του Περιβάλλοντος;
Ποιες οι συνέπειες της αποξένωσης;
Με ποιούς τρόπους θα κινητοποιηθούμε;

Πηγή: Μιχάλης Γκανάς , «Στα καμένα»
Κείμενα Νεοελληνικής Λογοτεχνίας, Β' Γυμνασίου

Φάσεις Εργαστηρίου

Α' φάση: Γνωριμία, Ευαισθητοποίηση και Απελευθέρωση των συμμετεχόντων

Γνωριμία

Αρχικά οι συμμετέχοντες σε κύκλο ανά ζευγάρια λένε το όνομα τους και τι θα έκαναν αν ήταν σε ένα δάσος. Κατόπιν, ένας- ένας απευθύνονται προς όλους στον κύκλο, λέγοντας το όνομα του διπλανού τους και τι θα έκανε αν ήταν στο δάσος.

Δολοφόνος

Οι συμμετέχοντες είναι απλωμένοι σε όλο τον χώρο και η εμφυχωτριά επιλέγει τον πρώτο που θα παίζει τον ρόλο του δολοφόνου. Αυτός, με χέρια τεντωμένα στο ύψος του στήθους, κινείται «απειλητικά» προς κάποιον συμπαίκτη του. Το θύμα πρέπει να προλάβει να πει το όνομα κάποιου άλλου παίκτη και αμέσως, ο δολοφόνος πρέπει να κινηθεί εναντίον του. Αν ο δολοφόνος πιάσει το θύμα από το λαιμό πριν πει όνομα, τότε το θύμα γίνεται ο δολοφόνος.

Χρώματα

Ένας από τους παίκτες, με πλάτη γυρισμένη προς τους υπόλοιπους, σκέφτεται ένα χρώμα. Γυρίζει απότομα και λέει το χρώμα. Τότε οι παίκτες καλούνται γρήγορα να βρουν το χρώμα οπουδήποτε μέσα στο χώρο ή ακόμη και πάνω σε συμπαίκτη τους και να το ακουμπήσουν. Αν δεν προλάβουν και τους πιάσει ο παίκτης που επέλεξε το χρώμα, τότε το παιχνίδι ξεκινάει από την αρχή και επιλέγει χρώμα ο παίκτης που πιάστηκε.

Ελεύθερο Περπάτημα

Οι συμμετέχοντες περπατούν ελεύθερα στο χώρο με συνοδεία μουσικής. Με καθοδήγηση της εμπυχωτρίας αλλάζουν ρυθμούς βηματισμού και κάθε φορά που σταματά η μουσική, πρέπει να μένουν ακίνητοι.

Περπάτημα σε ζευγάρια

Ως συνέχεια της προηγούμενης άσκησης, οι παίκτες περπατούν σε ζευγάρια ανάλογα με τον τρόπο που τους ζητά κάθε φορά η εμπυχωτρία, ενώνοντας δηλαδή κάποιο μέρος τους σώματος τους (π.χ. κεφάλι με κεφάλι, γοφό με γοφό, ώμο με ώμο, πατούσα με πατούσα κοκ.).

Χορεύοντας τον ακίνητο

Τα παιδιά εξακολουθούν να είναι σε ζευγάρια και ακούγεται μουσική. Ο ένας χορεύει στο ρυθμό της και ο άλλος μένει ακίνητος. Όταν σταματήσει η μουσική, ο παίκτης παγώνει σε μία στάση και έκφραση προσώπου. Αμέσως, ο συμπαίκτης του καλείται να εξελίξει την κίνηση του.

Β΄ Φάση: Εισαγωγή στο θέμα, προετοιμασία για δημιουργία ρόλων

Χαλάρωση με λέξεις από το ποίημα

Τα παιδιά καθισμένα σε καρέκλες και με κλειστά τα μάτια ακούν το ποίημα-τραγούδι, που πρόκειται να δραματοποιηθεί. Η εμπυχωτρία, με ένασμα λέξεις και φράσεις του κειμένου, τους ταξιδεύει και τους εισάγει σ' αυτό.

Τραγούδι με ρυθμική κίνηση και λεκτική αντίδραση

Τα παιδιά κινούνται, ακούγοντας το ποίημα «Στα καμένα» μελοποιημένο (σε χαμηλή ένταση), και καλούνται από την εμπυχωτρία κάθε φορά που θα λέει κάποια λέξη ή φράση παρμένη από το ποίημα να φωνάζουν δυνατά το πρώτο που τους έρχεται στο νου.

Γ΄ Φάση: Αυτοσχέδια σκηνική δράση

Τα παιδιά χωρίζονται σε τρεις ομάδες και καθεμία απ' αυτές επιλέγει ένα μεγάλο χαρτόνι διαφορετικού χρώματος. Στο γκρι χαρτόνι είναι γραμμένοι στίχοι του ποιήματος που παραπέμπουν στην αποξένωση και αστικοποίηση, στο πράσινο, στίχοι που αναφέρονται στο περιβάλλον και την καταστροφή και στο κόκκινο στίχοι που παρακινούν σε δράση. Τα παιδιά με αφορμή αυτούς τους στίχους καλούνται να φτιάξουν τη δική ιστορία και να τη δραματοποιήσουν.

Αφού παρουσιάσουν ο,τι ετοίμασαν, βλέπουν βίντεο με διάφορες εικόνες και τους στίχους του ποιήματος, ενώ παράλληλα ακούγεται και μελοποιημένο.

Δ΄ Φάση: Αξιολόγηση

Οι μαθητές, όρθιοι σε κύκλο και με μπλεγμένα τα πόδια τους κινούνται ρυθμικά δεξιά-αριστερά και ένας –ένας με τη σειρά εκφράζουν συναισθήματα και εντυπώσεις που αποκόμισαν από το μάθημα. Στη συνέχεια, η κάθε ομάδα αποτυπώνει στο χαρτόνι ότι εξέφρασε λεκτικά λίγο πριν στον κύκλο.

Αξιολογήσεις εμπυχωτών

Βασιλική Αργυρακοπούλου

Η εμπειρία μου στην διδασκαλία μας με την Β΄ τάξη Γυμνασίου με κατέκλισε από ευχάριστες και δημιουργικές εμπειρίες, με αποτέλεσμα να αποφασίσω να εμβαθύνω τις γνώσεις μου όσον αφορά την διδασκαλία στα παιδιά προσχολικής, πρωτοβάθμιας, δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και ν' ασχοληθώ περαιτέρω θέτοντας στόχους που θα πραγματοποιηθούν μαζί με τα παιδιά.

Η ομάδα μας λειτούργησε με γνώμονα την συνεργασία, βάζοντας στην άκρη εγωισμούς και μικροπρέπειες. Σε οποιοδήποτε σημείο της διδασκαλίας και να χρειάστηκε να παρέμβει η μια στα χωράφια της άλλης προκειμένου να καλύψει κάποιο κενό, έγινε με τέτοιο τρόπο ώστε τα παιδιά να μην μπερδευτούν γιατί τα κάναμε να νοιώσουν (όπως μας έλεγαν κατά την διάρκεια της διδασκαλίας) ότι είμαστε η παρέα τους και το σημαντικότερο δεν ήθελαν να φύγουν. Ο λόγος ήταν πως χαλάρωσαν, λειτούργησε η φαντασία τους με αποτέλεσμα να είναι δημιουργικά. Η διαδικασία της δραματοποίησης, παρ'όλο που ήταν σύντομη, ήταν πολύ εύστοχη και οι κατευθύνσεις τα βοήθησαν να δημιουργήσουν κάτι δικό τους γεμίζοντας τα περηφάνια και αυτοπεποίθηση.

Τελειώνοντας θα ήθελα να ευχαριστήσω τις συμφοιτήτριες μου και βεβαίως τον δάσκαλο μας που με την επιμονή του μας έκανε να πιστέψουμε ότι μπορούμε..

Βασιλική Καψή

«ΣΤΑ ΚΑΜΕΝΑ»

Ήταν μια υπέροχη εμπειρία που σίγουρα μου έδωσε πολλά πράγματα. Δεν μπορώ να πω ότι αγχώθηκα αλλά αμέσως όταν έμαθα την ημερομηνία που παρουσιάζουμε επιστράτευσα τη φαντασία και τη δημιουργικότητα μου. Χάρηκα που η ομάδα μου με εμπιστεύτηκε και δέχτηκε να παρουσιάσουμε το θέμα που πρότεινα. Οφείλω να ομολογήσω ότι την ημέρα της παρουσίασης αγχώθηκα τα πρώτα 5' όπου είδα τα παιδιά να μπαίνουν στην αίθουσα Λήδα Τασοπούλου. Αμέσως όμως βλέποντας τη δεκτικότητα των παιδιών αισθάνθηκα άνετα. Σίγουρα με επηρέασε θετικά αυτή μου η εμπειρία με τα παιδιά. Ήταν μια συγκινητική στιγμή θα έλεγα. Ευχαριστώ πολύ τον υπεύθυνο διδάσκοντα για την ευκαιρία που μου έδωσε μέσα στα πλαίσια του Πανεπιστημίου. Ήταν μια εμπειρία που θα μου μείνει αξέχαστη!

Σοφία Κουτσούρη

Όπως η πλειοψηφία των φοιτητών του μαθήματος, αρχικά κυρίαρχα συναισθήματα σχετικά με τη θεατρική εμπύχωση μία ολόκληρης τάξης μαθητών ήταν η αβεβαιότητα και το κάποιο άγχος. Με τον ερχομό όμως των παιδιών στο χώρο και, χωρίς να χρειαστεί καν να περάσει πολύς χρόνος ώστε να γνωριστούμε, η νευρικότητα είχε εξαφανισθεί. Η ατμόσφαιρα ήταν εξαιρετική και βελτιωνόταν συνέχεια, ειδικά ενώ κι εμείς ως εμπυχωτές παρατηρούσαμε το πόσο πρόθυμα ήταν τα παιδιά να συμμετάσχουν, το πόση περιέργεια είχαν για την εμπειρία και το πόσο ουσιαστικά διασκέδαζαν μέσα από τη διαδικασία. Βλέποντας στο τέλος της διαδικασίας το πως είχαν ήδη αναπτύξει τα περισσότερα απορίες, ενδιαφέρον και άποψη - άποψη προσωπική και βγαλμένη από τη συναισθητική διαδικασία στην οποία υπέβαλαν τους εαυτούς τους με το να φανταστούν πως βρίσκονταν σε μία διαφορετική θέση- συνειδητοποίησα στην πράξη και με βεβαιότητα την αξία και την αναγκαιότητα της θεατρικής αγωγής στην εκπαίδευση.

Η προσωπική μου επαφή με τα παιδιά με άφησε με τις καλύτερες εντυπώσεις και σίγουρα θα επεδίωκα να ξανακάνω κάτι ανάλογο.

Όλγα Μαρινοπούλου

!!!!!!Ήταν μια ξεχωριστή εμπειρία για μένα και την ομάδα μου. Διαπίστωσα, πως η διδασκαλία του θεατρικού παιχνιδιού με ενδιαφέρει πολύ. Έγινα και πάλι παιδί και έμαθα καινούργια πράγματα απ τους μαθητές της 2ας Γυμνασίου. Είχα ως βοηθό μου ένα αρχικά ντροπαλό μαθητή αλλά στη συνέχεια φάνηκε να συμμετέχει με μεγάλη θέληση και τόλμη στις ασκήσεις. Ήταν και μια παρέα παιδιών απ τα πιο άτακτα μέσα στη τάξη. Κατά τη διάρκεια των ασκήσεων και ύστερα στη δραματοποίηση με τις λέξεις απ το ποίημα "στα καμένα", προσπαθούσα να' μαι κοντά τους και δεν είχαν όρεξη για παιχνίδι. Στη φάση της δραματοποίησης όμως, ανέλαβαν από μόνοι τους ρόλους. Ενδέχεται οι μαθητές να ήρθαν και να έφυγαν με τη σκέψη ότι απλά έχασαν μάθημα αλλά μπορεί αργότερα ή ίσως την ίδια στιγμή να αναρωτήθηκαν τα κοινωνικά και περιβαλλοντικά μηνύματα που θέλαμε ως ομάδα να τους περάσουμε μέσα απ το παιχνίδι και τη δραματοποίηση των φράσεων απ' το ποίημα Στα καμένα ! Στα πλαίσια του θεατρικού παιχνιδιού ,ανυπομονώ για την επόμενη επαφή με παιδιά της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης!! :-)

Σοφία Ορφανού

Η υποδειγματική διδασκαλία που πραγματοποιήσαμε με την ομάδα μου στα πλαίσια του μαθήματος, μου άφησε άριστες εντυπώσεις. Όταν έμαθα ότι η διδασκαλία θα πραγματοποιηθεί με παιδιά Γυμνασίου, στην αρχή με κατέβαλλε άγχος, καθώς θεωρούσα ότι η ηλικία των παιδιών ήταν αρκετά δύσκολη για να πετύχει το εγχείρημα μας. Τελικά διαψεύστηκαν οι ανησυχίες μου και πιστεύω, ότι όλο το μάθημα ανταποκρίθηκε στις προσδοκίες που θέσαμε εξ αρχής. Κατά την προσωπική μου γνώμη, αυτό οφείλεται σε δύο παράγοντες. Από τη μία, η ομάδα λειτούργησε σε μεγάλο βαθμό δημιουργικά και παραγωγικά και από την άλλη, η ενθάρρυνση και η στήριξη του σύμβουλου – καθηγητή ήταν καθοριστική για την επιτυχία της, προσπάθειας μας. Αισθάνομαι τυχερή που πραγματοποίησα το συγκεκριμένο μάθημα που συνδέθηκε με το αναλυτικό πρόγραμμα, καθώς μου δίνει μια περαιτέρω ώθηση για εμπάθυνση στη γνώση και στη πράξη της παιδαγωγικής του θεάτρου.

Αλεξάνδρα Πανέτη

Η διδασκαλία που πραγματοποίησα εγώ με την υπόλοιπη ομάδα απευθυνόταν σε παιδιά Β΄ Γυμνασίου. Στην αρχή ξεκίνησα με πολύ άγχος γιατί δεν είχα ξανακάνει κάτι τέτοιο και ήταν αρκετά πρωτόγνωρο για μένα παρόλο που έχω καλή σχέση με τα παιδιά και έχουμε γενικά μια πολύ καλή επικοινωνία. Στην συνέχεια όμως λύθηκα βλέποντας πόσο ήρεμα και δεκτικά ήταν σχεδόν όλη η τάξη σε αυτά που τους δείχναμε. Επίσης μεγάλη ανακούφιση ήταν που δύο από την ομάδα μου είχαν ξανακάνει διδασκαλία και έτσι οι υπόλοιποι νιώσαμε περισσότερη ασφάλεια. Γενικά ήταν μία πολύ ενδιαφέρουσα εμπειρία και σίγουρα θα την ξανακάνω!!

Φωτεινή Πέτσκου

Η διδασκαλία, που πραγματοποιήσαμε στη Β΄ Γυμνασίου, αποτέλεσε για μένα μια πολύ δημιουργική διαδικασία. Αν και η πρώτη αντίδραση μου, όταν πληροφορήθηκα την ηλικία των παιδιών, ήταν κάπως επιφυλακτική, μετά τις πρώτες συναντήσεις της ομάδας και την καταστάλαξη στο θέμα που επιλέξαμε, άρχισα να σκέφτομαι πιο παραγωγικά και να συνειδητοποιώ πως η ιδέα της προσέγγισης ενός κειμένου από τη Νεοελληνική Λογοτεχνία της τάξης των παιδιών και ο τρόπος για να την επιτύχουμε, ακόμη και αν δεν είχε τα επιθυμητά αποτελέσματα, θα ήταν για μένα μια εμπειρία διαφωτιστική σε σχέση με τον τρόπο που θα ήθελα να δουλεύω.

Στην πράξη, η δικαίωση ήταν ολοκληρωτική. Τόσο σε επίπεδο συνεργασίας με τα μέλη της ομάδας, όσο και στη διαχείριση των παιδιών και του θέματος. Τα παιδιά ήταν πολύ θετικά και όσα δεν ήταν, γρήγορα αφέθηκαν. Θεωρώ ότι τα μηνύματα που θέλαμε να μεταδώσουμε, τα επεξεργάστηκαν, αλλά κυρίως, αυτό που με χαροποίησε ήταν η ενεργή συμμετοχή τους στο στάδιο της δραματοποίησης, οι δημιουργικές ιδέες τους και η εκδήλωση τόσο πηγαίας χαράς στο τέλος.

Το καλό είναι ότι και εγώ το χάρηκα, ένιωσα σε ετοιμότητα και όταν κληθήκαμε να απασχολήσουμε λίγο ακόμα τα παιδιά, μετά το τέλος της διδασκαλίας μας, αποδειχτήκαμε δημιουργικές.

Μετά από μια πρώτη προσωπική εμπειρία που είχα σε Δημοτικό, η οποία κάτω από τις συνθήκες που έγινε ήταν «βουτιά στα βαθιά», θεωρώ ότι αυτή η διδασκαλία, με ασπίδα το δάσκαλο μου και την ομάδα μου, αποτελεί το ιδανικό έναυσμα, που χρειαζόμαστε, για περαιτέρω ενασχόληση με την παιδαγωγική του θεάτρου.

Σοφία Χατζηδημητρίου

Η αλήθεια είναι, ότι όταν μας είπε ο κ.Τσιάρας ότι θα αναλάβουμε την Β΄ Γυμνασίου, εγώ προσωπικά «τρομοκρατήθηκα», με την έννοια ότι βέβαια δεν είχα ασχοληθεί ούτε με γυμνάσιο αλλά ούτε και με λύκειο. Όπως όλοι ξέρουμε είναι μια δύσκολη ηλικία στην οποία τα παιδιά έχουν την τάση να αντιδρούν στα πάντα. Η διδασκαλία όμως στα παιδιά της Β΄ Γυμνασίου έγινε με μεγάλη επιτυχία, παρόλο που ο υπεύθυνος καθηγητής τους μου είχε πει: «με την ευχή μου!» όταν τον ρώτησα στην αρχή για το πώς είναι το συγκεκριμένο τμήμα, ήσυχο, άτακτο κ.λπ. Αντίθετα, ήταν ανέλπιστα συνεργάσιμα και τους άρεσε πάρα πολύ, ιδιαίτερα η δραστηριότητα της δραματοποίησης, όπου ξεδίπλωσαν το «υποκριτικό τους ταλέντο». Αυτό που κατάλαβα όμως είναι ότι δεν πρέπει να βάζουμε ποτέ «ταμπέλες» στα παιδιά, δηλ. οι μαθητές του δημοτικού είναι πιο συνεργάσιμοι ή οι μαθητές του γυμνασίου αντιδραστικοί... Κάθε παιδί γενικότερα έχει την δικιά του ξεχωριστή προσωπικότητα την οποία οφείλουμε να σεβόμαστε.

Εγώ προσωπικά έμεινα πάρα πολύ ικανοποιημένη από τη διδασκαλία αυτή και ευχαρίστως θα το ξανάκανα. Ούτως ή άλλως θα ήθελα πολύ να ασχοληθώ και επαγγελματικά με το θεατρικό παιχνίδι στα σχολεία.

ΟΜΑΔΑ ΕΜΨΥΧΩΤΩΝ : ΣΑΛΟΥΡΟΥ ΑΣΠΑΣΙΑ

ΜΑΡΙΟΓΛΟΥ ΠΟΛΥΞΕΝΗ

ΜΟΥΚΑ ΕΙΡΗΝΗ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΦΕΛΕΚΟΥΡΑ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΜΠΛΑΤΣΑ

ΕΛΕΝΗ ΝΤΑΒΕΛΟΥ

ΤΑΞΗ: Β΄ ΤΑΞΗ ΤΟΥ ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΠΡΟΣΥΜΝΗΣ

(ΔΕΥΤΕΡΗ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ)

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ

ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ: Στόχος της ομάδας ήταν η σύσφιξη των διαπροσωπικών σχέσεων και η ανάπτυξη εμπιστοσύνης όλων των μελών της ομάδας. Επίσης άλλος ένας στόχος ήταν η ευαισθητοποίηση των παιδιών .

ΑΦΟΡΜΗΣΗ: Μιας και τα παιδιά ήταν της δευτέρας γυμνασίου εξαρχής θέλαμε να επιλέξουμε ένα θέμα με σκοπό την ευαισθητοποίηση τους. Γι' αυτό και επιλέχθηκε το θέμα του ρατσισμού, ένα θέμα διαδεδομένο και πολύ ευαίσθητο.

Οι πόρτες της σχολής μας άνοιξαν για τη Β2 τάξη του μουσικού γυμνασίου Προσύμνης. Το θέμα που μας δόθηκε «Ο Ρατσισμός». Στόχος μας να ερευνήσουμε μαζί με τα παιδιά όλα τα είδη ρατσισμού, να συζητήσουμε γι αυτά και να αναδείξουμε ποια είναι η στάση που πρέπει να κρατάμε έτσι ώστε να καταπολεμηθεί. Τα είδη του ρατσισμού που διαλέξαμε να ασχοληθούμε ήταν ο οικογενειακός, ο φυλετικός, ο κοινωνικός, και ο σχολικός ρατσισμός. Έχοντας κάνει μια μελέτη και βλέποντας πόσο λεπτό είναι το θέμα αυτό, διαλέξαμε να θίξουμε την εκάστοτε μορφή ρατσισμού μέσα από φωτογραφίες και εικόνες που δηλώνουν το θέμα.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΓΝΩΡΙΜΙΑΣ

- Καθένα από τα παιδιά αλλά και οι εμπυχωτές σε κύκλο λέει το όνομά του και το συνοδεύει με μια κίνηση την οποία στην συνέχεια επαναλαμβάνει όλη η ομάδα.
- Χωριζόμαστε σε τρεις ομάδες. Κάποιος από τους εμπυχωτές της ομάδας ρωτάει ποιο από τα παιδιά θέλει να σταθεί στο κέντρο του κύκλου που θα σχηματίσει η ομάδα με τα μάτια κλειστά. Η δραστηριότητα απαιτεί καθένα από τα παιδιά να λέει το όνομά του στο παιδί που έχει κλειστά τα μάτια και ταυτόχρονα να το αγγίζει με διαφορετικό τρόπο που θα είναι χαρακτηριστικός για το κάθε παιδί και διαφορετικός από όλους τους άλλους. Αφού πουν όλοι το όνομά τους που το συνοδεύουν με το χαρακτηριστικό άγγιγμα, καθένα από τα παιδιά, χωρίς να ακολουθούν την ίδια σειρά, αγγίζουν με τον χαρακτηριστικό τρόπο το παιδί που βρίσκεται στο κέντρο με κλειστά μάτια και αυτό προσπαθεί από το άγγιγμα να μαντέψει το όνομα του παιδιού. Με αυτήν την δραστηριότητα επιτυγχάνεται εκτός από την γνωριμία των παιδιών, η δυνατότητα να κινηθούν στο χώρο αλλά και να ασκήσουν την μνήμη τους.
- Επίσης την κίνηση στο χώρο διευκόλυνε και η δραστηριότητα «ζόμπι» κατά την οποία ένα παιδί που έπαιζε τον ρόλο του ζόμπι πλησίαζε κάποιο από τα παιδιά στον κύκλο με αργά βήματα προκριμένου να το αγγίξει και να το μετατρέψει και αυτό σε ζόμπι. Για να το αποφύγει αυτό το παιδί από τον κύκλο έπρεπε πολύ γρήγορα να προφέρει δυνατά το όνομα ενός άλλου παιδιού του κύκλου. Τότε το «ζόμπι» ήταν υποχρεωμένο να κατευθυνθεί προς το άλλο παιδί κ.ο.κ.
- Βάζοντας μουσική προτρέψαμε τα παιδιά να κινηθούν στην αίθουσα. Αφού άκουσαν τη μουσική και εξοικειώθηκαν με το χώρο παίξαμε τις ασπίδες και βόμβες. Η

μουσική ξεκινά, όλοι περπατάμε στο χώρο βάζοντας στο μυαλό μας δυο συμμαθητές μας , τον ένα ως βόμβρα και τον άλλο ως ασπίδα. Σταματώντας η μουσική πρέπει να βρισκόμαστε ανάμεσα από τη ασπίδα και τη βόμβρα μας , πιο κοντά στην ασπίδα και πιο μακριά από τη βόμβρα , αλλιώς ο κάθε παίκτης χάνει και βγαίνει έξω από το παιχνίδι μέχρι να ανακηρύξουμε τον νικητή.

ΔΡΑΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ

Χωριστήκαμε σε 3 ομάδες. Η κάθε ομάδα είχε από δυο εμψυχωτές. Οι εμψυχωτές κάθε ομάδας έδωσαν στα παιδιά σκίτσα που απεικόνιζαν περιπτώσεις ρατσισμού όπως ενδοσχολική βία, εθνικός / φυλετικός ρατσισμός, κοινωνικός ρατσισμός (ρατσιστική συμπεριφορά απέναντι σε ανθρώπους με αναπηρία, νοητική υστέρηση), ρατσισμός κατά του άλλου φύλου.

Τα σκίτσα λειτούργησαν ως αφορμή για συζήτηση η οποία κατέληξε στην δραματοποίηση ενός φανταστικού περιστατικού που είχε συμβεί στο σχολείο, μια ιστορία που έφτιαξαν μόνο τους τα παιδιά και αφορούσε την δυσκολία επικοινωνίας μεταξύ των μαθητών. Αυτή η δραματοποίηση έδωσε την ευκαιρία στα παιδιά να συμπλιωθούν μεταξύ τους πριν ακόμη εγκαταλείψουν το χώρο όπου πραγματοποιήθηκε η υποδειγματική διδασκαλία. Και οι 3 δραματοποιήσεις είχαν αίσιο τέλος. Η δραστηριότητα ολοκληρώθηκε με συζήτηση σχετικά με τον ρατσισμό και την προσωπική μας θέση απέναντι στην διαφορετικότητα καθώς και με την αμοιβαία πρόσκληση για να ξαναβρεθούμε με τα παιδιά σε ανάλογη δραστηριότητα στο σχολείο τους ή στον χώρο του Πανεπιστημίου.

ΑΥΤΟΑΝΙΟΛΟΓΗΣΕΙΣ

Σαλούρου Ασπασία

Είχα τη χαρά να ξαναζήσω όλο αυτό το όμορφο συναίσθημα που σου αφήνει μια διδασκαλία. Αυτή τη φορά όμως με μεγαλύτερα σε ηλικία παιδιά. Το άγχος υπήρχε και πάλι για το λόγο ότι αυτή τη φορά είχαμε να κάνουμε με πιο μεγάλα παιδιά. Πιο ώριμα, τα οποία έχουν άποψη και εκφέρουν τη γνώμη τους. Από την πρώτη στιγμή τα παιδιά μας ανοίχτηκαν ,μας μίλησαν για τους εαυτούς τους. Το κάθε παιδί μια διαφορετική προσωπικότητα, πράγμα το οποίο φαινόταν και κατά τη διάρκεια των δραστηριοτήτων. Ήταν πειθαρχημένα. Ακολουθούσαν με προσοχή τις οδηγίες της κάθε δραστηριότητας και ήταν συνεργάσιμα.

Θέμα μας ήταν ο ρατσισμός, ένα θέμα πολύ λεπτό. Όταν τα παιδιά χωρίστηκαν σε 3 ομάδες κλίθηκαν να φτιάξουν μια ιστορία με τις δοσμένες εικόνες. Στην ομάδα μου έτυχε να υπάρχουν δυο παιδιά που είχαν βιώσει τον ρατσισμό στο παρελθόν. Μου έκανε ιδιαίτερη εντύπωση ο τρόπος που τα υπόλοιπα παιδιά είχαν αγκαλιάσει τους συμμαθητές τους αυτούς. Όλα ήταν δεμένα μεταξύ τους. Μέσα στην ομάδα θέλησαν να συζητήσουν με εμάς προσωπικά τους βιώματα και να ακούσουν τα δικά μας. Υπήρχε μια όμορφη συζήτηση μεταξύ μας και το αποτέλεσμα ήταν υπέροχο. Υπήρχε οικειότητα και τα παιδιά έδειχναν λες και είχαμε ξανασυναντηθεί στο παρελθόν. Προχωρήσαμε στην δραματοποίηση και φάνηκε πως το θέμα αυτό άγγιξε τα παιδιά και το αντιμετώπισαν με ωριμότητα.

Η συνεργασία με τις συμφοιτήτριες μου κύλησε ομαλά και έμεινα ικανοποιημένη από την όμορφη συνεργασία μας.

Για μένα ήταν μια εκπληκτική εμπειρία αυτή η δεύτερη επαφή μου με τα παιδιά και το χάρηκα μέχρι την τελευταία στιγμή. Στην ερώτηση αν θα το έκανα ξανά θα απαντούσα ξανά και ξανά.

Μαριόγλου Πολυξένη

Αυτή η διδασκαλία ήταν η δεύτερη που συμμετείχα με μία μεγαλύτερη τάξη . Τα παιδιά ήταν πολύ συνεργάσιμα και πρόθυμα να συμμετέχουν σε οποιαδήποτε δραστηριότητα, όπως επίσης είχαν πού ωραίες ιδέες.

Το κύριο θέμα μας ήταν ο κοινωνικός ρατσισμός. Εκτός λοιπόν από τις άλλες δραστηριότητες που ήταν γνωριμίας, συζητήσαμε για το φαινόμενο του ρατσισμού, δίνοντας στη κάθε ομάδα φωτογραφίες όπου θα έπρεπε να τις περιγράψουμε. Αργότερα προτείναμε λύσεις για το φαινόμενο και τα παιδιά σηκώθηκαν με χαρά και εφτιαξαν μια ιστορία που αργότερα την επαιξαν.

Ήταν μία συναρπαστική εμπειρία γιατί τα παιδιά μοιράστηκαν μαζί μας πολύ όμορφες ιδέες και εμπειρίες, και εμείς νιώσαμε ότι μπορέσαμε να τους μεταλαμπαδεύσουμε τις γνώσεις που θέλαμε.

Μούκα Ειρήνη

Ολοκληρώθηκε ένα ακόμη μάθημα κατά την άποψη μου με επιτυχία συμπεραίνοντας το πάντα από τα χαμογελαστά πρόσωπα των παιδιών. Αν και θεωρήθηκε ευαίσθητο το θέμα δεν βρήκαμε εμπόδια, ο χρόνος κύλησε ομαλά και δεν παρατηρήσαμε κάποιες προβληματικές συμπεριφορές στα παιδιά. Αντίθετα το θέμα ήταν κατανοητό για όλα, γόνιμο και προβληματίστηκαν σαν ενήλικες με την ώριμη στάση τους πάνω σε ένα τόσο φλέγον κοινωνικό θέμα όπως ο ρατσισμός. Βγάλαμε πολλές φωτογραφίες, περάσαμε όμορφα και μάλιστα μας ζήτησαν να γίνουμε φίλοι στο facebook και να αναρτήσουν τις φωτογραφίες στο προφίλ τους.

Κωνσταντίνα Φελέκουρα

Η εμπειρία της υποδειγματικής διδασκαλίας με τα παιδιά της Β' τάξης του Μουσικού Γυμνασίου ήταν εξαιρετική. Τα παιδιά ήταν πάρα πολύ συνεργάσιμα και πρόθυμα να συμμετάσχουν στις δραστηριότητες που είχαμε προγραμματίσει ως ομάδα εμπύχωσης ενώ ταυτόχρονα έπαιρναν πρωτοβουλίες και έκαναν τις δικές τους προτάσεις. Αυτό που περισσότερο από όλα με εντυπωσίασε ήταν το γεγονός πως τα παιδιά φρόντιζαν, ώστε μέλη της ομάδας τα οποία παρουσίαζαν μια μικρή ιδιαιτερότητα, να συμμετέχουν στις δραστηριότητες ισότιμα και να έχουν τις ίδιες ευκαιρίες στην ανάληψη πρωτοβουλίας για την υλοποίηση μιας δραστηριότητας. Η συμπεριφορά τους αυτή αποδεικνύει την συναισθηματική τους ωριμότητα, η οποία έχει καλλιεργηθεί στα παιδιά αυτά προφανώς όχι μόνον από τις οικογένειές τους αλλά και μέσα στο πλαίσιο της τάξης τους από τους δασκάλους τους.

Από τα παραπάνω γίνεται αντιληπτό πως η συνεργασία μας μαζί τους ήταν εύκολη και ευχάριστη. Όλα κύλησαν ομαλά, σχεδόν όπως τα είχαμε προγραμματίσει, αν εξαιρέσω το γεγονός ότι η δική μου υπο-ομάδα καθυστέρησε να ολοκληρώσει την φάση δραματοποίησης, γιατί παρασυρθήκαμε από την πολύ ενδιαφέρουσα συζήτηση που προέκυψε μετά το οπτικό ερέθισμα – ένα σκίτσο - που αφορούσε φυλετικό ρατσισμό. Ζητήσαμε από τα παιδιά να σκεφτούν κάποια ανάλογη εμπειρία από την σχολική τους ζωή ή κάτι σχετικό με το πώς αντιμετωπίζουν την διαφορετικότητα, όταν για παράδειγμα ένας συμμαθητής ή συμμαθήτριά τους κατάγεται από άλλη χώρα. Τα παιδιά πραγματικά φάνηκε ότι αποδέχονταν πλήρως τα παιδιά διαφορετικής εθνικότητας. Ιδιαίτερα ευαίσθητα ήταν απέναντι στην αρνητική και χωρίς έρεισμα συμπεριφορά από συμμαθητή τους ο οποίος έτυχε να έχει ξενική καταγωγή. Αποδείχθηκε ότι η συμπεριφορά του μαθητή είχε να κάνει με οικογενειακά του θέματα και όχι με τους συμμαθητές του. Μάλιστα κατά την διάρκεια της υποδειγματικής διδασκαλίας δόθηκε η ευκαιρία στον συμμαθητή τους και στα υπόλοιπα παιδιά να έρθουν ακόμη πιο κοντά και να συμφιλιωθούν.

Αυτή η υποδειγματική διδασκαλία μου έδωσε την ευκαιρία να διαπιστώσω πόσο πολύτιμο εργαλείο αποτελεί η δραματοποίηση και το θεατρικό παιχνίδι ακόμη και για να λυθούν διαφορές ή παρεξηγήσεις και να βελτιωθούν οι ανθρώπινες σχέσεις καθώς μας κάνει να εργαζόμαστε ομαδικά και ισότιμα. Μας δίνεται η δυνατότητα να προβληματιστούμε, να

σκεφτούμε, να πάρουμε θέση απέναντι σε σημαντικά ζητήματα που μας απασχολούν αλλά και να αντιληφθούμε και να ξεπεράσουμε τις προκαταλήψεις μας.

Άψογη ήταν επίσης η συνεργασία με την καθηγήτρια των παιδιών αλλά και των εμψυχωτών μεταξύ μας. Όλοι ήταν εξαιρετικά συνεπείς στις συναντήσεις και σε όσα αναλάμβανε καθένας μας να προετοιμάσει, χωρίς ανταγωνισμούς και πάντοτε με διάθεση αμοιβαιότητας, με πνεύμα κατανόησης και βοήθειας όταν κάποιο από τα μέλη της ομάδας δεν μπορούσε κάποια φορά να ανταποκριθεί λόγω έλλειψης χρόνου.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω ειλικρινά όλα τα μέλη της ομάδας μας για το ήθος τους και την εξαιρετική μας συνεργασία.

Κυρίως θέλω να ευχαριστήσω τον δάσκαλό μας κύριο Τσιάρα για την αγάπη του και την προσήλωσή του στο μάθημα και σε εμάς τους φοιτητές του, για την ακούραστη προθυμία του να μας βοηθήσει σε οποιοδήποτε πρόβλημα ή απορία συναντούσαμε, για την πάντοτε αισιόδοξη και θετική του διάθεση, για την ενσυναίσθησή του απέναντί μας αλλά και για την ενθάρρυνση και την εμπιστοσύνη του που μας πρόσφερε με μεγάλη γενναιοδωρία. Η υπόσχεσή του για συνεχή βοήθεια κάθε φορά που θα χρειαστούμε την συμβουλή του μας κάνει να αισθανόμαστε ασφάλεια και μας κάνει να θέλουμε να δουλέψουμε όσο το δυνατόν καλύτερα για να τον ευχαριστήσουμε. Είναι σημαντικό για μένα πως κατάφερα με την πολύτιμη βοήθειά του να ξεπεράσω τον φόβο της έκθεσής μου μπροστά στους συμφοιτητές μου και στα παιδιά που συμμετείχαν στην υποδειγματική διδασκαλία αλλά και να αποκτήσω μεγαλύτερη αυτοπεποίθηση, ώστε να μπορώ και στο μέλλον να αναλάβω με χαρά τον ρόλο του εμψυχωτή έχοντας διαπιστώσει ιδίως όμμασιν ότι από την διαδικασία ωφελούνται πάντοτε και οι δύο πλευρές, και η πλευρά των μαθητών αλλά και αυτή των εμψυχωτών.

Αλεξάνδρα Μπλάτσα

Στη δεύτερη μου διδασκαλία είχα πολύ λιγότερο άγχος από ότι στην πρώτη. Η πρώτη ευχάριστη εμπειρία βοήθησε στο να αποκτήσω μεγαλύτερη εμπιστοσύνη στις δυνατότητές μου. Η προετοιμασία έγινε σε πιο ήρεμους ρυθμούς πολύ καλή συνεννόηση με όλα τα μέλη της ομάδας. Βοηθητικό ήταν επίσης το γεγονός ότι το σχολείο που θα μας επισκεπτόταν ήταν το μουσικό γυμνάσιο άρα τα παιδιά ήδη είχαν μια επαφή με την τέχνη. Οι ηλικίες στις οποίες απευθυνθήκαμε ήταν μια πρόκληση γιατί τα παιδιά ήταν σε ένα μεταβατικό στάδιο ανάμεσα στην παιδική ηλικία και την εφηβεία. Το θέμα που προσεγγίσαμε ήταν ένα πολύ ενδιαφέρον και καίριο θέμα. Ο ρατσισμός είναι ένα θέμα που απασχολεί τα περισσότερα παιδιά και εφήβους, αφού πολλά από τα παιδιά το βιώνουν είτε από την πλευρά του θύματος είτε από την πλευρά του θύματος. Το πιο σημαντικό για μένα από την ημέρα της διδασκαλίας ήταν οι συζητήσεις γύρω από το ζήτημα, που προηγήθηκε της δραματοποίησης. Άκουσα με πολύ χαρά τα παιδιά να προσεγγίζουν το ζήτημα υπεύθυνα και να αναγνωρίζουν λάθη που είχαν κάνει στο παρελθόν με κάθε διάθεση να επαναπροσανατολίσουν την στάση τους στο μέλλον. Αυτή η διδασκαλία περιστράφηκε λιγότερο γύρω από τα παιχνίδια και την δραματοποίηση και περισσότερο γύρω από την συζήτηση με τα παιδιά. Και θέλω να πιστεύω ότι συνέβαλα και εγώ στην ευαισθητοποίηση τους απέναντι στο ζήτημα. Είμαι πολύ χαρούμενη για αυτήν την δεύτερη ευκαιρία που είχα, στα πλαίσια του μαθήματος να αλληλεπιδράσω με άτομα νεαρής ηλικίας και να συζητήσω μαζί τους για ένα σημαντικό κοινωνικό ζήτημα.

Νταβέλου Ελένη

Χαίρομαι, αρχικά, που το μάθημα εκπλήρωσε όλες του τις προσδοκίες. Το γεγονός ότι ήρθαμε σε επαφή με παιδιά ,για πρώτη φορά σε τέτοιο επίπεδο και πραγματικό χωροχρόνο (και χωρίς να εκτεθεί κανείς) είναι σημαντικό. Επιπλέον, είναι αξιέπαινη όλη αυτή η προσπάθεια της σχολής να αναδείξει την τέχνη αλλά και την παιδαγωγική

διδασκαλία. Προσωπικώς τώρα δεν έχω να πω κάτι διαφορετικό από αυτά που έχουμε ήδη κουβεντιάσει. Ήταν ευχάριστη εμπειρία και έχω κρατήσει πολλές εικόνες. Για να ακολουθήσω το στυλ των συμφοιτητών μου θα κλείσω με το εξής; Είχα πολύ άγχος στην αρχή αλλά ναι θα το ξανάκανα...